

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 31 de gener de 2020.

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el trenta-u de gener de 2020, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Margarita Mari Klose, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Maria Buhigas i San José, Jordi Castellana i Gamisans, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, Maria Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereá, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Oscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti, Eva Parera Escrichs, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

La Sra. Alcaldessa obre la sessió del Plenari del Consell Municipal lamentant l'absència irreparable de David Caminada, víctima d'una mort terrible, cruel, injusta i arbitrària; i no només la seva, també la de dues persones més que van ser assassinades per la mateixa persona que ell.

Manifesta que no poden deixar de tenir avui un record molt especial per David Caminada, ja que una de les seves tasques era la transmissió del ple a les xarxes socials municipals. I aprofita per fer arribar als seus companys i companyes el reconeixement per la difícil tasca que han d'assumir avui, i una abraçada ben forta en nom de tot el consistori; i també, una vegada més a la seva companya Cristina, i a tots els seus amics i persones estimades fer-los saber que mai no l'oblidaran.

Recorda David Caminada amb un somriure, com un periodista de vocació, i comenta que aquests darrers dies molts companys i companyes de professió els han fet arribar el seu condol; i, en memòria seva, cita Kapuscinski: "Para ejercer el periodismo, ante todo hay que ser buenos seres humanos; las malas personas no pueden ser buenos periodistas. Si se es una buena persona, se puede intentar comprender a los demás, sus intenciones, su fe, sus intereses, sus dificultades, sus tragedias."

Valora que aquestes paraules les compartia David; unes paraules que no només són vitals per a l'exercici del periodisme, sinó també per a l'exercici de la política.

Dit això, assenyala que aquest primer ple de l'any, i tal com van acordar per suggeriment de l'Associació del Consell de Cent, l'enceten amb un record per als regidors que els van deixar l'any passat; així dedica un record especial a Joaquim de Nadal i Caparà, que durant la transició va ser secretari general tècnic del Departament de Presidència en el govern de concentració del president Tarradellas, i de seguida va fer el salt a la política municipal sent regidor d'aquest ajuntament pel PSC entre el 1983 i 1999, quatre mandats durant els quals va ser Segon tinent d'Alcalde, regidor d'Hisenda i president de l'ICUB. Recorda que va deixar de ser regidor el 1999 i, posteriorment, va ser nomenat president del Consorci de l'Auditori, càrrec que va exercir fins a la seva jubilació el 2010.

Igualment, expressa un record molt especial per a Jaume Alsina Oliva, que fou regidor d'aquest ajuntament entre 1987 i 1995, període durant el qual va ser portaveu de CiU al Consell d'empreses i institucions municipals, al Consell de circulació, al Consell d'administració de TMB, a l'IM del taxi i a Barcelona Activa, i que malauradament els va deixar el 19 de març de 2019.

Finalment, expressa el sentit condol del consistori a tots els seus familiars i amics que avui els acompanyen, i agraeix la vocació de servei públic de tots dos.

A) Aprovació de l'acta de la sessió ordinària de 20 de desembre de 2019

Es dóna per llegida l'acta de la sessió ordinària celebrada el 20 de desembre de 2019, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 13 de desembre de 2019, que designa el director general de Barcelona Activa Societat Anònima, Sr. Félix Ortega Sanz, membre del Consorci "Barcelona Mobile World Capital" i President del Consorci i del Consell Rector en el termes que disposa l'article 8 dels seus Estatuts per a la sessió ordinària del Consell Rector de l'esmentat Consorci que tindrà lloc el dia 18 de desembre de 2019.
2. Decret de l'Alcaldia, de 13 de desembre de 2019, que delega la presidència de la comissió interadministrativa regulada a la clàusula quarta del Conveni entre el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, el Consell Superior d'Esports, l'Ajuntament de Barcelona i la Reial Federació Espanyola de Natació pel que es designa la Comissió interadministrativa gestora de l'esdeveniment d'excel·lent interès públic "Campeonato de Europe de Waterpolo Barcelona 2018", de 2 de juny de 2016, en la gerent de l'Institut Barcelona Esports, Sra. Susana Closa Castella i en qualsevol convocatòria d'aquesta Comissió.
3. Decret de l'Alcaldia, de 13 de desembre de 2019, que delega la presidència de la comissió interadministrativa regulada a la clàusula quarta del Conveni entre el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, el Consell Superior d'Esports, l'Ajuntament de Barcelona i el Reial Club polo de Barcelona per a la creació de la Comissió interadministrativa de l'esdeveniment

d'excel·lent interès públic "Barcelona Equestrian Challenge", en la gerent de l'Institut Barcelona Esports, Sra. Susana Closa Castella i en qualsevol convocatòria d'aquesta Comissió.

4. Decret de l'Alcaldia, de 16 de desembre de 2019, que delega en el Sr. Albert Dalmau Miranda, gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica, la facultat de reconeixement d'obligacions vinculades a retribucions, quotes a càrrec de l'ajuntament als règims de seguretat social i de pensions i altres despeses de caràcter social derivades de compromisos de despeses adquirides en expedients de relacions laborals o estatutàries, durant el període comprès entre els dies 16 de desembre de 2019 i 3 de gener de 2020, ambdós inclosos, en cas d'absència de la gerent municipal.

5. Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2019, que cessa el Sr. Evelio Vázquez Sánchez, Intendent major de la Guàrdia Urbana de Barcelona, com a Cap de la Guàrdia Urbana de Barcelona, amb efectes 16 de desembre de 2019, i adscriure'l al lloc d'Intendent/a Major, amb efectes 17 de desembre de 2019.

6. Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2019, que nomena el Sr. Pedro Velázquez Moreno, Intendent major de la Guàrdia Urbana de Barcelona, com a Cap de la Guàrdia Urbana de Barcelona, amb efectes 17 de desembre de 2019.

7. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que actualitza la composició del Consell Assessor d'Art Públic que quedarà format per les persones següents:

Presidència:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vicepresidències:

Ima. Sra. Janet Sanz Cid

Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Vocals:

Sr. Daniel Marko

Sra. Lola Domènech Oliva

Sra. Emmanuel Guigon

Sr. Manuel Ruisánchez Capelastegui

Sra. Mònica Mateos Guerrero

Sr. Carles Vicente Guitart

Sr. Xavier Matilla Ayala

Sr. Marc Aureli Santos Ruiz

Secretària:

Sra. Montse Torras Virgili

8. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que designa membres de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural de la Ciutat de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, les persones següents:

Im. Sr. Joan Subirats Humet, que actuarà com a vicepresident.

Sr. Marc Aureli Santos Ruiz

Sr. Josep Pujades Cavalleria

Sr. Carles Vicente Guitart

Sr. Joan Roca Albert

Sra. Lourdes Mateo Bretos, que actuarà com a suplent.

9. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que actualitza la composició de la Taula de Patrimoni Arquitectònic, Artístic i Arqueològic, que queda formada per les persones següents:

Presidència:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vicepresidència:

Ima. Sra. Janet Sanz Cid

Vocals:

Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Sra. Laia Grau Balagueró

Sra. Mònica Mateos Guerrero

Sr. Carles Vicente Guitart

Sra. Ester Santiago Lozano

Sr. Marc Aureli Santos Ruiz

Sr. Josep Pujades Cavalleria

Sra. Carme Miró Alaix

Sr. Enric Torrellas Figueras

Sr. Joan Pedreny Abella

Sr. Xavier Matilla Ayala

10. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona a la Comissió Mixta de Seguiment i Avaluació de la restauració del Museu-Monestir de Pedralbes, les persones següents:

- Sra. Mònica Mateos Guerrero
- Sr. Carles Vicente Guitart
- Sra. Anna Castellano Tresserra
- Sr. Enric Torrellas Figueras
- Sr. Marc Aureli Santos Ruiz
- Sra. Gemma Arau Ceballos
- Sr. Xavier Matilla Ayala

11. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que actualitza la composició del Plenari del Consell Assessor Municipal d'Universitats de Barcelona que queda integrat per les persones següents:

Presidència:

Excma. Sra. Ada Colau Ballano

Vicepresidència primera:

Sr. Joan Elias Garcia, rector de la Universitat de Barcelona

Vicepresidència segona:

Im. Sr. Joan Subirats Humet, tinent d'Alcaldia de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat

Secretaria:

Sr. Bernat Jiménez de Cisneros Puig

Membres:

En representació dels Grups Municipals:

Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell	Grup Municipal BnC
Ima. Sra. Margarita Marí Klose	Grup Municipal PSC
Ima. Sra. Gemma Sendra Planas	Grup Municipal ERC
Ima. Sr. Ferran Mascarell Canalda	Grup Municipal JxCat
Ima. Sra. Marilén Barceló Vereá	Grup Municipal Cs

Im. Sr. Óscar Ramírez Lara	Grup Municipal PP
Ima. Sra. Eva Parera Escrichs	Grup Municipal BxCanvi
En representació dels rectors/es de les Universitats:	
Sr. Joan Elias Garcia	UB
Sra. Margarita Arboix Arzo	UAB
Sr. Francesc Torres Torres	UPC
Sr. Jaume Casals i Pons	UPF
Sr. Josep A. Planell i Estany	UOC
Sr. Josep M. Garrell i Guiu	URL
Sr. Xavier Gil Mur	UIC
Sr. Rafael Rodríguez-Ponga Salamanca Abat Oliba	CEU
Sr. Josep-Eladi Baños Díez	Universitat de Vic
En representació dels gerents de les Universitats:	
Sr. Oriol Escardíbul Ferrà	UB
Sr. Jaume Tintoré Balasch	UAB
Sr. Xavier Massó Pérez	UPC
Sr. Jaume Badia Pujol	UPF
En representació dels estudiants:	
Sra. Estel Oleart Mariné	UAB
Sr. Álvaro Mellado Cerezo	UPC
Sra. Margalida Payeras Sitjar	UPF
En representació del PAS/PDI:	
Sr. Evelio Lantigua Guerra	UB
Sr. Juan Montesinos Andrade	UAB
Sr. Eusebi Jarauta Bragulat	UPC
Sr. Pelegrí Viader Canals	UPF

En representació dels Sindicats d'estudiants amb representació al CJB:

Sr. Miguel Morilla	AEP
Sr. Albert Martínez Serra	AJEC
Sr. Roger Santacana	SEPC

En representació dels Sindicats dels treballadors:

Sr. Ángel García Velázquez	CCOO
Sr. Jordi Puig Voltes	UGT

En representació de les Entitats Socials i Veïnals:

Sr. Lluís Forcadell i Díez	Consell de la Joventut de Barcelona
Sra. Ana Menéndez Martínez de Bartolomé	Federació d'associacions de Veïns/es de Barcelona (FAVB)
Sr. Jesús Delgado i Almendros	Taula Tercer Sector Social Catalunya
Sra. Montserrat Morera i Isern	Consell d'Associacions de Barcelona

En representació dels Sectors productius:

Sr. Alejandro Goñi i Febrer	PIMEC-COMERÇ
Sra. Iris Molina Àvila	Foment del Treball
Sr. Joan Canadell Bruguera	Cambra de Comerç, Indústria i Navegació
Sr. Salvador Vendrell i Melendo	Fundació Barcelona Comerç

En representació de Barcelona Activa:

Sr. Josep Marquès Ferrer

Experts/es de l'àmbit professional, acadèmic i científic:

Sra. Maite Vilalta Ferrer	Vicerectora d'Igualtat i Acció Social (UB)
Sra. Isabel Ferrer Alemany	Directora d'Organització i Recursos Humans (UB)
Sr. Estanislau Roca Blanch	Vicerector d'Infraestructures i Arquitectura (UPC)
Sr. Sebastià Sarasa Urdiola	Professor de Ciències Polítiques i Socials (UPF)

Sr. Josep Santaló Pedro Catedràtic de Biologia Cel·lular (UAB)

Sra. Immaculada Vilardell Riera Catedràtica del Departament d'Empresa (UAB)

En representació de les gerències d'Àrees Municipals:

Sr. Albert Dalmau Miranda Economia, Recursos i Promoció Econòmica

Sra. Gemma Arau Ceballos Ecologia Urbana

Sr. Xavier Patón Morales Agenda 2030, Coordinació Territorial i Esports

Sr. Ricard Fernández Ontiveros Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI

Sra. Marta Clari Padrós Cultura, Educació, Ciència i Comunitat

El/la Secretari/a del Consell Interuniversitari de Catalunya:

Sr. Lluís Baulenas Cases

El/la Secretari/a d'Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya:

Sr. Xavier Grau Vidal

12. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que designa el Sr. Ferran Seijas i Pérez, com a vocal de la Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya en representació de l'Ajuntament de Barcelona, i en substitució del Sr. Lluís Sanz Marco.

13. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que designa el Sr. Joaquim Sangrà Morer membre de l'Assemblea General del Consorci Agència Local d'Energia de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona.

14. Decret de l'Alcaldia, de 19 de desembre de 2019, que delega en el gerent de Recursos l'adopció de mesures en situacions excepcionals que es puguin produir durant el termini de presentació de sol·licituds de subvencions en la Convocatòria general de Subvencions 2020, de conformitat amb el que disposa l'article 12 de l'Ordenança reguladora de l'Administració electrònica.

15. Decret de l'Alcaldia, de 9 de gener de 2020, que delega en l'Im. Sr. Eloi Badia Casas, regidor d'Emergència Climàtica i Transició Ecològica, la presidència del Consell Ciutadà per la Sostenibilitat, per tal que pugui portar a terme qualsevol de les funcions que a la presidència reserva el Reglament intern de funcionament de l'esmentat Consell.

16. Decret de l'Alcaldia, de 9 de gener de 2020, que nomena la Sra. Rosa Maria Alemany i Verdú com a membre del Consell Municipal del Districte de Sant Martí, amb efectes 18 de desembre de 2019.

17. Decret de l'Alcaldia, de 9 de gener de 2020, que actualitza la composició del Consell d'Edicions i Publicacions que quedarà format per les persones següents:

Presidència:

Im. Sr. Jordi Martí Grau

Vicepresidència:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals:

Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Sr. Albert Dalmau Miranda

Sra. Gemma Arau Ceballos

Sr. Edgar Rovira Sebastià

Sr. Joan Ramon Rovira Riera

Sr. Marc Andreu Acebal

Sra. Marta Clari Padrós

Sra. Águeda Bañón Pérez

Sra. Núria Costa Galobart

Secretària:

Sra. Anna Giralt Brunet

18. Decret de l'Alcaldia, de 15 de gener de 2020, que aprova el document estratègic anomenat "Accelerem l'Acció", el qual té per objecte l'anàlisi de la situació de crisi climàtica, tant a nivell global com a nivell de ciutat, i el disseny dels canvis de model i adaptacions a tenir en compte per a la Declaració d'emergència climàtica a la ciutat de Barcelona.

19. Decret d'Alcaldia, de 16 de gener de 2020, que rectifica l'errada material detectada en el Decret de l'Alcaldia, de 9 de gener de 2020, d'actualització de la composició del Consell d'Edicions i Publicacions consistent en la rectificació dels cognoms del vocal següent: on diu Sr. Joan Ramon Rovira Riera, ha de dir Sr. Joan Ramón Riera Alemany.

20. Decret de l'Alcaldia, de 16 de gener de 2020, que rectifica les errades materials detectades en el Decret de l'Alcaldia (S1/D/2019-2636), de 19 de desembre de 2019, d'actualització de la composició del Consell Assessor d'Art Públic en els termes següents:

- On diu Sr. Daniel Marko ha de dir Sr. Marko Daniel

- On diu Sra. Emmanuel Guigon ha de dir Sr. Emmanuel Guigon

21. Decret de l'Alcaldia, de 16 de gener de 2020, que nomena la Ima. Sra. Maria Luz Guilarte Sánchez, regidora adscrita al Districte de Sarrià-Sant Gervasi; i deixa sense efecte el nomenament de la Ima. Sra. Maria Luz Guilarte Sánchez com a regidora adscrita al Districte de Les Corts.

22. Decret de l'Alcaldia, de 16 de gener de 2020, que designa el Sr. Luis Manuel Barroso Denis membre del Consell Rector de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, en substitució de l'Im. Sr. Josep Bou Vila.

23. Decret de l'Alcaldia, de 16 de gener de 2020, que en primer lloc modifica l'apartat Primer, punt 5. En matèria d'hisenda, del decret de l'Alcaldia de 10 de juliol de 2019 (S1/D/2019-1550) de delegació d'atribucions en el Primer tinent d'Alcaldia; i, en segon lloc delega, a l'empara d'allò disposat a l'article 13.2 de la Carta Municipal de Barcelona, en la regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Interior i Hisenda, diverses atribucions, en matèria d'hisenda.

24. Decret de l'Alcaldia, de 16 de gener de 2020, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona al Patronat de la Fundació Privada Barcelona Centre de Disseny (BCD), les persones següents:

Im. Sr. Xavier Marcé Carol, amb veu i vot.

Sra. Marta Clari Padrós, amb veu i sense vot.

Sra. Mònica Mateos Guerrero, amb veu i sense vot.

Sr. Félix Ortega Sanz, amb veu i sense vot.

I, deixa sense efectes els anteriors nomenaments de Patrons a l'esmentada Fundació en representació de l'Ajuntament de Barcelona.

25. Decret de l'Alcaldia, de 23 de gener de 2020, que designa la Sra. Sara Jaurrieta i Guarner representants de l'Ajuntament de Barcelona a la Comissió Mixta de Seguiment i Avaluació de la restauració del Museu-Monestir de Pedralbes.

26. Decret de l'Alcaldia, de 23 de gener de 2020, que deixa sense efecte la designació de la Sra. Marta Cruells López com a membre del Consell Rector del Consorci Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona.

27. Decret de l'Alcaldia, de 23 de gener de 2020, que crea la Comissió per a l'impuls i l'assoliment de l'Agenda 2030, determina la seva composició, li assigna funcions i estableix la seva forma de funcionament.

28. Decret de l'Alcaldia, de 23 de gener de 2020, que designa com a membres de la Comissió de Seguiment del Reglament per a l'Equitat de Gènere a l'Ajuntament de Barcelona les persones següents:

Presidència:

- Excma. Sra. Ada Colau Ballano

Membres:

- Ima. Sra. Laura Pérez Castaño, tinenta d'Alcaldia de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI
- Ima. Sra. Laia Bonet Rull, tinenta d'Alcaldia de l'Àrea d'Agenda 2030, Transició Digital, Esports i Coordinació Territorial i Metropolitana.
- Sra. Rosa Valentí Fontanet, Cap del Departament de Transparència.
- Sra. Olga Arisó Sinués, en representació de l'òrgan responsable de promoure la igualtat de gènere a la ciutat.
- Sra. Guadalupe Pulido Bermejo, en representació de l'òrgan responsable de promoure la igualtat de gènere en les polítiques de personal.

En representació dels grups municipals:

- Sra. Eva Alfama Guillén, del grup Municipal BnC
- Sra. Inma Bajo de la Fuente, del grup municipal PSC
- Sra. Núria Clotet i Agut, del grup municipal ERC
- Sra. Berta Clemente Net, del grup municipal JxCat
- Sra. María José Ortiz Sánchez, del grup municipal Cs
- Sra. María Inmaculada Delgado Álvarez, del grup municipal PP
- Sra. Anna García Escrig, del grup municipal BxCanvi

En representació del Consell de les Dones de Barcelona:

- Sra. Amanda Alexanian Meacci
- Sra. Mª Victoria García Gaitero
- Sra. Marta Mas Perulles
- Sra. Alba García Sánchez i
- Sra. Carme Riu Pascual
- Sra. Júlia Vega Soria (com a suplent)
- Sra. Gemma Altell Albajes (com a suplent)

En representació del Consell LGTBI:

- Sra. Mónica Timon Herrero

Secretaria:

- Sra. Sonia Ruiz García, cap del Departament de Transversalitat de gènere

29. Decret de l'Alcaldia, de 27 de gener de 2020, que delega en l'Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol, regidor de Turisme i Indústries Creatives, la presidència de la sessió del Consell General del Consorci de Turisme de Barcelona que se celebrarà el proper 29 de gener de 2020.

b) Mesures de govern

1. Declaració d'emergència climàtica.

El Sr. Badia recorda que el 15 de gener es va presentar la Declaració d'emergència climàtica, amb el lema "Això no és un simulacre" per expressar el convenciment absolut que cal actuar per encarar la crisi ambiental que estan patint. Precisa que la declaració sorgeix a partir de molta feina prèvia, però que situa ara nous objectius.

Recorda que pocs dies després de la presentació de la Declaració, Barcelona va patir un dels episodis més extraordinaris que es recorden en el marc de les catàstrofes climàtiques, i saben que aquesta mena d'episodis seran més freqüents i més intensos, de manera que els va servir de toc d'alerta ben evident a tots plegats.

Confirma que se sap que resten deu anys per arribar al punt de no retorn, i per aconseguir no augmentar la temperatura més d'un grau i mig, per no augmentar les emissions i, per tant, durant el mandat tots els projectes hauran d'estar dissenyats per arribar a temps.

Manifesta que la conscienciació de la ciutadania al respecte es palesa tant en el baròmetre municipal com en la darrera enquesta del CIS i, per tant, que és el moment de fer un salt a gran escala. En aquest sentit, comenta que recentment a la cimera de Davos el món empresarial i econòmic situava l'emergència climàtica com el principal repte que ha d'encarar aquest sector.

Afegeix que també són coneixedors que una vintena d'empreses produeixen el 35% de les emissions a escala mundial, cosa que deixa clar que l'esforç i la responsabilitat han de ser compartides. Posa en relleu que, en aquesta línia, s'han produït les mobilitzacions Fridays for Future arreu del món, i les Nacions Unides alerten d'aquesta situació i interpel·len totes les administracions i tots els actors a canviar els principis rector de la societat, i a posar la sostenibilitat del planeta en primera línia i a adequar la resta de les accions a aquest objectiu.

Diu que estan a l'espera de la cimera de Glasgow, que es farà a final d'any, a fi de revisar tots els objectius, mentre que la UE ja ha anunciat que hauran de ser més ambiciosos si volen arribar a temps.

Constata, per tant, que és a les ciutats on s'hauran de produir els majors esforços per part de totes les administracions i actors que hi operen; i serà en aquest àmbit que hauran de ser

capaços de reduir radicalment les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Precisa que es tracta de reduir pràcticament d'un 8% les emissions anualment.

Puntualitza, doncs, que per aquest motiu van introduir en la Declaració la voluntat d'augmentar el compromís d'aquest ajuntament i assolir una reducció del 50% de les emissions el 2030, agafant com a referència el 1992, seguint les recomanacions a escala internacional i les indicacions que comença a apuntar la UE.

Explica que van arribar a la redacció de la Declaració amb molta feina feta, i també es van posar molts deures, que pot ser que no siguin suficients i que calgui continuar pensant noves mesures per dur a terme.

Indica que algunes d'aquestes mesures ja s'han començat a desplegar; comenta que fa uns dies parlaven de la ciutat pacificada, amb un trànsit que es mogui a 30 quilòmetres per hora en un 70% dels carrers; i també d'obrir vies urbanes per als vianants i recuperar l'espai públic. Afegeix que també incidien en una dieta saludable i sostenible amb evident reducció de la proteïna animal.

Afegeix que alhora s'hauran de produir canvis en els models de consum d'energia, en la generació de residus i, també, que la justícia climàtica sigui un vector de la seva acció perquè no volen deixar ningú enrere.

Alerta que tots s'hi hauran d'implicar, les grans infraestructures com a gran emissores, totes les administracions –Generalitat i estat–, el sector econòmic i la ciutadania. Conclou, doncs, que es tracta d'un repte compartit que els ha de permetre tornar a establir una nova escala de valors, un nou acord de ciutat, estatal i mundial a fi de tenir futur i començar a revertir la situació actual.

La Sra. Buhigas reconeix que la necessitat de declarar l'emergència climàtica és evident a escala global, i celebra que, després de mesos d'anuncis, aquesta Declaració vegi la llum a Barcelona.

Manifesta que a allò que atorguen més importància de la Declaració és al concepte d'emergència, que significa contribuir, des de la ciutat, a reduir l'escalfament global i té a veure amb les coordenades principals de temps i impacte. Puntualitza que el temps s'ha de llegir com a acceleració i l'impacte com a ambició.

Fa avinent que, per manca evident de temps i perquè existeixen altres escenaris per fer-ho, no entrarà a fer una valoració minuciosa de les cent mesures que es van afegir el dia que es va presentar la Declaració; això no obstant, no es vol deixar estar de dir que consideren que la selecció de programes i mesures en la línia de la prevenció i la mitigació haurien d'estar endreçades i prioritzades en funció de les variables de temps i impacte que abans ha esmentat.

Indica que, en aquesta línia, és essencial fixar objectius concrets, definir mètriques per avaluar si allò que es fa en el dia a dia els va acostant als objectius que persegueixen; i remarca que això ha d'anar associat a un pla d'inversions publicoprivades molt ambiciós. Considera, en aquest sentit, que tots són ben conscients que cal mobilitzar un volum de quantitats que no poden assumir només les administracions.

Constata que no sobra ningú en aquesta Declaració i, per tant, la necessitat de teixir aliances amb tots els agents. Així, assenjala que tal com deia el regidor Badia hi ha empreses i ens que contribueixen més en el seu conjunt que no pas les ciutats, de manera que és indispensable bastir acords i aliances, ja que no es tracta de veure qui és el culpable de què sinó d'actuar en contra de la situació.

Afegeix que això ha de ser just, per tant, universal i proporcional; així doncs, calen mesures específiques per sectors "perdedors" i que requereixen ajuda per adaptar-se. Constata que tot això implica un canvi de maneres de fer i, sobretot, vetllar perquè sectors més vulnerables de la ciutadania no quedin enrere i puguin disposar dels mecanismes per adaptar-se.

Assenjala que, en aquest sentit, el seu grup té propostes concretes que inclouen millorar i seleccionar mesures administratives àgils, tenint en compte els factors emergència i temps, per a projectes declarats d'interès climàtic; pel que fa al vehicle elèctric, entendre que no es tracta només d'un problema de canvi de model energètic, sinó també de reducció de consum i, en conseqüència, han de ser més proactius. I, finalment, confirma que tot plegat requereix un gran esforç pressupostari.

La Sra. Artadi posa en relleu que la primera proposta del seu grup a l'inici del mandat va ser apel·lar al govern municipal perquè declarés l'emergència climàtica; i, posteriorment, el govern va fer una cimera el 12 de juliol en la qual es va decidir, per sorpresa, posposar la Declaració d'emergència climàtica. Celebra, doncs, que ara ja la tinguin, i aprofita per recordar que es va presentar el 15 de gener d'enguany, després que s'hagin produït gairebé mil tres-cents declaracions arreu del món.

Expressa el compromís més absolut del seu grup per treballar amb el govern municipal per la ciutadania en un aspecte que consideren del tot prioritari, i diu que tenen l'avantatge que en el seu àmbit no existeix un debat negacionista sobre el canvi climàtic i la situació d'emergència, tot i que sí que n'hi ha en com s'acara aquest repte, i afirma que el seu grup hi vol contribuir perquè es faci de la millor manera possible.

Avisa que cal fer un veritable canvi de model energètic, que no només passa per una distribuïdora d'energia, sinó que implica, entre més, l'economia circular; també cal apostar per un nou model de mobilitat, que no és eliminar cotxes només, sinó considerar el vehicle elèctric una nova manera d'emmagatzemar energia. Afegeix que també passa per desenvolupar nous àmbits i sectors econòmics en què Barcelona ha de ser competitiva. Diu, en aquest sentit, que no són partidaris d'optar pel decreixement, i que la reducció de les emissions no vindrà per la reducció del PIB, sinó per fer les coses diferent i pensar en una economia intel·ligent.

Assenjala que pensen en cinc principis bàsics en la manera d'acabar l'emergència climàtica, que són, en primer lloc, el rigor amb propostes concretes; defugir les declaracions d'intencions en futur; calendarització i pressupostos, atès que les dades que consten en la Declaració són massa agregades, i desconeixen quina periodicitat tindran; avaluació i retiment de comptes; organismes independents que facin el càlcul de les emissions i la seva reducció a fi d'evitar debats estèrils; i compromís, complicitat i coresponsabilitat amb la ciutadania.

El Sr. Corbacho subscriu la necessitat de fer una declaració sobre el canvi climàtic i, en conseqüència, el seu grup dóna suport a aquesta Declaració, així com també manifesta la disposició del seu grup a donar suport a totes aquelles propostes que contribueixin al compromís amb les polítiques de sostenibilitat, tant a escala planetària com de ciutat.

Dit això, opina que aquesta Declaració és per aconseguir grans titulars, bones intencions i pocs compromisos concrets per revertir les polítiques que no afavoreixen la lluita contra el canvi climàtic.

Addueix que remuntar-se al 2030 o al 2050 és correcte, però sense oblidar que són metes que es volen assolir, i per això el govern municipal té la responsabilitat d'assumir compromisos concrets, tenir clar què farà del 2019 al 2023. Diu que, per això, confien que quan presenti el PAM al Plenari concreti quines mesures concretes posaran en marxa.

Assenyala que Barcelona recicla un 37%, i la UE estableix uns determinats percentatges a assolir el 2025 i, en aquest sentit, recorda al Sr. Badia que fa uns dies li va preguntar en comissió, i ara ho repeteix, a quin percentatge aspira a arribar el 2023. Precisa que el regidor li va respondre llavors que aspirava al 50%, que li sembla un objectiu adequat, tot i que cal veure si, finalment, s'assoleix.

Afegeix que no n'hi ha prou a dir que el port i l'aeroport són els responsables majoritaris de l'índex d'emissions a Barcelona, i diu que la pregunta que s'imposa és quins objectius es marca el govern, i quines exigències posarà als operadors perquè redueixin les emissions.

Quant a la necessitat d'un discurs a escala global a què al·ludia el regidor en la presentació d'aquesta mesura, diu que hi estan plenament d'acord, però també adverteix que cal baixar a la proximitat buscant sempre dues vies d'actuació; d'una banda, la participació i el compromís en l'exigència de mesures globals i, d'altra banda, en allò concret, cal dir quines mesures prendrà el govern municipal.

Confia, per tant, que puguin debatre el PAM i, especialment, les mesures que inclogui sobre aquesta qüestió per dur a terme amb un horitzó en el 2023.

El Sr. Ramírez posa en relleu que durant el mandat passat el relat del govern va ser el de l'emergència habitacional, i tots coneixen els resultats i el grau de compliment de les seves promeses electorals. En la mateixa línia, constata que avui els presenten la Declaració d'emergència climàtica que l'actual govern ha agafat com a bandera.

Manifesta el compromís del seu grup en aquesta qüestió, amb el convenciment que cal prendre mesures per reduir l'impacte de la contaminació en la ciutadania, millorar el medi ambient i la qualitat de l'aire en benefici de la salut i el benestar de tothom. Per tant, confia que el govern tingui ara més sort amb el relat que ha creat per a aquest mandat entorn de l'emergència climàtica.

Constata, com ja s'ha dit, que el debat negacionista està superat aquí, però el govern municipal ha optat per aprofitar el moviment relacionat amb el clima des d'una perspectiva catastrofista i populista; i diu que només cal posar com a exemple el vídeo que han fet alertant que no es tracta d'un simulacre, on hi apareix l'estàtua de Colom submergida per un augment del nivell del mar de més de seixanta metres.

Considera que les propostes d'aquest ajuntament no són altra cosa que una barreja entre mesures, de vegades improvisades, com és el cas de la zona de baixes emissions (ZBE), ocurrencies com la proposta d'eliminar el pont aeri entre Barcelona i Madrid, o establir un dia a la setmana sense cotxes als principals carrers de la ciutat, ja que els vehicles no s'esfumaran, sinó que circularan per altres carrers que en molts casos patiran congestions de trànsit; o, fins i tot, continuar amb la creació de les superilles, que cada vegada que se'n posa una en marxa aconsegueix enfrontar l'alcaldessa amb els veïnats i comerciants afectats.

Entén que les principals mesures contingudes en la mesura repercuteixen en gran part en la responsabilitat de la resta d'administracions. Reconeix que les competències municipals són limitades, però també que l'única cosa que sap fer aquest ajuntament és prohibir, apujar impostos i espolsar-se les responsabilitats envers altres. I recorda que abans del 2015, el discurs activista i populista de la Sra. Colau donava molta més importància a les competències de l'Ajuntament, i semblava que en arribar a l'alcaldia ho havien d'arreglar tot.

Constata, tanmateix, que de moment la gran mesura que han pres respecte al tema que els ocupa ha estat la ZBE, que neix sense haver desenvolupat la infraestructura alternativa i necessària de transport públic, com ara la línia D30 d'autobús, o les L9 i L10 de metro, la xarxa de transport públic interurbana o els aparcaments dissuasius a fi d'oferir una alternativa al vehicle privat.

Remarca que aquesta mesura també carrega contra el port i l'aeroport, fent una interpretació molt interessada de les dades, i amb un mètode de càlcul que no té cap mena de rigor. Per tant, considera que cal impulsar mesures necessàries per reduir la contaminació, l'impuls de vehicles privats més ecològics i potenciar l'ús del transport públic amb una xarxa més àmplia i eficient, però sempre amb rigor i la informació adient.

En conseqüència, diu que no comparteixen que aquesta millora ambiental signifiqui l'estigmatització del vehicle privat i hagi de suposar la instauració d'un model de creixement econòmic de persecució i criminalització del sector del turisme.

La Sra. Parera confirma que el seu grup comparteix els objectius d'aquesta mesura, tot i que assenyala que la protecció del medi ambient s'assoleix a partir de canvis d'hàbits i en les activitats que el perjudiquen; i adverteix que aquests canvis mai no es poden sustentar en mesures punitives com a principi bàsic, ni es poden implantar amb presses. Constata que les presses desemboquen en mesures generalitzades que comporten injustícies. Indica que així ho han pogut comprovar recentment amb l'aprovació de l'ordenança de la ZBE.

Apunta que, altrament, aquests canvis s'han de fonamentar en mesures sensates, consensuades, avaluades i d'implementació raonable; i remarca que, sobretot, han de substituir la ideologia pel rigor. Considera que en aquesta mesura hi ha molta més ideologia que no pas rigor. En aquest sentit, entén que atacar el turisme o el pont aeri és ideologia; com també ho és pacificar vies urbanes sense avaluar cap a on s'expulsa el trànsit; o plantejar la unió dels tramvies sense analitzar i contemplar opcions més econòmiques.

Observa que hi ha la idea en aquest ajuntament que tots els ciutadans han de ser usuaris del transport públic, però afirma que això no es correspon a la realitat i que la ciutadania té dret a utilitzar transport privat i, en aquest sentit, cal donar més opcions, i apunta la necessitat de

treballar amb el sector privat per buscar-les, ajudant a la transició cap els vehicles ecològics, i els cotxes compartits.

Insisteix que han de donar exemple, d'entrada, amb els vehicles dels serveis municipals de TMB i de l'Àrea Metropolitana; perquè no es pot exigir a la ciutadania que canviï els seus vehicles mentre els que depenen d'aquest ajuntament són contaminants.

Reclama que la imposició de mesures es faci sense sectarismes ni apriorismes, amb calma, que no significa retardar les decisions sinó que siguin analitzades i consensuades.

Assegura que si van per aquest camí el seu grup donarà ple suport a les mesures que plantegin en aquesta línia, però reitera que és molt important cercar un consens que cada vegada està més absent en aquest consistori.

El Sr. Badia fa referència a què en la cimera que va organitzar la Generalitat ara fa quinze dies hi va haver una intervenció especialment interessant d'Enric Batlle, un dels urbanistes i planificadors de referència del país, que alertava que havien d'estar preparats per entendre que, potser, tot ho han fet malament; que cal canviar la manera de fer les coses; que reduir no serà suficient i que cal canviar-ho tot.

Considera que aquesta idea també es aplicable a la manera com s'han planejat els territoris. En aquest sentit, comenta que fa pocs dies l'alcalde de París anunciava la ciutat dels quinze minuts; és a dir, el quart d'hora com a mesura de referència per anar a la feina o a l'escola, que demostra que, segurament, cal repensar i redissenyar la ciutat; i altres ciutats europees assenyalaven la possibilitat de dibuixar ciutats sense cotxes, perquè les ciutats que no depenen dels cotxes són més sostenibles.

Entén, per tant, que s'estan equivocant en el reptes; i remarca que les ciutats europees ja estan dient que cal començar a construir la ciutat on no és necessari el cotxe perquè la mobilitat de la ciutadania és sostenible.

Afegeix que aquesta mateixa setmana coneixien la finalització del procés participatiu de la llei de residus de Catalunya, en què sorprenia la unanimitat de tots els actors implicats, econòmics, socials i de l'administració pública quant als reptes que havien d'acarar, en la fiscalitat que s'havia d'imposar, i en el convenciment que cal abandonar les bones pràctiques per entrar en la regulació i l'obligació.

Conclou que aquest és un àmbit en què han d'esmerçar tots els esforços per poder arribar tan lluny com sigui possible.

La Sra. Sanz, que presideix momentàniament la sessió, demana a les persones del públic que han interromput el curs del ple que cessin en la seva actitud o altrament es veurà obligada a demanar que els desallotgin de la sala de plens.

2. Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030 a la ciutat de Barcelona.

La Sra. Bonet presenta la mesura de govern per definir l'estratègia que ha d'impulsar l'Agenda 2030 a la ciutat de Barcelona.

Seguidament, fa una breu referència al document Agenda 2030 com una agenda global, com altres que han conegut prèviament, signada per 193 països de les Nacions Unides i d'abast planetari, en l'elaboració de la qual participen tots els actors públics i privats. Puntualitza que no és una agenda feta del nord pensant en el sud, redactada pels països desenvolupats pensant amb els que estan en vies de desenvolupament, sinó que es tracta d'una agenda que crida a la participació de tots, i en què també han contribuït les ciutats i la ciutadania.

Remarca que l'Agenda 2030 interpel·la tots els actors i conté el missatge d'integrar la sostenibilitat en la conducta diària; i no només una sostenibilitat des de la perspectiva dels reptes mediambientals com la lluita contra el canvi climàtic, que palesa la Declaració d'emergència climàtica que ha fet aquest ajuntament, sinó també amb una visió de la sostenibilitat des del punt de vista social, que significa combatre les desigualtats creixents en el planeta; i sostenibilitat econòmica, que significa construir un model de creixement econòmic que permeti afrontar amb valentia els reptes ambientals i socials.

Recapitula que amb aquestes tres perspectives, sostenibilitat ambiental, social i econòmica estan tots cridats a participar en l'Agenda 2030; remarca que es tracta, en definitiva, de garantir el dret al futur dels qui avui habiten al planeta i els qui ho faran temps a venir.

Per tant, assenyala que no consideren que aquesta sigui una mesura de govern sinó una mesura de ciutat i que, alhora, treballa per al futur del planeta.

Confirma que el govern municipal està plenament compromès amb l'Agenda 2030, i recorda que la primera declaració institucional que es va aprovar aquest mandat el setembre passat expressa el compromís amb aquest document; així com també el PAM, que la setmana passada es va aprovar inicialment, està plenament alineat amb aquesta agenda, i estan en la mateixa línia els pressupostos que avui porten a aprovació.

En conseqüència, valora que estan fent feina en aquesta direcció, i ho fan amb valentia, però alerta que cal accelerar. Així doncs, constata que no es tracta ja de construir un relat o plantejar escenaris possibles sinó de posar mesures que permetin implementar-lo i aportar recursos per fer-lo possible.

Assenyala que, en aquesta línia, la mesura que presenten conté l'estratègia per fer-ho a la ciutat de Barcelona i que inclou, d'una banda, el lideratge de l'Ajuntament en la implementació de l'Agenda a la ciutat; d'altra banda, es fa una crida a la participació de la societat civil, les empreses i entitats per fer possible la seva implementació, a buscar la seva implicació en l'impuls de l'Agenda 2030. I afegeix que, també, aprofitant la seva implementació, es vol posicionar internacionalment Barcelona.

Confirma que els queda una dècada decisiva i la participació de tots els actors implicats haurà de permetre treballar fermament pel dret al futur.

La Sra. Sendra diu que va celebrar trobar aquesta mesura en l'ordre del dia, però alhora es va preocupar perquè és evident que van tard. Recorda, en aquest sentit, que l'Agenda va ser aprovada el 2015, i ja ha transcorregut un mandat en què només s'han fet declaracions i proclames i, per tant, entén que han perdut un temps preciós.

En conseqüència, creu que a partir d'ara s'ha d'actuar amb contundència i conscients de l'emergència.

Observa que l'Agenda 2030 pot ser un document teòric o, altrament, un pla d'acció de canvi i de transformació. Constata que és l'agenda que les esquerres sempre han defensat, la que situa la sostenibilitat ambiental i social com a eixos troncats de transformació; la que marca la lluita contra el canvi climàtic i contra les desigualtats com a prioritats imprescindibles d'actuació. Valora que és la possibilitat de posar damunt la taula un nou model de ciutat, que assumeixi i reaccioni a aquestes necessitats amb la urgència i la contundència que reclamen.

Assenyala que no es tracta, com es diu en la mesura, de veure si el PAM o el pressupost s'alineen a una o altra fita, ni si la innovació que proposen s'acosta a un o altre objectiu; altrament, es tracta de definir i de concretar l'ambició dels objectius, marcar els models de transformació, la diversitat del finançament i l'audàcia de la inversió, la intensitat, les prioritats i els ritmes. Afegeix que es tracta de posar la ciència i la recerca a treballar al servei d'aquests reptes.

Posa en relleu que coneixen els reptes concrets, entre els quals l'atur juvenil, la bretxa salarial de gènere, treballadors que estan al llindar de la pobresa, infants sense accés a l'escola bressol, la violència de gènere; afegeix que saben que els lloguers a la ciutat superen el salari mínim; i coneixen el percentatge de renovables que, amb un acord internacional, s'han compromès a tenir, i la reducció de CO2 que han d'assumir.

Alerta que per fer tot això només tenen deu anys, i entén que ni el llenguatge ni el procediment copsen aquesta urgència. Confirma que calen acords amplis i una avaluació d'impacte, i uns calendaris clars que siguin capaços d'arrossegar amb el lideratge tots els actors de les ciutats. Afegeix que necessiten objectius que permetin actuar amb rapidesa.

Constata que els indicadors ja existeixen i han de servir per fer-los comparables amb altres ciutats. I considera que no es tracta de tenir presència internacional, sinó de convertir Barcelona en exemple del canvi, tenir lideratge per construir acords estratègics entre ciutats. Observa, en aquest sentit, que si cinquanta alcaldes acorden lluitar contra l'evasió fiscal i les multinacionals poden canviar les coses; si quinze alcaldes fan un fons d'inversió per a la recerca o la transició energètica, reeixiran.

Assenyala que el seu grup parla d'això, mentre que en la mesura es parla de processos participatius i plans de comunicació, que entenen que no poden amagar ni la responsabilitat que tenen ni retardar l'acció.

La Sra. Vila considera que aquesta mesura de govern és un primer pas per incorporar l'Agenda 2030 en l'acció municipal d'aquest ajuntament, tot i que considera que van tard. Així, confirma que han perdut un mandat, durant el qual el govern es va limitar a presentar un inventari sense que es pogués detectar cap intencionalitat política; mentre que transcorreguts nou mesos del present mandat, avui els presenten aquest document que és un enfocament de mètode de treball que, ben segur, ja podia haver estat presentant fa uns mesos.

Tanmateix, valora que l'enfocament és bo, i constata que ara els arriba la feina de debò, que és desgranar, implementar i avaluar. Reitera, doncs, que és una bona declaració d'intencions, malgrat que el seu grup té alguns dubtes quant a l'eficàcia de la mesura.

Justifica els dubtes perquè si agafen cadascun dels objectius que marca l'Agenda 2030 com ara el 3, que parla de salut i benestar, confirma que a Barcelona, a dia d'avui, es pateix una crisi de l'habitatge molt important; el sensellarisme augmenta dia a dia; cada vegada hi ha més casos que arriben als CUESB; el lloguer és més elevat i s'està expulsant la classe mitjana de la ciutat. Altrament, assegura que no veuen lideratge polític, especialment per part de l'alcaldesa, per acabar la situació.

Igualment, observa que el punt 8 parla de creixement econòmic i, en aquest cas, detecten que hi ha una contradicció entre el Green Deal que anunciava el Sr. Collboni fent seu el marc ideològic de l'acord de pressupostos que l'altra dia explicava la Sra. Artadi, mentre que els seus socis de govern parlen de decreixement econòmic. Constata que han posat obstacles en l'àmbit de la cultura, desestimant que l'Hermitage vingui a Barcelona; en el camp de les infraestructures amb l'aeroport del Prat. Esmenta, també, l'objectiu 9, que parla d'indústria i innovació que, més enllà de paraules, no sembla que sigui una de les prioritats en l'acció d'aquest govern.

Afegeix que l'objectiu 17, que fa referència a les aliances i la col·laboració publicoprivada, i consideren que cal tenir confiança amb el que els arriba de l'àmbit privat, cosa que no demostra Barcelona en Comú.

Confirma, doncs, que veuen aquesta mesura amb un cert escepticisme, i temen que només es quedi en el pla teòric; això no obstant, encoratgen el govern a liderar-la, i assegura la seva disposició a ajudar-los en aquells espais en què els interpel·lin.

EL Sr. Sierra agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern i avança que el seu grup s'hi vol afegir.

Dit això, fa notar que estan obligats a donar exemple, i la primera a fer-ho ha de ser l'alcaldesa, que es desplaça encara en un vehicle dièsel.

Centrant-se en aquesta mesura concreta, assegura que el seu grup subscriu els disset objectius de l'Agenda 2030, i ofereix la col·laboració del seu grup per a l'execució d'aquesta mesura de govern que, al seu parer, s'hauria de desenvolupar més a fons.

Valora que dels disset objectius, aquell que s'assumeix plenament és el 17, l'aliança entre la ciutadania i els sectors públic i privat, però consideren que s'ha d'aprofundir més.

Puntualitza a la Sra. Vila que aquest document suposa un inici, i tot i que reconeix que arriba tard, celebra que finalment arribi. Observa, també, que quan Junts per Catalunya diu fa una oposició responsable no cal que canviï cromos en l'aprovació dels pressupostos, sinó que doni suport a determinades mesures i polítiques municipals, tal com van fer amb el Pla d'Habitatge durant el mandat passat, i com fa Ciutadans ara amb el desenvolupament i la implantació d'aquesta Agenda 2030.

Observa que, tant com diu que li preocupen al grup de Junts per Catalunya els objectius de l'esmentada agenda, no ha esmentat el de l'educació; i recorda pel que fa a escoles bressol a Barcelona que les inversions que ha fet la Generalitat, on governen, ha estat de zero euros.

A la Sra. Sendra li recorda que les mesures de l'Agenda 2030 requereixen el consens i la implicació de tothom, que són absolutament transversals i no pas una qüestió de dretes o d'esquerres, ja que els seus objectius han de ser assumits i formar part de l'ideari de tots els grups municipals independentment de la seva ideologia.

El Sr. Bou agraeix, en primer lloc, la presentació d'aquesta mesura de govern i l'esforç i la predisposició de la regidora Bonet i del seu equip de la Tinència d'Alcaldia que aborda l'Agenda 2030.

Dit això, recorda que el 30 de setembre passat van consensuar l'aprovació de la Declaració a favor de l'impuls de l'Agenda 2030, que planteja disset objectius per al desenvolupament sostenible, entre els quals el que suposa el major desafiament és l'erradicació de la pobresa. Comenta que la coneguda com a cimera de la Terra el 1992 va obtenir com a resultat l'Agenda 21, amb plans d'acció específics; i que el 2000 es van impulsar, amb èxit, els Objectius de desenvolupament del mil·lenni amb vuit propostes; i dotze anys més tard es va celebrar la Conferència de desenvolupament sostenible Rio+20, que es centrava en la construcció d'una economia verda.

Constata que aquest camí els ha portat fins a l'Agenda 2030 que, a diferència dels Objectius del mil·lenni té uns objectius més amplis i que abasten tres direccions de desenvolupament sostenible d'aplicació universal. Posa en relleu que les ciutats, tal com reflecteix el document estratègic d'impuls de l'Agenda 2030 per a Barcelona, tenen un paper fonamental, no només pel que fa a l'objectiu 11, sinó també pel conjunt dels objectius, en què la desigualtat és el gran desafiament.

Assenyala que les persones necessiten salut, habitatge, ocupació, igualtat, pau, ecosistemes saludables, ara i en el futur, però afegeix que també necessiten una economia forta, transformadora i dinàmica.

Precisa que Barcelona, segons el rànquing 2019, ocupa el lloc 28 entre les ciutats més sostenibles, destacant per l'aprofitament del turisme com a motor econòmic; altrament, però, els indicadors reflecteixen la deficiència del transport públic.

Apunta que el desenvolupament de les tres grans línies estratègiques que persegueix aquesta mesura de govern s'ha de transformar en accions específiques i factibles, i alhora conseqüents amb la realitat de la ciutat. En aquest sentit, diu que la creació d'una comissió transversal, la vinculació del PAM i dels pressupostos com a metes de l'Agenda, la valoració anual, el consell acadèmic assessor, els processos participatius i les mesures d'impuls, així com altres mesures i aliances publicoprivades són de vital importància.

La Sra. Parera manifesta que són del parer que hi ha un concepte clau que ha de presidir el bon desenvolupament de totes les mesures i els objectius de l'Agenda 2030 a escala global: aliances. Remarca que, sense un compromís comú i universal, l'Agenda es quedarà en una declaració de bones intencions però no s'obtidran els resultats desitjats.

Posa de manifest que les mesures que es proposen, algunes de superficials, requereixen no només el compromís polític de les forces que componen el consistori, sinó també el d'altres municipis de l'àrea metropolitana i altres institucions.

Diu que aquesta qüestió els preocupa, atès que tenen la sensació que aquestes mesures i aquests reptes aquest ajuntament pretén assumir-los en solitari, cosa que no és possible, que no es poden abordar unilateralment.

Altrament, remarca que és imprescindible el consens i les aliances, i es pregunta quin és el paper dels grups municipals de l'oposició en aquest projecte, ja que no estan en la comissió municipal, ni en el consell acadèmic assessor; ni tampoc es desprèn del document que els presenten una voluntat de buscar la seva participació activa. Això no obstant, creu que és obvi que hi participaran amb la millor voluntat per ajudar a què les mesures que es plantegen siguin realment efectives.

Considera molt positiu que a les institucions es compti amb els especialistes en la matèria, així com la voluntat de col·laboració amb l'àmbit privat, i remarca que sempre han defensat que és així com ha de treballar l'administració pública.

La Sra. Bonet agraeix tots els comentaris expressats pels grups municipals.

Quant a si es va tard, reconeix que el planeta va tard per afrontar els reptes ambientals, socials i de definir un model econòmic que pugui aguantar amb valentia el que comporta lluitar fermament contra aquests reptes.

Constata que Barcelona no es troba davant d'un full en blanc, ni parteix de zero, sinó que durant tot el temps transcorregut d'ençà de la recuperació de la democràcia aquesta administració ha estat lluitant contra les desigualtats, i ha aportat solucions a la lluita contra el canvi climàtic. Destaca que això significa treballar en la línia que avui s'explicita en l'Agenda 2030; i assenyala que totes les mesures que s'han anat prenent durant dècades en aquest ajuntament anaven en aquest sentit. Precisa que la diferència rau en què l'Agenda interpel·la sobre la velocitat amb què s'implementen aquestes mesures i si permeten arribar al 2030 amb uns resultats suficients; constata que això és el que volen assumir amb l'estratègia que proposen, que no és altra cosa que metodologia i que reclama la participació de tothom, i aliances que comencen en aquest consistori.

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

1. (s/n) Designar com a membres del Patronat de la Fundació Julio Muñoz Ramonet les persones següents: Im. Sr. Albert Batlle Bastardas, regidor del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, i Sra. Mònica Mateos Guerrero, gerent de l'Institut de Cultura de Barcelona.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

2. (20190482 GHab) Crear una Comissió no permanent d'estudi sobre la regulació dels preus dels lloguers que permeti la compareixença i el diàleg dels diferents agents implicats en les polítiques d'habitatge a la ciutat, d'acord amb els paràmetres següents: Objecte de la Comissió: estudiar l'aplicació i repercussió que tindria la regulació dels preus dels contractes d'arrendament d'habitatge a la ciutat de Barcelona i a l'Àrea Metropolitana de Barcelona a fi i efecte d'impulsar i aconseguir, si escau, la seva efectiva implementació a la ciutat de Barcelona. La Comissió haurà de tractar els temes següents: Situació i polítiques d'accés a l'habitatge a Barcelona, Àrea Metropolitana i altres grans ciutats globals. Experiències internacionals en la regulació dels preus dels lloguers. Marc competencial i escenaris potencials de regulació. Impactes socials, econòmics i urbanístics de les regulacions dels preus dels lloguers a Barcelona i a l'Àrea Metropolitana. Conclusions. Composició de la Comissió: La comissió estarà integrada per dos/dues regidors/es de cada un dels grups municipals. Règim de funcionament: La periodicitat de les reunions s'establirà en el marc de la pròpia comissió i el calendari de treball serà d'un màxim de 5 mesos. La comissió prendrà els acords per majoria ponderada, les seves sessions tindran caràcter públic i podrà requerir la presència de les persones que consideri adients per al compliment de la seva comesa, d'acord amb els criteris anàlegs establerts a l'article 39 ter del ROM. La Comissió no permanent d'estudi s'extingirà automàticament en el moment que s'elabori un informe recollint les aportacions i punts de vista que es manifestin en les diferents sessions i un cop s'acompleixi el calendari de treball. Designar com a Presidenta i Vicepresidenta de la Comissió les Imes. Sres. Eva Baró Ramos i Lucía Martín González, respectivament.

La Sra. Martín indica que la creació d'una comissió no permanent d'estudi del control dels preus dels lloguers va ser proposada fa uns mesos pel grup d'ERC, i que n'han pogut parlar amb la resta de grups.

Destaca que d'ençà del mandat anterior el govern ha situat com a prioritat les polítiques d'habitatge i la reivindicació que les ciutats tinguin la capacitat d'impedir els lloguers abusius com a mesura imprescindible per garantir el dret a l'habitatge. Precisa que la primera interpel·lació institucional en aquest sentit la va fer l'alcaldeessa el 2016, i la proposta es va rebre llavors amb molt d'escepticisme i, sense anar més lluny, el mateix any el govern de la Generalitat va rebutjar-la adduint que generaria un problema d'oferta.

Constata que existia un gran desconeixement de les experiències de regulació dels preus dels lloguers que es duïen a terme en altres ciutats, mentre era una mesura que començava a ser reivindicada per la ciutadania organitzada i els moviments socials, però sense que cap grup polític ni cap institució, però, l'haguessin recollida fins que ho va fer l'alcaldeessa ara fa quatre anys.

Afegeix que algun temps després hi havia qui deia que el problema només es patia a Barcelona i a Madrid, i fins i tot que l'havien generat les alcaldesses respectives, cosa que reflectia l'existència d'opinions absolutament indocumentades però que, lamentablement, eren assumides per ministres, alguns regidors d'aquest ajuntament i, fins i tot, per representants d'altres municipis metropolitans que entenien que el problema no anava amb ells.

Això no obstant, malauradament el temps ha donat la raó al govern de la ciutat, i les pujades dels preus del lloguer que inicialment afectaven Barcelona i Madrid ara afecten moltes altres ciutats. Tanmateix, considera que la bona notícia en aquest estat de coses és que després de quatre anys de picar pedra, especialment remarcable per part dels moviments socials, la PAH o el sindicat de llogaters entre més, la proposta compta avui amb un gran suport social, que es palesa, per exemple, en l'enquesta del CIS del juliol de 2019 amb un consens pel que fa a la regulació de preus entorn del 70% entre les persones residents en grans ciutats.

Assenyala que en l'àmbit institucional aquesta qüestió està en l'agenda de qualsevol que vulgui parlar de polítiques d'habitatge i, a més, recentment s'ha aconseguit que la regulació de preus dels lloguers formi part de l'acord del govern progressista que recentment s'ha constituït a l'estat.

Concreta que a Catalunya hi ha hagut moviments en l'àmbit institucional, com ara que la Conselleria de Justícia va presentar al Parlament una proposta legislativa de regulació de preus, tot i que lamentablement ho va fer en plena campanya de les municipals, sense un treball previ amb aquest ajuntament ni tampoc amb les entitats, malgrat el consens jurídic existent que apunta la necessitat d'una reforma de la legislació estatal que habiliti el desenvolupament de la norma a Catalunya.

Reconeix, per tant, que l'interès per la regulació de preus del lloguer és ben evident, i que l'assumpte és prou important i complex com per deixar de banda l'electoralisme i el partidisme i que les forces polítiques amb voluntat de tirar endavant la proposta, moltes més que fa quatre anys i que governen a Barcelona, Catalunya i l'estat, treballin plegades per consensuar una proposta de regulació dels preus.

Afirma que confia que en les quatre sessions de la comissió no permanent que es proposa, els ponents que hi intervindran els ajudin a dissenyar l'eina legislativa imprescindible per garantir el dret a l'habitatge.

La Sra. Baró reconeix que hi ha un consens generalitzat entre els grups d'aquesta cambra quant a què Barcelona té un problema de primera magnitud pel que fa a l'accés a l'habitatge i emergència d'habitatge; tanmateix, això no ha evitat tebiors i decepcions quan s'ha hagut de passar de les paraules a l'acció política.

En aquest sentit, recorda que el juliol passat es va tirar endavant en el ple una proposta que demanava la creació d'una comissió per estudiar la viabilitat de regular els preus dels lloguers a Barcelona i l'àrea metropolitana, posant llum, ciència i rigor, superant dogmatismes i prejudicis i mirar de generar unes conclusions útils per al legislador competent.

Lamenta, tanmateix, que van haver de constatar que el govern, que pretén fer bandera d'aquest assumpte, en aquell moment ja no havia donat suport, mitjançant el seu grup parlamentari, a la regulació catalana dels preus dels lloguers, atès que ho va fiar tot a l'acord a l'estat espanyol. Afegeix que llavors tampoc no van votar a favor de la creació d'aquesta comissió, i s'ha trigat fins a sis mesos per poder constituir aquest espai de reflexió.

Critica que s'hagi perdut mig any, un temps que no es pot permetre la crisi d'habitatge que pateix aquesta ciutat.

Això no obstant, diu que confien que s'enceti a partir d'ara una etapa constructiva que els permeti aprofundir en aquest assumpte i conèixer experiències i aprendre'n; igualment, poder identificar i valorar escenaris potencials i valorar possibles impactes a escala social, econòmica, urbanística a Barcelona i l'àrea metropolitana. I, finalment, espera que tot això acabi revertint a contribuir a facilitar l'accés a l'habitatge i a contenir preus.

La Sra. Munté celebra que, finalment, es pugui crear aquesta comissió que neix d'una demanda plantejada pels grups d'ERC i Junts per Catalunya en el ple extraordinari sobre l'habitatge que es va fer el juliol passat, i que com ja s'ha dit, el govern municipal s'hi va abstenir.

Entén, doncs, que és imprescindible que aquesta comissió comenci a treballar i a reflexionar a fi de trobar possibles solucions per al que és el problema més transversal i compartit per la ciutadania com és l'accés a l'habitatge i l'increment dels preus dels lloguers.

Creu que tots els membres del consistori comparteixen la diagnosi, i que no pot ser que un de cada tres barcelonins cobri menys de mil euros mensuals i que el preu mitjà del lloguer a Barcelona sigui justament la mateixa quantitat.

Considera que hi ha quatre aspectes que han de presidir la comissió: d'entrada, que sigui un espai on es pugui construir i trobar solucions; que s'hi pugui treballar amb coherència i, sobretot, amb lleialtat amb les altres administracions públiques; que tingui visió metropolitana; i, finalment, que sigui un espai de diàleg on s'incorpori el sector privat i el tercer sector compromès amb la construcció i la gestió d'habitatges de lloguer social i assequible.

Conclou, per tant, que necessiten punts d'acord entre tots aquest agents, voluntat política i que les decisions no s'ajornin més.

La Sra. Barceló subratlla el fet que els lloguers han augmentat gairebé el 40% a Barcelona els darrers cinc anys; i que no es pot obviar que el govern municipal no va ser capaç en quatre anys d'augmentar el parc d'habitatge públic de la ciutat.

Confirma que el seu grup no s'oposa a la proposta de crear aquesta comissió d'estudi sobre la regulació dels preus del lloguer, sobretot perquè considera que parlar d'habitatge sempre és positiu. Això no obstant, entén que la pregunta que s'ha de fer el govern és sobre la utilitat de la comissió i quin benefici n'obtindran els veïns de la ciutat.

Assenyala que, tal com va comentar en la darrera sessió de la comissió de Drets socials, allò que necessita la ciutat són menys comissions d'estudi i més construcció en els solars municipals buits; i més encara si tenen present que només tretze edificis públics estan en obres de les seixanta-cinc promocions previstes.

Precisa que en l'informe de l'Observatori metropolità de l'habitatge de Barcelona es palesa que per solucionar el preu de l'habitatge calen un conjunt de mesures que vagin molt més enllà de la limitació dels preus. I comenta que fa uns mesos el Sr. Ábalos, ministre de Foment, va modificar la LAU ampliant el temps de lloguer sense aconseguir el control del preu.

I posa com a exemple que l'actuació duta a terme a Berlín el 2019 en aquesta línia encara no ha donat els fruits que esperaven.

Manifesta que el seu grup considera que és positiu parlar d'habitatge, però que també caldria crear una comissió de seguiment del desenvolupament del Pla d'Habitatge.

En conseqüència, anuncia que faran una abstenció, i expressa tota la predisposició del seu grup a parlar de l'habitatge com a principal problema que ha d'acarar la ciutat. Això no obstant, reclama menys comissions i eslogans i més grues a la ciutat que palesin que s'hi construeix, especialment als solars municipals.

El Sr. Ramírez ratifica, com ja van anunciar en la comissió d'Urbanisme, que el seu grup votarà a favor de la creació d'aquesta comissió perquè volen afavorir que s'aprofundeixi en el debat dels preus del lloguer. Puntualitza que amb el seu vot només avalen la creació de la comissió, no els seus resultats. I assenyala que volen que sigui una comissió plural, diversa en les veus dels experts i els col·lectius afectats a fi d'acarar l'objectiu de l'accés a l'habitatge i la regulació dels preus del lloguer.

Constata que s'ha produït un canvi en la manera com la ciutadania percep el problema, i els responsables polítics han d'afavorir el debat, i considera que tothom sap quina és la posició del seu grup al respecte de la regulació dels preus. Diu que defensen el debat perquè, malgrat que es vulgui imposar en molts casos una visió estrictament doctrinària pel que fa a l'accés a l'habitatge, a la ciutat intervenen molts actors en aquest sentit i que tenen moltes coses per aportar al debat. Consideren que aquest debat plural amb experts els ha d'aportar una diagnosi i unes conclusions per poder aplicar les polítiques públiques en aquest àmbit.

Entén que ha quedat clar que la política d'estigmatització de determinats col·lectius i assumptes que practica el govern no ha donat resultats en el passat. I afegeix que els indicadors són preocupants pel que fa a l'accés a l'habitatge, tal com es palesa en el baròmetre municipal, i s'han incrementat exponencialment d'ençà que la Sra. Colau governa la ciutat.

El Sr. Valls avança el vot favorable del seu grup, i confia poder comprovar que la comissió resulta realment útil, si certament escolta les veus dels experts i dels diferents agents implicats; i si la feina que fa és tinguda en compte en el disseny de les mesures que adopti l'Ajuntament, fins i tot si es tracta de no regular els preus.

Tanmateix, diu que temen que els prejudicis ideològics que mouen gran part de la política d'habitatge del govern de la ciutat no permetran que la funció de la comissió sigui la que acaba de descriure; però remarca que seran els membres del Plenari els qui hauran d'adoptar la millor solució, aquesta vegada sense marge d'error; i assenyala que compten amb el precedent negatiu del 30%, un suposat remei que ha estat pitjor que la malaltia.

Comenta que el Banc d'Espanya acaba de publicar un informe en què es revisa l'experiència internacional de la intervenció pública en el mercat del lloguer d'habitatges, i les seves conclusions són que els controls sobre els preus del lloguer d'habitatge presenten l'atractiu de dirigir-se amb immediatesa i directament als problemes d'accessibilitat i la sobrecàrrega del lloguer en la despesa de determinats col·lectius, però l'evidència mostra la possible aparició

d'efectes adversos potencialment significatius, especialment quan aquesta mena de mesures es mantenen durant períodes prolongats.

Reconeix que la regulació dels preus espanta els propietaris arrendadors, i que això es tradueix en una menor aportació d'habitatges al mercat de lloguer, i un increment dels preus de lloguer per reducció de l'oferta. Alerta que, en conseqüència, les persones que busquen un habitatge de lloguer tenen més dificultats per trobar-ne.

Entén que el que acaba d'apuntar és el debat de fons i que la comissió també el tindrà en compte.

La Sra. Martín confirma que la comissió serà diversa i que comptarà amb la presència de persones expertes que proposin els grups.

Confia, doncs, que aporti un debat ric, i que es puguin posar a treballar coordinadament amb la resta d'administracions implicades.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

3. (20190433) Aprovar l'expedient núm. 20190433 de reconeixement de crèdit per un import de 8.999,99 euros, IVA inclòs, atesa la necessitat de regularitzar despeses ocasionades pels treballs realitzats durant l'any 2017 pel desenvolupament de l'API d'integració pels censos d'equipaments i entitats de l'IBE pel Pla de sistemes, a favor de l'empresa Everis Spain SLU, amb NIF núm. B82387770. Autoritzar, disposar i obligar la despesa per import de 8.999,99 euros, IVA inclòs, amb càrrec al pressupost i partida indicades en aquest document a favor de l'empresa Everis Spain SLU, amb NIF núm. B82387770. Notificar aquest acord a l'interessat per al seu coneixement.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

4. (01- PPPNT2019-Ordenança PPPNT Serveis Cementiris) Resoldre les al·legacions presentades a la modificació de l'ordenança per prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari dels serveis de cementiris per a l'exercici 2020 i successius, aprovada inicialment per la Comissió d'Economia i Hisenda de 20 de novembre de 2019, en el sentit dels informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament la modificació de l'ordenança per prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari dels serveis de cementiris per a l'exercici 2020, d'acord amb el text que consta a l'expedient. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

La Sra. Alcaldessa indica que els punts 4 i 5 de l'ordre del dia es tractaran conjuntament i es votaran per separat.

La Sra. Ballarín indica que porten a aprovació dues modificacions d'ordenances, les prestacions de cementiris i l'estacionament regulat en les àrees verda i blava. Assenyala que les dues ordenances es van negociar amb tota la resta, però s'ha endarrerit la seva aprovació definitiva; així, apunta que el motiu en el cas de la que es refereix a les àrees verda i blava,

ha estat arran de la negociació amb el grup d'ERC; mentre que en la de les prestacions de cementiris el retard ha estat per aspectes de procediment.

Precisa, en el cas de cementiris, que el tràmit es va iniciar l'octubre de 2019, i es va aprovar inicialment el novembre, i que durant el tràmit d'exposició pública es van presentar només quatre al·legacions per part del grup Barcelona pel Canvi, i se'n va estimar una relativa al manteniment de l'exempció per a persones amb pensió mínima, un supòsit que ha estat integrat en la nova redacció.

Quant a la taxa d'estacionament de vehicles, recorda que es va aprovar inicialment l'octubre de 2019, i durant el període d'exposició pública hi van presentar al·legacions tots els grups municipals i, també, les organitzacions Audica i CECAP del sector del transport. Precisa que de totes les al·legacions presentades se n'ha estimat una del grup d'ERC que demanava la regulació dels autocars que aparquin en l'entorn del Parc Güell, i estudiar l'ampliació de les zones d'àrea verda per evitar el possible efecte del park and ride en determinades zones de la ciutat arran de l'entrada en vigor de la ZBE.

Finalment, fa avinent que aquesta nova delimitació es farà per decret d'Alcaldia.

El Sr. Coronas avança el vot favorable a les modificacions d'ambdues ordenances.

Dit això, en el cas de la que fa referència als serveis de cementiris recorda que d'ençà del 2012 no s'havia fet cap modificació, ni tan sols l'increment de l'IPC, cosa que ha provocat que al llarg de vuit anys s'hagin deixat d'ingressar 3,25 milions d'euros que s'haurien pogut aplicar al manteniment dels cementiris de la ciutat. Indica que la tarifa amb dret a conservació és deficitària, ja que l'antiguitat de les instal·lacions provoca que la despesa sigui elevada.

Entenen, per tant, que hi ha hagut manca de previsió o fins i tot de responsabilitat pel que fa al manteniment dels cementiris, i no s'han recordat dels difunts fins que els nínxols s'han començat a esfondrar. Per tant, considera que cal revertir la situació i, per responsabilitat, cal acceptar l'increment sobtat de l'import que afecta aquests serveis.

Quant a les taxes d'estacionament, tal com ha dit la Sra. Ballarín, entenen que la taxa no pot ser únicament recaptatòria i ha de respondre als objectius polítics de mobilitat a la ciutat; en aquest sentit, considera evident que l'impacte de la ZBE pot fer que es generin park and ride a l'interior de la ciutat.

Diu que el seu grup és del parer que cal ampliar l'estacionament regulat en indrets de la ciutat on no n'hi ha, tot i que probablement hauria de fer-se a tota la ciutat i, fins i tot, hi hauria d'haver una política d'abast metropolità pel que fa a l'estacionament regulat a fi d'evitar els park and ride que es poden generar dins de la ciutat o als afores.

Afegeix la petició que es contempli la zonificació perquè les zones de la ciutat que pateixen més pressió de mobilitat puguin respirar una mica millor.

El Sr. Mascarell avança que el seu grup no votarà a favor de doblar la taxa de cementiris i, altrament, sí que ho faran quant a la taxa d'estacionament regulat.

Dit això, justifica el vot en contra a duplicar la taxa de cementiris perquè no creuen que respongui a un plantejament prou objectiu. Reconeix que els cementiris de la ciutat necessiten urgentment un millor manteniment i conservació, però consideren que abans d'apujar qualsevol taxa caldria saber cap a on s'adreça el futur dels serveis funeraris.

Recorda que el mandat passat es va intentar la creació d'una funerària pública que no va prosperar; i que pla estratègic de cementiris vigent té un abast per al període 2016-2019, sense que arribats al 2020 se n'hagi presentat un de nou. Així doncs, diu que no acaben de tenir clar quin és el model de cementiris que proposa el govern.

Precisa que els deu darrers anys Cementiris de Barcelona ha generat uns beneficis acumulats d'aproximadament vint milions d'euros, i ara les famílies hauran d'acarar increments importants de diverses taxes. Altrament, entenen que seria més convenient operar amb uns marges de costos que realment tinguin una base objectiva.

Quant a les taxes d'estacionament regulat, justifica el vot favorable perquè estan d'acord amb el pressupost municipal que han acordat amb el govern municipal i el grup d'ERC. Destaca que la taxa genera incentius per als vehicles menys contaminants i és coherent amb la implementació de la ZBE; alhora que els sembla integrada en el pla general d'aparcaments que s'hauria de desplegar a Barcelona.

El Sr. Sierra constata que s'acaba de consumir l'"impuestazo" de Colau i Collboni i el pacte amb els seus amics independentistes de l'Àrea Metropolitana, i els acusa de no respectar ni als morts, ja que bona part de l'acanada la fan a la butxaca de tots els barcelonins; i són còmplices, a més, de la mala gestió dels serveis funeraris durant el mandat anterior, que tant criticaven i ara li donen suport.

Considera que doblar les taxes per aquests serveis no és afany recaptatori sinó voracitat recaptatòria sense pal·liatius.

Aprofita per retreure al grup Junts per Catalunya que voti favorablement les taxes d'estacionament regulat, quan abans hi estava en contra, i els acusa de còmplices de l'acanada a la ciutadania.

Dit això, considera que Barcelona mereixeria una política fiscal més justa i equitativa i, sobretot, sense voracitat recaptatòria per part del govern. Altrament, subratlla que la ciutat necessita menys impostos –recorda que té una de les taxes fiscals més elevades d'Espanya– i millor gestió.

El Sr. Bou considera que, amb la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de les taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública, el govern pretén obtenir tretze milions d'euros addicionals. Remarca que aquesta quantitat afegida s'obtindrà principalment gràcies a l'increment de les tarifes de l'àrea blava i la verda, i variaran segons l'etiqueta ambiental de la DGT del vehicle. Afegeix que també s'eliminen les bonificacions per als bons conductors a l'àrea verda, i s'incorpora el pagament durant la franja horària del migdia i durant el mes d'agost.

Manifesta que el seu grup està en contra d'aquest augment que valoren com una mesura recaptatòria, i per aquest motiu van presentar dues al·legacions, una de les quals va ser demanar la retirada de l'augment indiscriminat que afecta, sobretot, les persones amb renda més baixa; i una segona al·legació amb què demanaven que s'establís una bonificació en la taxa d'estacionament de vehicles a les famílies nombroses, ja que és aquest col·lectiu qui fa un ús més freqüent del vehicle. Lamenta, però, que el govern no n'acceptés cap de les dues amb un argument genèric a favor del decreixement de l'ús del vehicle privat, però amb cap argument concret en contra de bonificar les famílies nombroses.

Entén que és un exemple més de la manera com tracta el govern municipal les vint-i-tres mil famílies nombroses de Barcelona, sense tenir una regidoria específica ni cap subvenció adreçada a beneficiar les famílies.

Altrament, anuncia el vot favorable la modificació de l'ordenança de serveis de cementiris, entenent que és evident la seva lamentable situació de deixadesa.

La Sra. Parera posa de manifest que el criteri principal que ha regit l'aprovació de les ordenances fiscals, no tan sols les dues que els ocupen, ha estat buscar pal·liar els efectes de la manca d'actuació municipal durant el mandat anterior. Opina que aquest és un mal criteri perquè és profundament injust amb la ciutadania.

Comenta, com ja s'ha dit abans, que l'IPC pels serveis de cementiris no s'ha actualitzat des del 2012, i és el ciutadà qui avui paga aquesta deixadesa.

Recorda que el seu grup va demanar en el tràmit d'al·legacions que es repercutís l'increment de les taxes en les dues ordenances en un període de dos anys a fi de deixar marge a les persones afectades, i confirma que no han estat admeses. Assenyala que en el cas de l'estacionament regulat de vehicles, en alguns casos es dobla el cost per hora.

Considera que la sensació que el govern transmet a la ciutadania és, d'una banda, la clara voluntat de persecució del vehicle privat, que se suma a la implantació de la ZBE, afectant el mateix col·lectiu de persones; i, d'altra banda, transmeten que és la butxaca dels ciutadans qui ha de mantenir els comptes d'aquest ajuntament. Remarca que la ciutadania ha de contribuir amb els impostos i les taxes, però en cap cas té la responsabilitat de mantenir el sanejament d'aquesta administració.

En conseqüència, anuncia que votaran en contra d'aquestes dues modificacions.

La Sra. Ballarín agraeix els suports obtinguts, i explica que en el cas de l'ordenança de serveis de cementiris les noves tarifes són fonamentals per garantir el manteniment. Per tant, afirma que li semblen una irresponsabilitat algunes de les intervencions, com és el cas de la del grup de Ciutadans, perquè la situació en què estan els cementiris és extrema.

Remarca que les taxes, que proporcionen una cobertura del 60%, estan congelades des del 2015, i s'ha deixat d'ingressar en aquests anys 3,25 milions d'euros; i afegeix que les taxes que estan relacionades amb el manteniment i la conservació actualment presenten un dèficit d'1,9 milions d'euros.

Recorda, igualment, que la tarifa del dret de conservació ha estat històricament de les més baixes de l'entorn de Barcelona i de ciutats homologables de l'estat, i continuen amb preus més baixos que l'Hospitalet, Badalona, Santa Coloma o que Granollers o Sant Sebastià, que pràcticament doblen la tarifa de Barcelona.

Indica que per fixar les noves taxes és molt important recordar que es va aprovar un pla director a finals del mandat passat amb un període d'execució de vuit anys, i amb el qual s'implementa un nou model basat en el manteniment preventiu, i que suposarà una inversió superior als setanta milions d'euros. Afegeix que el pla director es finançarà mitjançant el Pla d'inversions municipal (PIM), és a dir, el pagaran tots els ciutadans i, per tant, consideren normal que els titulars de les sepultures facin un esforç complementari.

Quant a les tarifes de les àrees verda i blava, indica que ja s'han explicat les modificacions que s'han fet. I aprofita per remarcar que en les ordenances i els pressupostos hi ha una coherència entre ingressos i despeses.

Igualment, recorda que els ingressos que s'obtenen amb la taxa per estacionament regulat es destinen a millorar la mobilitat sostenible a la ciutat.

El Sr. Sierra replica a la Sra. Ballarín que no admet que els titllis d'irresponsables; i afirma que allò que sí que és irresponsable és l'actitud del grup del PSC quan en l'anterior mandat el van fer fora del govern i criticava la gestió que es feia dels cementiris amb motiu de l'esfondrament de nínxols al cementiri de Montjuïc.

I es referma que l'actitud irresponsable és la de traslladar la responsabilitat del govern a la ciutadania.

Finalment, fa notar que gestionar bé és, per exemple, no gastar-se 276.882 euros en dinars.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

5. (01 OOFF2020 bis) Resoldre les reclamacions presentades a la modificació de l'ordenança fiscal número 3.12 Taxes per estacionament regulat de vehicles a la via pública per a l'any 2020 i successius, aprovada provisionalment pel Plenari del Consell Municipal de 25 d'octubre de 2019, en el sentit dels informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament l'esmentada ordenança fiscal per a l'exercici 2020 i successius. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

6. (2019-0016) Resoldre les al·legacions presentades al Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 durant el termini d'informació pública, d'acord amb els informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament el Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 integrat per: a) El de la mateixa Entitat. b) Els pressupostos dels organismes autònoms locals: 1 - Institut Municipal de Persones amb Discapacitat. 2 - Institut Municipal d'Educació. 3 - Institut Municipal d'Informàtica. 4 - Institut

Municipal d'Hisenda. 5 - Institut Municipal de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida. 6 - Institut Municipal de Mercats. 7 - Institut Barcelona Esports. 8 - Institut Municipal de Serveis Socials. c) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials: 1 - Institut de Cultura de Barcelona. 2 - Institut Municipal de Parcs i Jardins. 3 - Institut Municipal d'Habitatge i Rehabilitació. 4 - Institut Municipal Fundació Mies Van de Røhe. 5 - Institut Municipal d'Urbanisme. d) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les societats mercantils següents: 1 - Barcelona de Serveis Municipals, SA. (BSM). 2 - Informació i Comunicació de Barcelona, SA. 3 - Barcelona Activa, SA., SPM. 4 - Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA. (BIMSA). 5 - Foment de Ciutat, SA. 6 - Barcelona Cicle de l'Aigua, SA. Així mateix, aprovar definitivament les Bases d'Execució, la plantilla de personal per a l'exercici 2020 i els annexos que consten en l'expedient. Aprovar definitivament el Pressupost Consolidat de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 d'acord amb la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

El Sr. Martí Grau enceta la seva intervenció asseverant que un pressupost no és altra cosa que una previsió d'ingressos i de despeses, però que per a qualsevol institució pública l'aprovació del pressupost és, probablement, l'acord més important de cada any. Basa aquesta importància en dos aspectes, en primer lloc, que el pressupost és la garantia per al bon funcionament de tots els serveis públics; i ho il·lustra amb el fet que la pròrroga dels pressupostos a Espanya i a Catalunya el 2019 va significar entre vuitanta i vuitanta-cinc milions d'euros menys d'ingressos per a aquest ajuntament. Entén, per tant, que fins i tot els qui avui votaran en contra d'aquest acord haurien de celebrar l'aprovació del pressupost, ja que sempre és millor tenir un pressupost que no agradi que no tenir-ne cap.

Indica, en segon lloc, que un altre motiu que confereix importància a l'acord que prendran avui és que un pressupost és l'instrument que concreta una determinada proposta política i, en aquest cas, defineix un projecte per a Barcelona. Entén que per això ha estat més fàcil l'acord amb uns grups que amb uns altres; i remarca que a una negociació s'hi ha d'entrar sempre disposat a renunciar a alguna cosa substantiva en pro del pacte.

Confirma que la que acaba de descriure era la predisposició del govern, tot i que no tan sols no els ha calgut renunciar a res significatiu sinó que el pressupost que avui sotmeten a votació és millor que la proposta feta inicialment fa uns mesos.

Per tant, aprofita per agrair especialment al grup d'ERC, el primer a voler asseure's a parlar seriosament del pressupost, i que des del primer moment, en comptes d'escurçar-ne l'abast, va demanar anar una mica més enllà. Expressa aquest agraïment especialment a Ernest Maragall i a Jordi Castellana per afegir-se a l'ambició d'assolir un ajuntament més fort i més capaç de respondre als reptes de la Barcelona d'avui.

Seguidament fa una referència breu a les tres característiques principals del pressupost per al 2020. Indica, en primer lloc, que es tracta d'un pressupost expansiu, d'esquerres; i remarca que, per primera vegada, un pressupost d'aquest ajuntament superarà els tres mil milions d'euros –un 14% superior l'anterior–, xifra que s'assolirà amb l'increment d'ingressos que han d'arribar d'altres administracions, especialment de l'estat, i amb una revisió de les ordenances i els impostos municipals.

Observa que aquest caràcter expansiu ha estat criticat per alguns grups municipals, però els assegura que van aprendre la lliçó arran de la crisi del 2008. Així, constata que disminuir l'esfera pública en un context de crisi o una desacceleració econòmica i fiar-ho tot al mercat deixa desateses les capes més populars i vulnerables, augmenta la desigualtat i consolida la pobresa.

Apunta que el segon factor essencial d'aquest pressupost és l'orientació de la despesa, la distribució dels tres mil milions d'euros. Precisa que, en primer lloc, s'incrementa de dos punts l'estalvi brut i, per tant, la capacitat d'inversió que és la marca de la casa i el motiu de la solvència reconeguda de Barcelona.

Afirma, en aquest sentit, que costa de trobar una altra administració pública de la dimensió d'aquest ajuntament que pugui dedicar un 17% dels seus ingressos a noves inversions.

En segon lloc, posa de manifest que aquest pressupost també s'orienta cap a dues necessitats indiscutibles: la desigualtat social i, sobretot, l'emergència climàtica.

Apunta, en aquest sentit, tres dades que confirmen que estan al capdavant de la inversió social. Així, assenyala que la política d'habitatge s'incrementa amb cent milions d'euros; la despesa corrent en serveis socials, salut i educació creixerà de cinquanta milions d'euros; i es culmina la primera edició del Pla de barris amb la previsió de trenta-cinc milions per al 2020.

Afegeix que en l'àmbit de l'emergència climàtica les partides relacionades amb el verd i la renaturalització de la ciutat, el medi ambient i el transport públic creixen en més de seixanta-sis milions d'euros; a més del fons de cinquanta milions per a la rehabilitació sostenible d'edificis pactat en l'acord pressupostari.

Fa avinent que el tercer element important d'aquest pressupost és la consolidació del projecte de ciutat que es va iniciar el maig de 2015, posant al centre les necessitats de la ciutadania. Constata que es tracta d'una transformació profunda amb l'ambició principal d'aconseguir una Barcelona habitable, i que ho fa i ho farà reduint la presència de vehicles privats i augmentant el verd, regulant els lloguers i incrementant el parc públic d'habitatge, recuperant activitat productiva i una economia verda i circular, modificant el model alimentari i pensant en la salut de les persones i del planeta; igualment, destaca que s'aposta per la innovació i sent referència cultural i científica; garantint una educació innovadora i de la mateixa qualitat en qualsevol escola de Barcelona; transformant el mode de producció, distribució i consum d'energia. Igualment, manifesta que volen una Barcelona que acompanyi l'envelliment i combati la soledat de les persones grans; incorporant transformació digital i fent un ús públic de les dades; i repensant el sistema de recollida i tractament de residus amb l'estratègia residus zero.

Diu que podria continuar enumerant aspectes d'aquesta transformació de la ciutat que proposen, però vol subratllar especialment que els grans objectius d'aquest pressupost, en comptes de centrar-se en les grans transformacions físiques de la ciutat, s'orienten envers el canvi i la modificació del sistema operatiu de Barcelona.

Constata que els que ha referit són els aspectes fonamentals del pressupost que avui porten a aprovació, i diu que no vol acabar aquesta primera intervenció sense fer referència a

l'amplíssim acord que s'expressarà amb el vot favorable de trenta-tres regidors i regidores d'aquest consistori –un 80% del Plenari–, un rècord històric que cal posar en valor.

Manifesta que, en aquest sentit, vol fer un agraïment molt especial al grup Junts per Catalunya i a la seva presidenta, Elsa Artadi, amb un record molt especial per al primer president del grup, Joaquim Forn, que sospita que avui celebrarà aquest acord. Precisa que els seus cinc vots no eren necessaris per a l'aprovació del pressupost, i que la tradició ideològica d'aquest grup està allunyada de la del govern actual, però tanmateix s'ha volgut sumar a l'acord i els ho vol agrair molt sincerament, sobretot perquè entén que és moment d'enviar missatges d'acord, ja que la política catalana fa massa anys que viu immersa en un conflicte entre blocs aïllats, i la política mai no hauria de pretendre anul·lar el contrincant, derrotar-lo fins a fer-lo desaparèixer i, altrament, ha de reconèixer la diversitat de posicions i trobar espais de pacte.

Valora que amb la votació que es produirà avui ningú no diria que al país hi ha un problema de convivència entre catalans, però tampoc un oasi on es dissol el debat polític i la confrontació ideològica. Entén que més aviat han recuperat el que podrien denominar "esperit Barcelona", i diu que celebraria que això que ha començat aquí, i com va proposar l'alcaldeessa fa uns mesos, s'estengui a Catalunya i a Espanya i puguin tenir pressupostos arreu, i està convençut que la ciutadania ho agrairà.

El Sr. Maragall celebra que, finalment, aquest ajuntament tingui pressupost després de quatre anys de quasi paràlisi pressupostària, i que es trenqui la inèrcia negativa i s'enfili un bon rumb.

Comenta que fa tres mesos, a partir del diàleg directe entre ERC i Barcelona en Comú, van triar l'opció de dotar la ciutat amb l'instrument bàsic de governabilitat que és el pressupost. I agreix al Sr. Martí Grau que hagi fet referència a la tasca de Jordi Castellana en aquesta matèria.

Addueix que es podria entretenir a parlar dels conceptes i de les idees contingudes en el diàleg, en un primer moment bilateral i després ampliat a la representació del grup del PSC i, finalment, amb la incorporació de Junts per Catalunya i les seves propostes valuoses i concretes.

Entén que podrien parlar d'interès general i de responsabilitat, però creu que avui té més sentit tractar d'entendre la decisió que prendran amb la seva significació política profunda. I puntualitza que decisió política el grup d'ERC la va prendre fa quatre mesos, abans d'entrar en qualsevol diàleg real amb Barcelona en Comú. Confirma que van prendre la decisió d'anar a totes perquè Barcelona necessitava disposar d'aquesta bàsica, a la que havia renunciat durant els quatre anys anteriors.

Quant al que representa aquesta pressupost, el seu valor afegit per a la ciutadania, assenyala que, en primer lloc, comporta recursos addicionals significatius –més de tres mil milions d'euros–; un gir de fons clar, atès que recupera un volum remarcable d'inversió –a prop del 18%–; una certa concreció de nous objectius sectorials i territorials entre la immensa llista de demanda legítima acumulada insatisfeta en els darrers tres mandats; compromisos de mandat, no tan sols d'un any, per abordar algunes de les grans qüestions pendents com són

l'educació, el programa 0-3 anys; la connexió formació-treball amb el pla d'ocupabilitat; i el xoc climàtic, amb un nou fons d'inversió que ha d'implicar la generació de recursos addicionals que multipliquen, almenys per deu, els cinquanta milions inicials que l'Ajuntament hi aporta. Afegeix que també suposa una nova relació de lleialtat i de respecte mutu amb el govern de Catalunya, i ha de representar un major esforç conjunt en les àrees bàsiques del benestar social i, per tant, en la reducció de les desigualtats; una voluntat d'actuar d'una vegada amb mirada metropolitana, que és l'única manera real d'abordar els reptes que tenen plantejats; una nova iniciativa política per trencar els murs estructurals que els limiten i els ofeguen, entre els quals la reforma urgent del finançament local, i la derogació de les normatives europees i estatals que han acompanyat l'agressió "austericida" que ha contribuït decisivament a la degradació de les condicions de vida de milions de ciutadans; i remarca, finalment, el canvi d'actitud que es desprèn d'aquests pressupostos.

Conclou que disposen dels recursos i d'una nova relació institucional i, per tant, s'han acabat les excuses i les lamentacions; i diu que no poden admetre apel·lacions a responsabilitats d'altres per justificar qualsevol inacció o la incompetència.

Adverteix que la confiança que pot proporcionar al govern el fet de tenir el suport de quatre grups municipals, de trenta-tres regidors i regidores, es convertirà a partir d'avui en exigència, vigilància, pressió, i iniciativa contínua perquè tots i cadascun d'aquests tres mil milions d'euros, i alguns més que han de ser capaços d'obtenir, es transformin en un retorn tangible i mesurable pel conjunt de la ciutadania.

La Sra. Artadi manifesta que aquest no és el pressupost del seu grup però, com deia el Sr. Martí Grau, malgrat que no ho és hi donen suport. I ho justifica perquè el seu grup entén que fer oposició ha de tenir un sentit constructiu, i no acontentar-se amb la negativa a tot i amb la mera crítica a tot allò que fa el govern. Altrament, entenen que han d'intentar millorar aquelles polítiques públiques que genera aquest ajuntament; i no només com una obligació amb els seus votants, sinó amb tota la ciutadania.

Remarca que això no significa fer de crossa al govern, sinó intentar buscar punt de coincidència i d'acord, cosa que també els atorga major credibilitat a l'hora de criticar allò amb què discrepen. Confirma, doncs, que continuaran dissentint i criticant allò que no els sembli bé, però, sobretot, intentaran treballar conjuntament tant com sigui possible.

Precisa que és això el que han volgut fer en aquest cas, ja que el pressupost és l'aprovació més important de l'any. Recorda que, inicialment, el seu grup va ser molt crític amb la proposta, al seu parer extremament continuista; i, també, perquè entenien que preservava les restriccions que en el seu moment va aplicar el ministre Montoro, i que durant un any i mig ha decidit de mantenir Pedro Sánchez. Això no obstant, afirma que han copsat en aquest pressupost una voluntat d'entesa i de diàleg, de treballar conjuntament amb els grups, tal com palesa que una gran majoria de les al·legacions s'han acceptat totalment o parcial. Confirma, doncs, que mentre existeixi aquesta voluntat de treball conjunt el seu grup està plenament disposat a apuntar-s'hi en benefici de la ciutat.

Seguidament, destaca quatre elements de l'acord que entenen que han millorat respecte a la proposta inicial de pressupost, un dels quals té a veure amb el compromís de les quatre forces polítiques que han arribat a l'acord de canviar el finançament de la ciutat i,

especialment, de derogar les lleis estatals que encotillen aquesta administració innecessàriament i que impedeixen desplegar tot el potencial de la ciutat, que significaven unes restriccions pressupostàries incomprensibles que impedeixen fer unes polítiques més expansives per millorar el dinamisme de Barcelona. I remarca que això també ha de servir per proporcionar un impuls extra en un moment de canvi de paradigma econòmic i social.

Comenta, quant a l'àmbit de l'emergència climàtica, que hi ha aspectes que comparteixen i d'altres no; i observa que tenen la sensació que el govern municipal es pensa que si es lluita contra el vehicle privat tot estarà guanyat. Manifesta que, altrament, el seu grup considera fonamental, d'entrada, la descarbonització dels edificis, responsables del 40% de les emissions de la ciutat; constata que la majoria d'edificis tenen una eficiència energètica molt inferior als requeriments de les noves construccions; així, el 94% dels habitatges i el 77% dels locals comercials tenen qualificacions entre la D i la F, per sota dels estàndards tècnics d'edificació. Igualment, entén que és obvi que el vehicle privat continuarà existint, i per tant és important incidir en aspectes com els punts de recàrrega de vehicles elèctrics.

Esmenta, també, la renaturalització de la ciutat i l'aposta per la infraestructura verda, el capital natural, i la connexió d'un verd existent amb les persones, i en aquest sentit destaca els corredors verds i, igualment, la necessitat de cobrir la ronda de Dalt per poder arribar al veritable pulmó de la ciutat, Collserola.

Fa referència a l'ocupació de qualitat com un altre punt fonamental, que cal acarar els nous riscos d'exclusió laboral, i considerar com es pot ampliar la formació després de la formació reglada; valorar de quina manera es poden aprofitar els nous sectors que es desenvoluparan. I remarca que la recepta per descarbonitzar l'economia no és reduir el PIB, sinó apostar per nous sectors, per la innovació, la formació, la recerca i la inversió. Constata que necessiten ser competitiu amb els nous sectors econòmics que sorgiran, estretament vinculats amb l'emprenedoria i la dinàmica empresarial a la ciutat, amb els centres de recerca, amb les universitats. En aquest sentit, considera que Barcelona s'ha d'assemblar més a ciutats com Copenhaguen, que són autèntics laboratoris urbans de solucions contra l'emergència climàtica.

Finalment, insisteix en les maneres de fer i de treballar que tenen un rendiment a llarg termini; apunta, en aquest sentit, que és imprescindible avaluar l'impacte de les polítiques públiques, cosa que aquí no han fet ni fan prou bé, i necessiten començar a pensar no tant en els diners que es gasten, a quin nombre de persones es dona servei, sinó, sobretot, de quina manera els canvien la vida.

La Sra. Guilarte afirma que el pressupost que avui s'aprovarà és, en realitat, un canvi de cromos, un mer lot de negociació amb els separatistes a canvi d'interessos partidistes i, òbviament, de més procés.

Retreu que deixin fora els problemes i les necessitats essencials dels barcelonins, ja que analitzant la realitat d'aquesta operació a base de rodes de premsa, anuncis sense concreció i titulars que han fet, i que són conscients que no compliran, es constata que la Sra. Colau, després de quatre anys de fracàs en els pressupostos municipals, necessita proclamar que a la fi n'ha aconseguit aprovar un, i el PSC necessita dir que ha aportat alguna cosa al govern municipal, i que sense ell tot seria encara pitjor.

Remarca que per justificar tota aquesta martingala han arribat a un acord amb ERC i Junts per Catalunya, a qui no els importa gens la governabilitat d'Espanya i, per extensió, la de Barcelona. I posa de manifest que, a canvi del favor, suposadament els aprovarien els pressupostos de la Generalitat, que tampoc ha estat capaç d'aprovar-los d'ençà del 2017, i que serà l'última cosa que faci l'actual govern de Catalunya.

Afirma que aquest acord a quatre bandes consolida un "impuestazo" arbitrari i indiscriminat per treure de la butxaca dels barcelonins cent milions d'euros, que significarà de mitjana per a cada llar una despesa en impostos de dos-cents euros més anualment; i que també afectarà l'activitat econòmica de la ciutat en un escenari de desaceleració econòmica.

Addueix que el problema del govern és que no sap com augmentar els ingressos per poder afrontar unes despeses que se'ls en van de les mans arran de la seva pèssima gestió. Repeteix que en comptes d'apujar els impostos a la ciutadania haurien de reclamar els tres-cents milions d'euros que els deu la Generalitat.

Igualment, apunta que uns altres vint o trenta milions vindran de la taxa turística que, ara com ara, i depenent del joc de trons que s'està duent a terme a l'altra banda de la plaça de Sant Jaume, encara no saben si ingressaran; mentre que uns altres cent vint-i-vuit milions depenen de l'aprovació dels pressupostos generals de l'estat que, tal com estan les coses del govern de Sánchez amb la Generalitat, no està gens clar que els puguin garantir.

Posa en relleu que, amb tot aquest estat de coses, ERC promet una pluja de cent milions d'euros més, guanyant en aposta propagandística a la Sra. Colau; i tampoc no els han dit d'on els pensen treure, tot i que el seu grup no s'ha cansat de preguntar-ho.

Entén, doncs, que l'única opció –i així ho ha suggerit el Sr. Maragall– és establir més impostos i taxes, cosa que faran al llarg del mandat; o una altra opció és que només els estan venent fum, que també és plausible.

Diu al Sr. Collboni que el fet que la Sra. Colau subordini tots els barcelonins als seus interessos i al seu autobombo és una trista realitat, però que ell s'estigui lluint com ho fa amb el paperot que està fent el seu partit, supeditant les necessitats de la ciutadania a canvi de butaques, o de niar en governs, els sembla estremidor.

Posa de manifest que en els comptes que els presenten es relega el primer problema dels barcelonins, la inseguretat, i hi inclouen un increment per augmentar la plantilla de la guàrdia urbana en un nombre d'agents que amb prou feines servirà per cobrir les baixes per jubilació que es produiran durant el mandat; afegeix que tampoc no s'inclouen mitjans per dotar el cos amb més eines materials que fa temps que reclama.

Retreu al govern que continuï sense invertir suficientment en un pla d'ajudes a les famílies, cosa que es reflecteix en el 20% de persones i famílies que hi ha a Barcelona en risc de pobresa, i que va augmentant. Igualment, diu que tampoc no hi ha mesures suficients per incrementar el foment de l'activitat econòmica i per donar suport al comerç de la ciutat, que ho necessita molt.

Apunta que també s'obliden dels autònoms i de les pime, que són els principals creadors d'ocupació a la ciutat, i que resulten els grans perjudicats per la bateria de mesures,

restriccions i prohibicions que els imposa el govern cada dia, sense donar-los alternatives ni ajudes específiques perquè es vagin adaptant progressivament a la transició energètica.

Conclou, amb tot plegat, que els pressupostos que els presenten responen només als seus interessos partidistes i no són els que necessita la ciutat; en conseqüència, ratifica que el seu grup no hi donarà suport.

El Sr. Bou indica que d'ençà de l'aprovació inicial del projecte de pressupostos fa dos mesos han aparegut diverses notícies que empitjoren les perspectives d'estabilitat política i econòmica. Així, comenta que fa uns dies les dades d'atur reflectien la menor reducció des del 2013; i el Fons monetari internacional (FMI) fa poc que ha sotmès Espanya a la major rebaixa de creixement dels països desenvolupats, disminuint la seva previsió de creixement d'un 1,6 percentual.

Assenyala que en l'àmbit polític han d'estar preocupats, ja que s'ha constituït un govern de la nació amb ministres d'extrema esquerra, alguns dels quals membres del Partit Comunista i seguidors dels governs autoritaris que han portat a la pobresa extrema a Veneçuela o Cuba. I afegeix que a Catalunya la situació d'inestabilitat política empitjora encara més amb la inhabilitació de Torra i la debilitat del govern com a conseqüència de les lluites internes del separatisme.

Insisteix que, davant d'aquesta inestabilitat política i desacceleració econòmica, així com de la potencial destrucció d'ocupació, el govern municipal ha de fer les reformes necessàries per afavorir l'activitat econòmica i generar les condicions per a la creació d'ocupació. Repeteix que és necessària una reforma impositiva per reduir la pressió fiscal que pateixen els barcelonins i que ofega l'activitat econòmica.

Suggereix que voltin pels carrers per adonar-se de la gran quantitat de persianes abaixades de comerços que no poden subsistir i que escoltin les queixes de la gent. I reclama una reforma que garanteixi la seva sostenibilitat, així com un ús eficaç dels recursos públics i la simplificació dels tràmits i de les ordenances municipals.

Reitera la necessitat de fer una reforma de les polítiques de despesa i inversió que prioritzi la millora de la qualitat de vida de la ciutadania, especialment d'aquelles persones que més ho necessiten; i que s'impulsin els sectors fonamentals per generar riquesa i ocupació.

Lamenta, però, que cap d'aquestes reformes no són una prioritat per al govern de la ciutat en el seu projecte de pressupost.

Quant a la política d'ingressos, puntualitza que no està parlant de vendes, sinó dels que provenen de les rendes i la liquiditat dels barcelonins, els que provenen de treure diners de la butxaca i del banc als contribuents; i assegura que no està dient que es retalli en qualitat de vida o en uns bons serveis socials, però sí que s'ha de gestionar millor. I concreta que es produeix un increment del 6,95% de mitjana en el rebut de l'IBI, que qualifica d'autèntica garrotada, sobretot per als mileuristes, i que situa aquest impost un 60% per sobre del que es paga, per exemple, a Madrid. Assenyala que el mateix passa amb l'impost de vehicles, en l'estacionament en zones regulades, i que perjudica les rendes més baixes; igualment, assenyala que el fet de multiplicar per 2,6 les taxes de les terrasses comportarà, en molts

casos, la disminució del nombre de taules i acomiadaments; l'increment del rebut de l'aigua causat per un increment en la nova taxa del clavegueram, i la taxa de recollida de residus de domicilis particulars.

En referència a la política d'estalvi, fa notar que no es preveu cap reforma en l'administració per reduir duplicitats i despeses supèrflues, i assegura que no parla de serveis socials.

Afegeix que, en la particular batalla del govern municipal contra l'educació concertada i privada, ha denegat la proposta del seu grup de dotar amb tres milions i mig d'euros la nova línia de subvenció per compensar el cost de les escoles bressol privades a les famílies que s'han quedat sense una plaça pública.

Conclou, doncs, que es tracta de castigar les butxaques dels barcelonins en moments de dificultat econòmica, mentre que no es demana un esforç d'estalvi i d'eficàcia a l'administració, i es perpetua la servitud a la Generalitat renunciant a exigir-li el compliment dels seus compromisos.

Finalment, diu al Sr. Martí Grau que gairebé l'ha convençut que es troben a l'Arcàdia, i tot i que assegura que vol un pressupost, no és aquest.

El Sr. Valls recorda que el seu grup sempre ha dit que faria una oposició responsable, una tasca de control i d'impuls al govern municipal en base als seus valors i conviccions, al seu programa electoral i, sempre, des de la lleialtat institucional.

Dit això, valora que el projecte de pressupostos que avui porten a aprovació conté elements positius, el primer dels quals la mateixa existència d'un pressupost. Tanmateix, diu que és evident que un pressupost no ho arregla tot, però és important per la confiança que genera.

Destaca el fet que s'augmenti la dotació per a inversió, i que la comptabilitat de l'Ajuntament estigui sanejada. Afegeix que algunes de les propostes presentades pel seu grup han estat incorporades al projecte definitiu de pressupost, com ara l'augment dels recursos destinats a habitatge, tot i que discrepen absolutament amb la política que duu a terme el govern en aquest àmbit i amb el 30%, perquè entenen que pot fer que l'habitatge sigui novament el gran fracàs de la legislatura.

Comenta que també han acceptat propostes seves en l'àmbit de la lluita contra l'emergència climàtica, o l'increment de la dotació per ampliar la plantilla de la guàrdia urbana. Tanmateix, diu que els preocupa molt l'augment de la delinqüència a Barcelona, que exigeix un major nombre d'agents de la guàrdia urbana i mossos, més cooperació entre els cossos de seguretat, i més càmeres de videovigilància, és a dir, més acció política útil.

Diu que a l'altre costat de la balança han d'assenyalar que les perspectives econòmiques en les quals es basa aquest pressupost estan mancades de realisme. Apunta que les previsions dels principals organismes internacionals estan per sota de les que sostenen aquests pressupostos; per tant, la conjuntura econòmica comportarà, probablement, menys ingressos dels previstos i augmentarà la necessitat de despesa social.

Entén, doncs, que seria el moment per valorar què pot canviar en la màquina municipal, cosa que el govern no ha fet i tira per la via fàcil.

Addueix que tampoc no és realista l'increment de seixanta-dos milions d'euros d'ingressos respecte a la redacció inicial del pressupost sense cap tipus de justificació raonable, cosa que el porta a pensar que es tracta d'un acord polític.

Posa de manifest que en aquest context la pujada d'impostos i taxes, ja en vigor, és excessiva, inoportuna i injusta, i així ho van dir en la fase d'aprovació de les ordenances i avui ho reitera; insisteix que a la pujada s'hi suma el fet que la ciutadania pagarà, també, el preu de l'acord del pressupost de la Generalitat. Consta que és una doble pena impositiva tant per a les persones com per a les empreses, cosa que no és fer bona política ni pensar en el futur.

Lamenta, igualment, que no s'hagin acceptat les propostes del seu grup en referència a les beques Erasmus; a les compensacions a les famílies que han de pagar una escola bressol privada perquè no han pogut accedir a una de pública; o a garantir els ajuts a la pràctica esportiva de tots els infants.

Afegeix que, més enllà de la seva crítica, si eleven la perspectiva d'anàlisi poden comprovar que aquest pressupost no canvia gaire les coses, ja que tampoc no reflecteix un veritable projecte de futur per a la ciutat i està mancat de visió metropolitana. Afirmar que no conté, doncs, un projecte estratègic per donar a la ciutadania garanties de benestar i progrés, inscrit en un projecte de dimensió metropolitana i de cocapitalitat espanyola.

Manifesta que tenen encara més motius per votar en contra d'aquest pressupost, que assegura que han estat molt meditats. Remarca que el grup Barcelona pel Canvi ha estat exclòs de la negociació pressupostària, tret de quatre converses simpàtiques de pocs minuts que, evidentment, no són una negociació amb l'objectiu d'arribar a un acord.

Assegura que no té cap dubte que aquesta exclusió està motivada pel fet que la negociació implicava pactes polítics d'una altra índole, adaptats per al tripartit a fi de donar oxigen a un govern de la Generalitat que agonitza, i que implica un pressupost de la Generalitat que tampoc no és positiu per als barcelonins.

Retreu la manera de negociar del tripartit perquè crea blocs i divisió entre la ciutadania, i considera que els socialistes en són responsables en bona part.

Afirma que Barcelona és dels barcelonins i no pot ser moneda de canvi d'interessos de tercers i, per això, ratifica que el seu grup votarà en contra d'aquest pressupost.

El Sr. Martí Grau, després d'agrair el to de totes les intervencions, posa de manifest que la gran diferència que s'han trobat en abordar el debat ha estat entre els qui pretenien aconseguir amb el pressupost un ajuntament més fort, amb més capacitat d'intervenir en l'ecosistema urbà, i els qui demanaven confiar més amb el mercat i reduir-lo al·legant una situació de desacceleració econòmica.

Remarca que la que acaba d'apuntar és la diferència que va obligar-los a decantar la negociació cap a uns grups. Entén, però, que són lliures de veure-hi qualsevol altra consideració, tot i que creu que és evident, sense que hagi estat cap canvi de cromos, que per al govern era fonamental aprovar els pressupostos a Barcelona, però també a Catalunya i

a Espanya, ja que, altrament, els pressupostos exclusivament de la ciutat molt probablement no podrien complir amb tot el que tenen previst.

Dit això, observa que el Sr. Bou, en ocasions, els pinta d'una manera que semblen els dimonis dels Pastorets, tanmateix, li fa saber que no renuncia, amb ell en particular perquè està convençut del seu interès pel bé de la ciutat, de convèncer-lo d'afegir-se a acords per Barcelona.

Reconeix que estan en una situació preocupant en termes econòmics, però el millor gest que poden fer són els quasi cent milions d'euros que destina aquest pressupost a la promoció econòmica i, sobretot, els 621 milions que s'invertiran en la ciutat. Remarca que la millor injecció perquè l'economia de la ciutat no s'aturi és proporcionar ocupació de qualitat i la fortalesa de l'administració pública, a diferència de la recepta que estats d'Europa van aplicar enfront de la crisi del 2008, i que ha generat la consolidació d'una pobresa, la que alguns grups d'aquest consistori, gairebé cínicament, denuncien.

Seguidament, suggereix a la Sra. Guilarte que llegeixi amb deteniment el pressupost de l'ajuntament de Madrid, on s'ha anunciat que farien reduccions, però el que realment estan fent és un "hachazo", una previsió de recaptació amb impostos. Concreta que el que recapta aquell ajuntament amb impostos està en cent euros més per ciutadà que el que recapta Barcelona. I afirma que no podrà invertir el que invertirà Barcelona perquè està tornant el deute dels governs del PP a Madrid, que es van carregar les finances de la capital de l'estat.

Discrepa amb el Sr. Valls que les converses que han mantingut amb el seu grup hagin estat només simpàtiques, sinó que hi havia tota la voluntat de negociar. Això no obstant, li recorda que Barcelona pel Canvi els proposava una política fiscal totalment diferent a la que plantejava el govern. Igualment, fa notar que aquest grup té dos regidors del consistori i, per tant, era lògic que per arribar a un acord pressupostari calia trobar altres aliances.

Finalment, acaba la intervenció agraint la feina feta als equips tècnics, en particular a Jordi Ayala, gerent d'Economia i Finances; també expressa un agraïment especial a la regidora Ballarín, que ha estat una persona clau perquè tècnicament el pressupost pogués arribar a bon port. I agraeix també, de cor, el suport dels trenta-tres regidors i regidores que hi votaran a favor, i també a la resta de membres del consistori que hi votaran en contra.

El Sr. Maragall fa notar que tenen el pressupost del 80% de la representació política d'aquest consistori, és a dir, el pressupost de la ciutat. Observa, però, que això no resol la qüestió cabdal de quina estratègia i quin horitzó tenen per a Barcelona; i constata que, de moment, no veuen l'acció de govern que s'ha de derivar d'aquest pressupost en forma de decisions adreçades als grans qüestions de la ciutat i que esmenta breument.

Assenyala, en primer lloc, el repte de la transformació de l'economia, que passi del monocultiu turístic a la diversitat conscient i volguda de nous sectors de serveis avançats i indústria intel·ligent, comerç de proximitat i qualitat dels serveis públics. Apunta, en segon lloc, la reversió de la creixent colonització de Barcelona per l'altra globalització, la fosca i submergida de la delinqüència organitzada, del blanqueig de capitals, de la perversió del mercat immobiliari i de la inseguretat cronificada.

Remarca que aquesta és la realitat que tenen davant, que han de mirar de cara i que desborda aquest pressupost. Il·lustra aquesta realitat amb la crida que ahir mateix feien veïns i comerciants del Raval, desesperada i carregada de raó. I fa notar que coincideix amb el mateix dia que l'Ajuntament anuncia, per enèsima vegada, l'ajornament de la reforma de la Rambla.

En tercer lloc esmenta el repte de la construcció de la ciutat metropolitana de la mà de tots els ajuntaments que la componen.

En quart lloc, apunta la nova frontera de la qualitat democràtica expressada en terme de drets reconeguts i protegits, començant pel de decidir sobre el futur polític, seguint per la igualtat de gènere, dels quals encara són molt lluny.

I, finalment, assenyala que han de saber compartir amb tantes altres ciutats europees i mediterrànies el combat per recuperar l'equilibri perdut entre el poder democràtic i l'econòmic. I afirma que el seu grup arriscarà en propostes i alternatives en aquests àmbits, i que cercaran la complicitat de la societat, imprescindible si volen guanyar cadascun dels reptes que ha esmentat.

La Sra. Guilarte insisteix que el seu grup no donarà suport a aquests pressupostos per les seves incoherències, manca de rigor i la pèssima gestió. El qualifica com un preludi de tripartit, que és l'autèntic objectiu polític.

Afegeix que la seva negativa al pressupost també respon al fet que han apujat els impostos a la ciutadania de forma abusiva, i pels mateixos serveis. Apunta, també, que s'ha aplicat amb acarnissament prejudicis ideològics i afany recaptatori contra el comerç i els restauradors.

Continua justificant el vot contrari perquè el govern va prometre quatre mil habitatges en el mandat anterior, i només n'ha lliurat vuit-cents; mentre que ara en prometen sis mil, que ni tan sols executant tota la partida que hi han destinat es faran realitat.

Critica la inexistència d'un criteri d'eficiència en aquest pressupost; i ratifica que votaran que no perquè tampoc no soluciona la inseguretat que es pateix a la ciutat.

Adverteix, també, que fins i tot el Tribunal de Comptes els ha avisat que les seves pràctiques en gestió pública són de risc.

Conclou que el seu vot serà negatiu perquè, essencialment, el seu grup fa una oposició responsable, que exigeix transparència davant de l'opacitat del govern. I rebla que votaran que no perquè aquest pressupost no és creïble.

Quant a les referències que ha fet el Sr. Martí Grau a la ciutat de Madrid, replica que Ciudadanos ha sanejat el que van fer els governs del PP i el de la Sra. Carmena. I alerta que a Barcelona plou sobre mullat.

El Sr. Bou diu que s'hauria de mirar el PIB per càpita a Madrid.

Puntualitza, també, que quan ha esmentat el Partit comunista parlava del govern de l'estat.

Constata que ell parla de la llibertat, i com va dir un reconegut economista la llibertat econòmica és la mare de totes les llibertats, i justament aquesta és la que vol llevar el govern municipal amb la seva política impositiva.

El Sr. Martí Grau observa a la Sra. Guilarte que no poden repetir cada vegada el mateix reguitzell d'acusacions i que, altrament, haurien d'intentar optar pel diàleg. I puntualitza que la Sra. Carmena va abaixar el 50% el deute de Madrid; va arribar a l'ajuntament d'aquella ciutat amb el 100% del pressupost endeutat, mentre que a Barcelona l'endeutament està per sota del 30%; i considera que no és possible que en cinc mesos l'endeutament de Madrid hagi baixat al 50%. Igualment, confirma que aquell ajuntament ara està incrementant la fiscalitat, malgrat que vulgui fer creure que l'abaixa.

Diu que està molt d'acord amb el que deia el Sr. Maragall en el sentit que l'estratègia d'avui, més que no pas transformar físicament la ciutat –tot i que algunes transformacions físiques calen–, i que es va iniciar el 2015, va en la línia de modificar el seu funcionament en termes econòmics, socials, de segregació territorial, de respecte al medi ambient o d'usos. Remarca que en tots els grans debats que proposen plantegen canvis substancials en la manera de funcionar de la ciutat, i així es reflecteix en aquest pressupost.

Coincideix amb el Sr. Valls que cal tenir una perspectiva metropolitana; i cal que aquest pressupost es vinculi a una estratègia, no només de l'àrea metropolitana, dels trenta-sis municipis que la conformen i que sumen 3,2 milions d'habitants, sinó que avui la Barcelona com a realitat econòmica, política i social de primer ordre és la ciutat dels cent seixanta-sis municipis de l'arc regional que implica més de quatre milions d'habitants.

Constata que, tot i que les bases ja estan en aquest pressupost, hauran de començar a treballar amb aquesta perspectiva de gran abast.

La Sra. Alcaldessa intervé atesa la importància d'aquest punt, i diu que ho fa no tan sols com a presidenta del Plenari, sinó com a alcaldessa de la ciutat. Assenyala que, si ho volen, després obrirà un nou torn de paraula.

Així doncs, se suma als agraïments expressats pel Sr. Martí Grau a tothom qui ha fet possible aquest acord; al grup d'ERC, al Sr. Maragall, a qui agraeix l'actitud, el to i el contingut de les seves propostes. Igualment, dóna les gràcies al grup Junts per Catalunya, a Elsa Artadi, que el darrer moment va decidir sumar-se a l'acord, i aportant continguts especialment en l'àmbit de l'emergència climàtica, en el qual tenen un gran recorregut a fer i és un dels grans eixos que han de marcar el mandat. Estén el seu agraïment a les forces de govern, i especialment a la regidora Ballarín i al regidor Jordi Martí Grau que han estat treballant amb l'equip tècnic, al qual també vol agrair personalment la seva feina, invisible, feixuga i poc reconeguda, però absolutament imprescindible perquè la màquina municipal pugui executar decisions polítiques.

Confirma que amb aquests agraïments vol posar en relleu que no només es fa possible un pressupost en aquest ajuntament després de molt de temps de bloqueig, i que arriba als tres mil milions d'euros, tot i que reconeix que encara han ser més ambiciosos perquè la ciutat té la capacitat d'anar més enllà. Així doncs, apunta que han de canviar el marc normatiu que ara els encotilla.

Destaca, igualment, el fet que aquest acord pressupostari sumi trenta-tres regidors i regidores dels quaranta-un que componen el consistori.

Remarca que tots plegats han de treballar perquè aquest gran acord sigui la marca d'aquesta nova etapa que inicien; i corrobora que també necessiten pressupostos a Catalunya i a l'estat en benefici de la ciutat i de la gent, que no té per què saber de qui són les competències o no, sinó que allò que vol és que els serveis públics funcionin. Reconeix, en aquest sentit, que fa massa temps que la sanitat, l'educació, l'habitatge o la dependència són serveis bàsics que estan absolutament al límit; i pensant en la gent, especialment en aquella que ho passa pitjor, s'han d'esforçar perquè les institucions funcionin, ja que, altrament, el descrèdit de la política serà generalitzat i perjudicarà tothom.

Considera, per tant, que és moment de bastir acords amplis, amb mirada llarga, ja que vénen d'uns anys molt difícils i sortir de l'excepcionalitat no serà senzill.

Diu que sap que hi tornarà ha haver moments de tensió i complicats, però creu que el to i la serenor d'aquest Plenari s'ha de mantenir i esforçar-s'hi, ja que només amb acords i diàleg podran desfer l'excepcionalitat i el bloqueig i encetar una nova etapa de polítiques útils per a les persones i el progrés de la ciutat.

Seguidament, obre un nou torn de paraula.

Abans que prengui la paraula el Sr. Maragall, una persona del públic interromp la sessió, sent amonestada per la Sra. Alcaldessa que li diu que no pot intervenir, i que si no cessa en la seva actitud es veurà obligada a demanar que l'expulsin de la sala, cosa que finalment s'acaba produint.

El Sr. Maragall expressa l'agraïment del seu grup, molt especialment al Sr. Martí Grau, i a tots els ponents, a la Sra. Artadi, al Sr. Castellana, a la Sra. Ballarín.

Dit això, considera que és moment de passar d'expressar agraïments a assumir responsabilitats; de passar de l'explicació i la propaganda a la decisió i a l'acció de govern efectiva; de la lamentació o a l'expulsió de responsabilitats a assumir el risc de la definició de projectes i estratègies; de passar de la solitud institucional a la complicitat treballada amb la ciutat, que encara estan molt lluny d'assolir.

Reconeix les bondats del consens, però alerta que el consens retòric i formal és la tomba de qualsevol reforma real i l'opció d'aplicar polítiques transformadores, i han de passar d'aquest consens a l'ambició explícita i a l'establiment d'horitzons que la ciutat entengui i assumeixi.

El Sr. Collboni entén que ha quedat palès que quan es tracta de Barcelona, dels seus problemes i els seus reptes, els acords són possibles.

En aquest sentit, agraeix com a govern, també, el paper que ha fet el grup d'ERC, el suport del grup Junts per Catalunya i el diàleg que s'ha establert amb la resta de grups.

Destaca que viuen temps d'acords i de canvi que estan permetent desbloquejar les institucions i fer governables les ciutats dels països.

Constata que els acords i els suports han estat molt diferents; així, recorda que el Sr. Valls va permetre la configuració d'aquest govern; que a la Diputació de Barcelona hi ha un govern del PSC i Junts per Catalunya; i a Espanya es produeix una investidura gràcies a ERC.

Entén que poden semblar contradictoris, o fins i tot incoherents, aquests acords i la línia que s'està dibuixant dels grups municipals i parlamentaris d'aquest país –tret de Ciudadanos i el PP, que continuen bloquejats i cavant la trinxera de l'enfrontament, i que no són capaços d'arribar a acords més enllà dels seus criteris propis–, que estan permetent desbloquejar les institucions.

En aquesta línia, valora com molt bona notícia que aquest ajuntament disposi d'un pressupost de ciutat, que expressa amb prioritats econòmiques els seus reptes a curt, mitjà i llarg termini, començant per la seguretat i amb mesures concretes com l'ampliació de la plantilla de la guàrdia urbana. Igualment, assenjala que l'àmbit de l'habitatge hi ha un increment del pressupost; la lluita contra el canvi climàtic té una expressió pressupostària concreta; i també les polítiques actives en favor d'una prosperitat inclusiva a la ciutat.

Remarca que totes aquestes prioritats, que són les que expressa la ciutadania, són les d'aquest pressupost.

Finalment, recorda que aquest és un govern de divuit membres, i en necessiten tres més per fer majoria, però assegura que no en volen tan sols tres, sinó trenta-tres. Diu que volen que els grans acords de ciutat obtinguin el suport més ampli possible i, per tant, que la geometria variable en funció dels acords sigui una realitat.

Considera que el d'avui és un primer gran pas, i aprofita per felicitar els negociadors dels grups d'ERC i Junts per Catalunya, i al Sr. Martí Grau i la Sra. Ballarín per part del govern.

La Sra. Artadi s'afegeix a l'agraïment expressat a totes les persones amb qui han estat treballant, Jordi Castellana, Jordi Martí Grau, Montserrat Ballarín en primera instància, i també a totes les persones que han fet la feina tècnica que hi ha al darrere d'un pressupost.

Destaca l'exercici de responsabilitat de les quatre forces polítiques d'aquest ajuntament que han fet possible aquest pressupost; així com també l'entesa i els espais de complicitat que han permès que també hi pugui haver un pressupost a la Generalitat. Remarca que disposar d'un pressupost era més que necessari en ambdues institucions després d'anys de pròrrogues i només petites modificacions. Reconeix, en aquest sentit, la dificultat que representa gestionar un pressupost prorrogat i que no permet donar el servei que voldrien.

Confirma que ara la responsabilitat dels grups de l'oposició que han donat suport als pressupostos passa per ser vigilants en la seva execució; i la responsabilitat del govern és posar en marxa els grups de seguiment i els mecanismes necessaris.

Apel·la, de cara al futur, a la responsabilitat per part de tothom, perquè quan entrin en un període preelectoral no el facin servir com a excusa per no prendre acords en aquest ajuntament; i demana que les forces que fins ara han pogut fer acords juntes ho puguin continuar fent.

La Sra. Guilarte observa, arran de l'incident ocorregut fa una estona, que mai no s'havia expulsat una persona del públic d'aquesta sala; tanmateix, en aquesta ocasió, l'alcaldeessa ha actuat amb rapidesa enviant la guàrdia urbana a desallotjar-la; i li retreu que no l'hagués enviat tan ràpidament a la Meridiana, i s'haurien estalviat ahir l'episodi que tots van poder veure.

Reclama a l'alcaldeessa, doncs, que apliqui el mateix criteri per a tothom, ja que aquest mateix matí a primera hora també s'ha interromput aquesta sessió per part de persones del públic, i la presidència ha restat impassible, tot i que també exercien el seu dret a dir a l'alcaldeessa què pensen de la seva gestió.

Dit això, aprofita per felicitar a la Sra. Colau i al Sr. Collboni perquè han aconseguit un magnífic pressupost en benefici dels seus interessos polítics i partidistes, tot i que no és estrany atesa la tradició i experiència que tenen per enganyar, que les promeses passin a un segon pla i continuar mantenint les quotes de poder per les quals sempre s'han caracteritzat en la història de Catalunya i d'Espanya.

Manifesta que el seu grup assumeix el paper indispensable per a qualsevol govern en democràcia que és fer una oposició forta, crítica i basada en el rigor, en l'anàlisi de les dades i l'avaluació de les polítiques que s'apliquen i, per tant, en funció d'això basen la seva predisposició al diàleg.

Agraeix al Sr. Martí Grau que volgués parlar amb ella d'aquests pressupostos, malgrat que pretenia fer-ho just dues hores després d'haver anunciat en roda de premsa l'acord pressupostari amb els partits independentistes. En conseqüència, considera que el diàleg que predica no el practica amb tothom.

Posa de manifest que l'únic canvi real i important ha estat el dels valors del grup del PSC, que abans deia que mai no pactaria amb els independentistes, però els ha faltat temps per comprar-los el discurs i les butaques.

El Sr. Bou agraeix a l'alcaldeessa que els hagi donat aquest temps afegit. Dit això, i adreçant-se al tinent d'Alcaldeia Jaume Collboni, diu que no l'ha entès quan s'ha referit a la trinxera i a l'enfrontament responent a la seva intervenció. Assegura que no té cap intenció d'enfrontar-se ni de fer trinxeres, altrament sempre està disposat a fer camí. Això no obstant, entén que una altra cosa és que defensi els interessos dels barcelonins i d'Espanya de la mà de la Constitució.

Reconeix que cal aprovar un pressupost, però no qualsevol. Assegura que amb una altra mena de pressupost el seu grup hauria pogut fer l'esforç de donar-hi suport; un que hagués inclòs alguna de les demandes del seu grup com ara el 90% de bonificació de l'IBI dels habitatges amb un valor inferior a noranta mil euros, i que corresponen majoritàriament als barris de Vallbona, Torre Baró, Ciutat Meridiana, Roquetes, Verdum, i que els van denegar.

Retreu al govern que no hagi acceptat res del que van proposar, entén que perquè provenia del PP, sense valorar si era bo per a Barcelona o no.

Manifesta que, contràriament, el seu grup no diu que no sense més a aquest pressupost, sinó perquè el consideren invasiu econòmicament, i basat en unes ordenances fiscals que són una

garrotada. I diu que parla amb coneixement de causa ja que cada mes ha de fer les retencions a una vuitantena de treballadors.

Entén que l'actitud del seu grup enfront d'aquest pressupost és un acte de responsabilitat, ja que entenen que no compleix amb els interessos dels barcelonins en general; i diu que no es poden retallar els serveis socials i apujar els impostos indiscriminadament a tothom.

El Sr. Valls manifesta que dissenteixen amb molts dels arguments expressats, però sobretot amb la pujada d'impostos i taxes. Reconeix que el govern té dret a fer-ho, però assegura que al seu grup li sembla una política molt equivocada.

Afegeix que hi ha una discussió més general que va més enllà d'aquest pressupost, i que és l'estratègia per a Barcelona. En aquest sentit, diu que el debat per Madrid ja el coneixen, però que la inversió potent cap a aquella ciutat no ha començat ara fa un any amb el canvi de govern a la capital d'Espanya, sinó abans. I entén que aquests pressupostos que els presenten no reflecteixen un canvi d'estratègia, que ha de passar per l'àrea metropolitana o fins i tot per la regió.

Afirma que li han agradat molt les dues intervencions d'Ernest Maragall perquè ho diu tot clarament; en primer lloc, perquè ha agraït i ha explicat molt clarament el sentit del seu vot; i perquè en la segona intervenció ha explicat molt bé la situació. Per tant, han d'admetre que és evident que ERC es posa al mig del tauler de joc. I entén que resulta evident que aquest acord per aprovar el pressupost d'aquest ajuntament té un lligam directe amb el que succeeix a la Generalitat.

I afegeix que la intervenció d'ahir mateix del Sr. Rufian en sortir de la Moncloa explica clarament el que està passant; i remarca que hi ha responsabilitats polítiques.

Manifesta que la convicció del seu grup és buscar el bé per a Barcelona, però també són conscients de tot el que hi ha al darrere d'aquest acord, i que ERC fa política i governa a la seva manera aquí, a la Generalitat, amb el suport dels Comuns, i al govern d'Espanya, i assegura que això li sembla molt preocupant.

La Sra. Alcaldessa tanca els torns d'intervenció, i puntualitza, arran de la qüestió d'ordre, que la Sra. Guilarte es confon, ja que totes les seves intervencions en situacions semblants segueixen un criteri fix, sempre el mateix. I assenyala que aquesta no ha estat la primera vegada que s'acompanya una persona fora d'aquesta sala. Precisa que la diferència rau entre expressar-se i interrompre el desenvolupament normal de la sessió. Remarca que tothom pot assistir com a públic amb samarretes i pancartes reivindicatives; i que la persona a qui es refereixen ha estat molta estona amb una bandera desplegada i ningú no li ha dit res.

Reitera que aquest criteri sempre és el mateix, per a tothom; i al qual s'hi suma que no es pot insultar ni llançar missatges d'odi.

Finalment, anuncia l'aprovació dels pressupostos per a l'exercici del 2020.

Conclou el debat d'aquest punt de l'ordre del dia amb aplaudiments d'una part dels membres del consistori.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

7. (1000/2019) Esmenar l'annex 1 de l'Acord del Consell Plenari del 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla als annexos. Modificar l'annex 2 de l'Acord del Consell Plenari del 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla als annexos. Publicar aquest acord i els seus annexos a la Gasetta Municipal, al web municipal i al Butlletí Oficial de la Província i al Diari Oficial de la Generalitat.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME, INFRAESTRUCTURES I MOBILITAT

8. (s/n) Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Foment de Ciutat, SA, els acords següents: Primer.- Designar el Sr. Luis Manuel Barroso Denis membre del Consell d'Administració de la Societat Foment de Ciutat, SA, en substitució de l'Im. Sr. Josep Bou Vila. Segon.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament el president i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

9. (20190001) Restar assabentats de la modificació dels membres de la Mesa de Contractació del contracte de Serveis de Recollida de Residus Municipals i neteja de l'espai públic de la Ciutat de Barcelona (2019-2027), que consten a la clàusula 56.2 dels plecs reguladors del mateix, degut als canvis produïts en l'organigrama municipal per la celebració de les eleccions municipals de juny del 2019 i com a conseqüència els membres actuals de la Mesa són: el secretari General, Sr. Jordi Cases; el/la funcionari/a designat/da pel secretari General; l'Interventor general, Sr. Antonio Muñoz; el/la funcionari/a designat/da per l'Interventor general; la gerent Municipal, Sra. Sara Berbel; la gerent de Ciutat Vella, Sra. Iolanda Hernández; la gerent de l'Àrea d'Ecologia Urbana, Sra. Gemma Arau; el gerent de Medi Ambient i Serveis Urbans, Sr. Frederic Ximeno; el Director de Neteja i Gestió de Residus, Sr. Carles Vázquez; el Cap del departament de Gestió de Residus, Sr. Josep Jurado; la Directora de Coordinació Econòmica d'Ecologia Urbana, Sra. Anna Cardellach i el Cap del Departament d'Administració d'Ecologia Urbana, Sr. Eduardo Cuscó. Excloure les ofertes presentades per les empreses que es proposen a l'Acta de la Mesa de Contractació celebrada el dia 17 de

gener de 2020 a l'efecte i que s'adjunta. La proposta d'exclusió afecta les empreses següents, pels lots que s'indica: UTE INTGRA, LOT 1 (Zona Centre); UTE INTGRA, LOT 4 (Zona Est); URBASER, SA, LOT 3 (Zona Nord); CESPÀ, LOT 1 (Zona Centre); ASCAN-RUBAU, LOT 2 (Zona Oest), i ASCAN-RUBAU, LOT 3 (Zona Nord). Publicar aquest acord al Perfil del Contractant i a la Gasetta Municipal.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

10. (16SD0363CO) Aprovar la tercera Addenda de modificació del Conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona per a la reordenació dels equipaments penitenciaris a la ciutat de Barcelona subscrit entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya aprovat per Decret de l'Alcaldia de 9 de gener de 2017 (ratificat pel Plenari del Consell municipal en sessió de 27 de gener de 2017) i que fou modificat posteriorment mitjançant documents administratius signats el 16 de juliol de 2018 i 13 de maig de 2019 respectivament, la qual té per objecte una nova ampliació dels terminis establerts en l'esmentat conveni, a l'empara de l'apartat tretzè del mateix, per a dur a terme les operacions patrimonials per a la construcció d'uns nous equipaments penitenciaris. Facultar en la segona tinenta d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Ima. Sra. Janet Sanz Cid, la signatura de la present addenda al Conveni i dels actes que es derivin.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també dels Srs. Bou i Ramírez.

Districte de les Corts

11. (18PL16581) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla Especial Urbanístic Integral i de Millora Urbana per a la concreció de la titularitat, tipus i ordenació de l'equipament del carrer Remei 18-32 i ajust viari en els carrers Joan Güell i del Remei, promogut per la Fundació Sant Josep Oriol; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; i Resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i, a efectes de motivació, s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Sanz recorda que aquesta qüestió ve de lluny, ja que fa dos mandats es va aprovar un pla especial que preveia que en aquest àmbit es pogués desenvolupar una residència de sacerdots i professorat. Precisa que el pla permetia una gran volumetria i sostre i posava en risc l'entorn d'un jardí històric en aquell espai.

Comenta que el cas va generar molt de debat, motiu pel qual el mandat passat el govern municipal va demanar a l'arquebisbat, d'on provenia la proposta, que es fessin els canvis pertinents en el projecte per poder-lo adaptar a les necessitats del territori i, sobretot, incorporar-hi elements de protecció de patrimoni i del jardí històric.

Indica que aquesta proposta d'aprovació definitiva incorpora grans canvis respecte a allò que es podia fer amb el PEU aprovat anteriorment, a fi de donar resposta a les al·legacions que s'hi van presentar. Així doncs, especifica que s'elimina una planta per respectar el planejament vigent, es redueix el sostre en més de cinc-cents metres quadrats, es protegeix el jardí històric i tots els arbres que el conformen i, a més, es canvia l'ús de residència de professorat per residència de gent gran, que és una necessitat del territori.

Considera, per tant, que la proposta és molt millor que no pas el que planteja el planejament vigent i per això la sotmeten a votació, i confia que per responsabilitat aquest projecte tiri endavant.

La Sra. Buhigas reconeix que el pla que avui es porta a votació recull millores respecte al del 2015. Això no obstant, diu que encara tenen dubtes respecte a la protecció patrimonial, que pot acabar en un tribunal.

Precisa que el vot negatiu del seu grup en aquesta aprovació significaria no reconèixer els canvis que esmentava la Sra. Sanz, però votar a favor voldria dir negar que continuen mantenint dubtes al respecte. Per això, avança que faran una abstenció, i confia que amb la concreció de l'edificació, i les arquitectures que desplegarà aquest planejament, es puguin acabar de fer els ajustos que permetin una convivència entre allò patrimonial que es vol preservar i elements nous que la ciutat necessita.

La Sra. Vila diu que el seu grup està a favor d'un projecte innovador de residència a Les Corts i que, a més, serà gestionat per una entitat.

Tanmateix, confirma que el govern municipal els porta ha haver de fer una abstenció per la manera com s'ha portat el diàleg amb el veïnat; i no tant durant el temps que ara porten de mandat, sinó per la manera com es va gestionar aquest diàleg durant el mandat anterior, que ha portat el projecte a un atzucac i a un enfrontament entre el privat i l'entorn veïnal, que no veu el seu projecte amb bons ulls; quan allò que hauria d'haver fet el govern hauria d'haver estat asseure's i negociar, fins i tot de buscar alternatives i, sobretot, complir el compromís polític de convocar una comissió de seguiment.

En conseqüència, confirma que s'ha arribat a un punt que necessita que es prengui una posició per tirar endavant el projecte d'una manera millor a com s'havia proposat inicialment.

Avisa, doncs, que el seu grup estarà amatent i exigirà una taula de diàleg sobretot pel que fa al projecte constructiu.

El Sr. Sierra comenta que aquest assumpte ve de lluny, i recorda que a l'inici del mandat passat el seu grup va proposar una iniciativa entre la propietat i els veïns, amb el Districte com a mediador, a fi d'acordar una bona solució.

Posa en relleu que durant tot el procés ha mancat diàleg amb els veïns, però de tota manera afirma que el seu grup veu amb bons ulls allò que era el fons de la proposta de l'arquebisbat, que era fer una residència per a gent gran, especialment tenint en compte l'escassa inversió pública en aquest àmbit al districte de Les Corts.

Avança que s'abstindran en la votació d'aquest punt perquè, com ja ha dit, consideren que manca més diàleg entre les parts.

El Sr. Ramírez destaca que la proposta ha sofert nombroses modificacions i millores urbanístiques i de volumetria, així com també de canvi d'usos, i s'hi proposa un equipament que entenen que és molt necessari per al barri, que incorpora un operador i un catàleg de serveis.

Destaca que la nova proposta ha millorat molt el projecte inicial, però també retreu al govern la manca de diàleg amb els veïns. Conclou, doncs, que ha fallat la informació i la transparència, i assenyala que no es va convocar al Districte la comissió de seguiment que van aprovar tots els grups municipals.

En conseqüència, anuncia que faran una abstenció.

La Sra. Parera observa que és important saber exactament què es vota, i en aquest cas diu que té la sensació que estan debatent sobre un PEU anterior, i no pas la modificació d'un pla existent, que canvia unes alçades i un ús.

Entén que ningú al districte de Les Corts està en contra que es construeixi un equipament de residència per a gent gran i, per tant, entén que resulta evident que hi ha un problema de comunicació entre el govern i els veïns.

Apunta que o bé aproven aquest canvi d'ús o bé continua vigent un pla anterior, i per tant anuncia que votaran a favor.

La Sra. Sanz agraeix els vots que permeten tirar endavant aquest planejament. Precisa que es tracta d'una modificació que, com explicava la Sra. Parera, respon a un planejament que es va desenvolupar anteriorment i, per tant, és legal i està vigent; així doncs, han intentat fer una adaptació tenint en compte els drets adquirits per la part privada en relació a les demandes veïnals, que no és fàcil. I aprofita per agrair al Districte i a tothom qui ha posat hores i empeny per recollir aquestes demandes i presentar aquesta proposta millorada respecte al planejament vigent.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també dels Srs. Bou i Ramírez.

Districte de Sant Martí

12. (18PL16647) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a la transformació dels edificis industrials consolidats situats a les parcel·les del carrer Bolívia 250 i 254, promogut per INMAY SL; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, informe que consta a l'expedient i, a efectes de motivació, s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

1. (M1923/543) El plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Constituir una comissió d'estudi de l'aplicació de la Declaració d'Emergència Climàtica del 15 de gener del 2020 i les mesures i compromisos que se'n deriven. a) Objecte de la comissió: - Determinar, mitjançant la seva monitorització, el grau de compliment de les mesures i compromisos derivats de la Declaració d'Emergència Climàtica a la ciutat de Barcelona i avaluar-ne l'impacte sobre el medi i les seves afectacions. - Informar per part del govern municipal de tots els detalls sobre les mesures i compromisos (incloses iniciatives, pressupostos, calendaris i reducció de CO2 anual esperada, medició que haurà de fer-se per un ens independent). - Analitzar els impactes socials i econòmics de les mesures posades en marxa a partir de la Declaració d'Emergència Climàtica, sobre els sectors que estan en transició cap a una activitat sostenible i el conjunt de la societat. - Impulsar programes i línies d'ajut per promoure l'economia circular i la transició vers un creixement intel·ligent i sostenible. - Elaborar un informe anual de seguiment i compliment dels objectius i proposar si s'escau, les modificacions pertinents a les mesures i compromisos recollits a la Declaració d'Emergència Climàtica del 15 de gener del 2020, així com proposar-ne de noves per tal de fer-la més efectiva i millorar-la. b) Composició: - La comissió d'estudi estarà integrada per dos regidors/es de cada un dels grups municipals. - El president/a i vicepresident/a seran escollits entre els regidors/es pel Consell Plenari a proposta d'Alcaldia. c) Normes específiques de funcionament: - Els treballs de la comissió es desenvoluparan en un mínim de 1 sessió cada tres mesos per avaluar el grau de compliment de les mesures recollides en la declaració d'emergència climàtica. - La comissió prendrà els acords per majoria ponderada i les seves sessions tindran caràcter públic. En els termes que preveu l'apartat 5 de l'article 39 del ROM, la comissió podrà requerir la presència de les persones que consideri adients entre els càrrecs electes i el personal de l'Ajuntament de Barcelona així com de persones alienes a l'estructura municipal a proposta dels grups municipals. d) Termini per cloure els treballs: - La comissió d'estudi s'extingirà automàticament un cop s'aixequi la declaració d'emergència climàtica.

La Sra. Artadi indica que presenten una proposta que pretén ser coherent amb el posicionament del seu grup en la mesura de govern que avui s'ha presentat, i que vol reflectir el seu compromís per continuar treballant en la batalla contra l'emergència climàtica, que és vital guanyar-la.

Remarca que tots els grups d'aquesta cambra han expressat el seu compromís en aquesta batalla, però entén que els espais de què disposen en aquest ajuntament són massa petits per a un relat actiu, propositiu i de control en un assumpte de tal abast, que és transversal i que afecta molts àmbits, i entén que segurament per això existeix una regidoria que hi està dedicada exclusivament, i per aquest motiu el seu grup proposa la creació d'una comissió d'estudi.

Aprofita per agrair a tots els grups de l'oposició que reaccionessin positivament i amb rapidesa a la proposta, així com l'entesa amb el regidor Badia per a la transacció del text, en aspectes que entenen que són formals i que mantenen el fons de la iniciativa, així com el consens i la voluntat d'acord.

Entrant en el contingut d'aquesta proposició, apunta un seguit de punts que justifiquen per què consideren que és imprescindible crear la comissió d'estudi.

Recorda, en primer lloc, que en fer la Declaració d'emergència climàtica el 12 de juliol passat el govern municipal es va comprometre a tirar endavant catorze mesures. Concreta que entre aquestes mesures hi havia la de reduir 210 tones de CO2 abans de l'1 de gener d'enguany. Diu, en aquest sentit, que haurien entès que s'hagués donat compte de què ha passat amb aquestes catorze mesures que s'haurien d'haver pres en aquest temps, quines s'han pogut implementar i quines no i, sobretot, quin impacte han tingut en la reducció de CO2 a la ciutat. Confirma, tanmateix, que a hores d'ara no saben res de tot això i, per tant, entenen que cal canviar el mètode que, a banda del control que es pugui fer el govern a si mateix, doni compte a la resta de grups municipals i a la ciutadania.

Apunta, quant a la Declaració del 15 de gener d'enguany, que s'hi diu que de cara al 2030 s'haurà produït una reducció de pràcticament dos milions de tones de CO2, però no existeix una previsió anual de com serà, ni què hi diuen els experts al respecte. Comenta que estan mantenint reunions al Parlament amb un grup d'experts, i persones nomenades per les forces polítiques, que assenyalen que en la transició de canvi de model per a reduir el CO2 és possible que es constati un increment d'aquestes emissions; i es pregunten si això també succeirà a Barcelona o quines mesures s'han establert per establir un control anual.

Afegeix que passa el mateix amb el pressupost agregat de 563 milions d'euros a gastar en una dècada, per tant, 56 milions anuals –enguany d'un pressupost de tres mil milions–, i entenen que darrere d'aquest càlcul que ha fet l'Ajuntament hi ha estimacions i diu que voldrien saber com s'hi ha arribat.

Quant als criteris seguits per a les prioritzacions, observa que només un 8% del pressupost es destina al model energètic; en aquest sentit, diu que el seu grup coincideix amb molts experts que l'èxit en la batalla vindrà per la redefinició d'un nou model energètic. Constata que a Barcelona només l'1% de l'energia que es consumeix prové de fonts renovables. Insisteix que necessiten un model net, democràtic i inclúsiu, centrat en el consumidor, que haurà de definir l'èxit en la lluita contra el canvi climàtic. Puntualitza que el 8% que preveu destinar-hi el govern es reflectirà en el 35% de la reducció del CO2, i diu que volen entendre amb quins criteris ho fa.

Afegeix que de les catorze mesures que conté la Declaració, només set són responsabilitat exclusiva d'aquest ajuntament, i volen saber com s'estan preparant. Observa que en les mesures es fa un abús dels conceptes "promoure", "millorar" i "ampliar"; i remarca que aquesta promoció, millora i ampliació ja s'ha fet en mandats anteriors. En conseqüència, demanen més detalls a fi de poder debatre.

Finalment, posa de manifest que en la transició cap a una nova societat i una nova economia i vida urbana hi haurà guanyadors i perdedors, i diu que allò que volen és que els perdedors siguin els mínims possibles i que es maximitzin els guanyadors; i que, sobretot, en aquesta transició es pugui acompanyar els qui hi perdran i que, a mitjà termini, també en siguin beneficiaris.

La Sra. Buhigas agraeix la proposta, que valora com a oportuna i positiva. Observa, però, que el títol, en aquest cas, no fa la cosa, atès que el que es denomina comissió d'estudi finalment s'ha d'encabir en un reglament. Per tant, consideren més adequat denominar-la comissió de seguiment o de retiment de comptes pel que fa a l'emergència climàtica, tractant-se d'un espai de corresponsabilitat de totes les forces polítiques d'aquest ajuntament, totes cridades a sumar en la batalla per l'emergència climàtica.

En conseqüència, avança que el seu grup donarà suport a aquesta iniciativa, i aprofita per reiterar alguns dels elements que ja ha mencionat en la seva intervenció arran de la presentació de la mesura de govern. Destaca, així, la importància de fixar objectius a curt i mitjà termini, i entenent que aquesta comissió els ha de permetre fer-ne el seguiment per acarar l'emergència climàtica. Comenta, a tall d'exemple, que a Amèrica llatina empen el concepte polític "victorias tempranas", i entén que aquest espai els ha de permetre tenir les evidències d'aquestes victòries, les fites que es van assolint i, en el cas que no tinguin el ritme i la intensitat necessàries, puguin debatre la manera d'ajustar i impulsar-los, fent una oposició constructiva que contribueixi a la lluita contra l'emergència climàtica.

El Sr. Corbacho, en primer lloc, constata l'optimisme i la confiança de la Sra. Artadi en el govern de la ciutat, així com també l'ambició de la seva proposta, a la qual ja avança que donaran suport.

Coincideix, doncs, amb la proposta de crear una comissió d'estudi per avaluar el grau de compliment de les mesures i compromisos derivats de la Declaració d'emergència climàtica a la ciutat de Barcelona, i tots els seus detalls i, a partir d'això, fer un seguiment d'aquestes mesures i els seus pressupostos amb una periodicitat trimestral. Com a membre que serà d'aquesta comissió si s'aprova la seva creació, suggereix que les reunions tinguin una periodicitat diària, ja que si han de fer el seguiment de les mesures amb l'ambició que manifesta el govern, no tant pel que fa als objectius a curt termini sinó amb les grans declaracions que considera que ha de fer, tenen molta feina per fer.

Assenyala que si el govern accepta això la comissió d'estudi es posarà en marxa, i proposa a la Sra. Artadi de fer una síntesi amb l'objectiu de poder fer el seguiment i avaluar si realment el govern compleix amb allò que avui mateix el Sr. Badia ha exposat en la presentació de la mesura de govern.

El Sr. Ramírez valora la necessitat de la comissió que es proposa, a fi que tots els grups polítics puguin conèixer de primera mà el grau de compliment i d'execució de la mesura de govern que els han presentat abans, i sobre la qual ha manifestat que el seu grup té alguns dubtes quant a la seva eficàcia real. Observa que ho veuran especialment amb els resultats de la implantació de la ZBE que, de moment, és la gran mesura per acarar l'emergència climàtica que ha posat en marxa el govern, però opina que s'ha fet de manera improvisada i precipitada que, sens dubte, provocarà ineficiències per la manca de transport públic. Per tant, entén que en el marc de la comissió d'estudi proposada podran conèixer quin ha estat l'abast i l'impacte de la mesura de la implantació de la ZBE.

Quant a la resta de mesures preses fins ara pel govern municipal, considera que no tenen cap retorn en el sentit que demana aquesta comissió, amb rigor científic i dades reals pel que fa a

l'eficiència del seu desplegament, així com el grau de compliment davant dels reptes de futur per combatre l'emergència climàtica.

Remarca que conèixer l'evolució de les iniciatives que es duen a terme i les dades resultants en tot el procés és vital per interpretar la seva efectivitat, i ha de permetre fer les adaptacions adients i modificar les polítiques públiques per assolir l'objectiu que marca la mesura de govern que avui s'ha presentat per reduir els nivells de gasos contaminants dels vehicles privats que circulen per la ciutat, o l'increment dels horaris del transport públic.

Reconeix l'impacte de la Declaració d'emergència climàtica en la ciutadania, no només a Barcelona sinó també a l'àmbit metropolità; i entenen que per a què la mesura tingui èxit s'ha de comptar amb aquest àmbit metropolità, ja que la qualitat de l'aire no entén de fronteres.

Finalment, assenyala que també cal tenir en compte els sectors econòmics de la ciutat perquè la seva adaptació a una activitat més sostenible no els suposi l'asfíxia, ni tampoc impliqui una persecució de sectors com el del turisme.

Conclou, doncs, que aquesta comissió d'estudi serà una bona manera de millorar i enriquir el debat amb dades reals i amb coneixement de l'eficiència de les mesures a la ciutat; sense alarmisme i amb rigor científic.

La Sra. Parera considera que la creació d'aquesta comissió és prou rellevant, tant pels seus objectius com per les mesures que es proposa adoptar. Valora que és indispensable, per tant, la participació i la implicació de tots els grups municipals, i entén que la proposta del grup Junts per Catalunya va en aquest sentit.

Creu que aquesta comissió els donarà l'oportunitat de fer propostes, modificacions si convé, aportar solucions per garantir que s'apliquin correctament les mesures que s'adoptin; i, a més, ha de permetre als grups de l'oposició l'oportunitat de fiscalitzar i monitoritzar. Constata que aquesta tasca és important, ja que el retiment de comptes per part del govern municipal sobre les mesures que adopta és essencial, i hauria de ser una pràctica obligatòria en tots els àmbits. Precisa que el retiment de comptes al cap d'un any d'una mesura a fi de valorar-ne l'eficàcia és indispensable per avaluar si ha funcionat, si cal millorar-la o no cal tocar-la. Observa, en aquest sentit, que amb la més bona voluntat es poden equivocar, adoptar mesures que, finalment, no produeixen l'efecte desitjat. Concreta que ha estat així amb la reserva del 30% de reserva d'habitatge en les noves promocions, i que s'ha decidit revisar com ha anat fins ara.

Reconeix que fer això cal la màxima transparència per part del govern, i alerta que la comissió que es proposa no podrà dur a terme la seva funció si no disposa de la informació necessària i de totes les dades que té el govern gairebé en temps real.

Ratifica, per tant, el suport del seu grup a aquesta iniciativa, i confirma la disposició a contribuir i treballar-hi, però sobretot demanen al govern la transparència necessària per facilitar la tasca de la comissió i de tots els grups que la compondran.

El Sr. Badia posa de manifest que tenen el doble repte de reduir d'un 50% les emissions el 2030, i la descarbonització en el 2050, i alhora fer compatibles les eines de planificació amb

l'emergència i la concreció que demana. En conseqüència, assenyala que quan es faci el seguiment de la Declaració en alguns àmbits es trobaran planificant de cara al futur i, en altres, actuant en el present.

Esmenta, com a segon repte, la transversalitat que implica l'actuació en l'emergència climàtica. En aquest sentit, posa en relleu que en aprovar els pressupostos, o amb l'aprovació de les ordenances fiscals, que inclouen les zones d'estacionament blava i verda, es parla també de fer front a l'emergència climàtica.

Justifica aquestes observacions en el sentit que no es pot circumscriure el debat únicament a la comissió d'estudi, sinó que cal transversalitzar-la, ja que el debat ha d'abastar totes i cadascuna de les mesures que es debaten en aquesta cambra i en les comissions.

Tot seguit, esmenta les eines de seguiment de què disposen a dia d'avui; en primer lloc, un pla Clima vigent des del 2018, i l'elaboració d'informes anuals de seguiment de les emissions, sabent que tenen el repte de reduir tres milions de tones de CO₂, que van tenir un pic el 2015 i que ja han reduït un milió de tones a dia d'avui. I recorda als grups que tenen accés a tota aquesta informació.

Afegeix que també disposen d'un pla d'actuació municipal (PAM) que inclou informes de seguiment i transparència i els espais idonis per poder-los contrastar. Igualment, esmenta l'existència del Consell de sostenibilitat, en què hi són presents les entitats socials i ecologistes, el món empresarial, les universitats, les administracions, els sindicats, els col·legis professionals i els grups polítics, alguns dels quals no compareixen a totes les sessions del Consell. Conclou, per tant, que disposen de l'espai idoni per generar el debat.

Amplia aquest seguit d'eines al seu abast amb el compromís del govern d'emetre un informe anual elaborat per experts independents, entre més.

Remarca, doncs, que tenen força eines per acarar l'emergència climàtica, i avui hi sumaran aquesta comissió que, tanmateix, haurien definit d'una altra manera. Això no obstant, demana als grups que facin un esforç perquè esdevingui un espai de propostes, d'aglutinar coneixements i que els permeti anar més enllà; és a dir, que sigui un espai realment útil per a la ciutat, on puguin encabir el coneixement i les propostes al servei de la ciutadania.

La Sra. Artadi expressa el seu acord amb la immensa majoria de comentaris que han pogut escoltar, i afirma que el seu grup és optimista i ambiciós.

Considera que ara cal que es trobin tots els grups per definir quin consideren tots plegats que és el millor mecanisme perquè aquesta comissió sigui d'utilitat; de quina manera prioritzen i apliquen el retiment de comptes, com eviten debats estèrils, com fan que les mesures tinguin un impacte real i que es pugui mesurar. I sobretot, assenyala que han d'aconseguir que aquest espai serveixi per coresponsabilitzar-se perquè tinguin un autèntic impacte a la ciutat i que no quedi en poc més que unes quantes propostes i declaracions d'intencions.

Finalment, el Sr. Badia expressa el posicionament favorable del govern.

S'aprova per unanimitat aquesta Proposició, amb el text transaccionat següent:

(M1923/543) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Constituir una comissió d'estudi de l'aplicació de la Declaració d'Emergència Climàtica del 15 de gener del 2020 i les mesures i compromisos que se'n deriven. a) Objecte de la comissió: - Determinar, mitjançant la seva monitorització, el grau de compliment de les mesures i compromisos derivats de la Declaració d'Emergència Climàtica a la ciutat de Barcelona i avaluar-ne l'impacte sobre el medi i les seves afectacions. - Informar per part del govern municipal de tots els detalls sobre les mesures i compromisos (incloses iniciatives, pressupostos, calendaris i reducció de CO2 anual esperada, medició que haurà de fer-se per un ens independent). - Analitzar els impactes socials i econòmics de les mesures posades en marxa a partir de la Declaració d'Emergència Climàtica, sobre els sectors que estan en transició cap a una activitat sostenible i el conjunt de la societat. - Impulsar programes i línies d'ajut per promoure l'economia circular i la transició vers un creixement intel·ligent i sostenible. - Elaborar un informe anual de seguiment i compliment dels objectius i proposar si s'escau, les modificacions pertinents a les mesures i compromisos recollits a la Declaració d'Emergència Climàtica del 15 de gener del 2020, així com proposar-ne de noves per tal de fer-la més efectiva i millorar-la. b) Composició: - La comissió d'estudi estarà integrada per dos regidors/es de cada un dels grups municipals. - El president/a i vicepresident/a seran escollits entre els regidors/es pel Consell Plenari a proposta d'Alcaldia. c) Normes específiques de funcionament: - Els treballs de la comissió es desenvoluparan en un mínim de 3 sessions cada any per avaluar el grau de compliment de les mesures recollides en la declaració d'emergència climàtica. - La comissió prendrà els acords per majoria ponderada i les seves sessions tindran caràcter públic. En els termes que preveu l'apartat 5 de l'article 39 del ROM, la comissió podrà requerir la presència de les persones que consideri adients entre els càrrecs electes i el personal de l'Ajuntament de Barcelona així com de persones alienes a l'estructura municipal a proposta dels grups municipals. d) Termini per cloure els treballs: - La comissió d'estudi tindrà una durada mínima d'un any i al final d'aquest període els grups municipals decidiran sobre la seva continuïtat.

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/525) El Consell Plenari Municipal acorda instar el Govern municipal a: 1. Establir un servei d'assistència legal als propietaris i als veïns afectats per activitats turístiques il·legals. Aquest servei s'ha de personar als locals afectats acompanyats de força pública i garantir als afectats el restabliment dels drets violentats. 2. Garantir que el servei de vigilància que presten actualment els visualitzadors no patirà cap discontinuïtat, i que, en la mesura que ho permetin els recursos generats pel recàrrec de l'impost turístic, serà reforçat. 3. Endegar al més aviat possible una campanya publicitària internacional que adverteixi als potencials clients que, cas de llogar un habitatge turístic a Barcelona sense el corresponent número de Registre Turístic, es poden trobar sense poder accedir al local. Els anuncis, per tal de protegir els clients potencials, han d'explicitar el nom de les companyies que no exigeixen la inclusió d'aquest número a tots els seus anuncis.

El Sr. Puig recorda que fa un parell de setmanes un veí del Born va ser agredit per un energumen al replà del seu domicili, després de mesos de denunciar a l'Ajuntament i a Airbnb –la plataforma que anunciava l'habitatge– que a l'edifici hi havia un pis que s'estava utilitzant il·legalment com a habitatge turístic.

Constata que el que acaba d'esmentar no és un fet aïllat, sinó una manifestació més de fets provocats per organitzacions cada vegada més potents, que actuen de manera arrogant, comercialitzant il·legalment habitatges per destinar-los a l'allotjament turístic.

Davant d'aquesta situació, consideren que és important que l'Ajuntament llanci tres missatges molt clars. En primer lloc, un missatge adreçat a veïns i propietaris, que molt sovint són víctimes d'aquests fets. Posa de manifest que hi ha propietaris que lloguen de bona fe el seu habitatge a un tercer a llarg termini i es troben amb què aquest habitatge està sent comercialitzat per a ús turístic per mitjà d'una plataforma.

Consideren, per tant, que cal dir als veïns i propietaris afectats que aquest ajuntament –que no pot fer massa més del que fa– els proporcionarà suport jurídic, ja que aquesta gent es troba indefensa i no sap per on tirar.

Indica que un segon missatge ha d'anar adreçat als efectius municipals que combaten com poden aquesta situació; més encara en un moment en què els equips de visualitzadors, integrats a la plantilla de BSM estan pendents que l'Ajuntament atorgui la subcontractació del servei. Remarca que cal fer arribar el missatge molt clar als serveis interns que l'Ajuntament no només no abaixarà la guàrdia, sinó que en la mesura que ho permeti el nou pressupost –per via de la taxa turística o dels nous fons d'habitatge– impulsarà encara més la lluita contra aquests abusos.

Apunta que el tercer missatge s'ha de dirigir a les plataformes, i molt especialment a Airbnb, que no només ha reïncidit en la promoció de l'habitatge del Born a què s'ha referit en començar, sinó que és una plataforma que fa cinc anys que litiga contra la Generalitat per evitar incloure el número de registre turístic en tots els seus anuncis.

Consideren, en aquest cas, que l'Ajuntament ha de fer una campanya de publicitat, sobretot a les plataformes, però també internacional, advertint als usuaris que han de confirmar que l'anunci que els interessa per a la seva estada a Barcelona inclou aquest número de registre, altrament, es poden trobar amb les maletes al carrer.

Remarca que es tracta de fer un anunci que, en definitiva, faci mal a Airbnb, i que adreçat suposadament als usuaris, denunciï aquesta plataforma, ja que si no té escrúpols tampoc no ha de tenir miraments aquesta administració.

La Sra. Munté destaca que l'allotjament turístic il·legal continua sent un problema a Barcelona, que genera greus problemes de convivència i d'incivisme, alhora que representa un important àmbit d'economia submergida.

Dit això, reconeix la tasca que han fet aquests darrers anys els treballadors i treballadores de l'equip de visualitzadors de BSM. I avança el vot favorable del seu grup a la proposició, especialment perquè els preocupa el futur d'aquests treballadors i, tant és així, que fa una setmana a la comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat el seu grup va

preguntar al govern quin era el seu capteniment davant la finalització imminent del contracte d'aquestes persones –actualment d'obra i servei–, la pròrroga del qual finalitza el 30 d'abril. Confirma que aquests treballadors no saben què els passarà, només allò que els ha dit la Sra. Sanz, i és que s'està a punt de treure a concurs el servei de visualització, i que es treballa per incorporar clàusules que puguin garantir la seva continuïtat.

Observa que els preocupa la proximitat del concurs amb els mesos d'estiu, però també per la nova regulació per part de la Generalitat, que treballa en el decret llei que regula el lloguer d'habitacions, i que suposarà feina addicional al servei de visualització.

Reconeix que totes les administracions s'han posat a treballar en aquesta qüestió, i durant el mandat passat aquest ajuntament va fer molt bona feina quant a la lluita contra l'allotjament turístic il·legal, com també es va fer durant l'etapa de l'alcalde Trias. Igualment, destaca la feina que ha fet en aquesta línia la Generalitat intensificant, ja abans del 2013, les campanyes de cerca online.

Comenta que el TSJC ha dictat ja fins a tres sentències favorables a la Generalitat, que ratifiquen que aquestes plataformes estan obligades a exhibir el número de registre de Turisme de Catalunya en les seves ofertes.

Conclou que encara queda molt per fer en aquesta qüestió, molts reptes pendents. I afegeix, als missatges que ha esmentat el Sr. Puig, el que cal fer arribar als multiinfractors.

Acaba la seva intervenció expressant el convenciment, doncs, que cal continuar treballant amb el concurs de les diferents administracions en el marc de les seves competències ja que queden encara molts reptes per assolir, i reitera el suport a la proposició i la necessitat de trobar una solució urgent per als treballadors de l'equip de visualització.

El Sr. Corbacho observa que aquesta iniciativa que presenta el grup d'ERC no deixa de constatar un fenomen d'una societat canviant, i que ha produït una forma de turisme i de mobilitat radicalment diferent de la de fa una anys.

Considera, doncs, que han de partir de la base que quan es produeixen fenòmens d'aquesta naturalesa s'ha d'establir una normativa que els reguli i els governi. Entén que no s'ha de témer parlar d'ordenances, de normatives per regular fenòmens nous.

Reconeix, però, que no és suficient l'existència d'una normativa si no hi ha un control, que suposa una garantia per a les persones afectades per la conseqüència negativa d'aquests fenòmens. I subratlla que per exercir un bon control calen recursos que, en el cas que els ocupa, no han de ser online, sinó humans; persones que estiguin a disposició dels afectats, que en molts casos estan perduts i indefensos davant de la situació. Remarca que aquestes persones agraeixen molt que l'administració, que sempre apareix com una cosa llunyana, se li apropi i que li digui què ha de fer per resoldre el seu problema.

Comparteix en nom del seu grup els objectius d'aquesta proposició, i avança que hi donaran suport, però no sense fer un prec. Assenyala que en la política tots són especialistes en parlar molt i aprovar moltes coses, però s'obliden de valorar com han funcionat aquestes aprovacions. Per tant, atès que el grup d'ERC és propietari d'aquesta iniciativa, li demana que en faci un seguiment per veure si el govern en fa un bon ús.

El Sr. Bou observa que aquesta iniciativa, tot i que està relacionada directament amb el turisme, tracta qüestions molt diverses. Així, demana que li aclareixin si s'hi demana un servei d'assistència legal per als propietaris i afectats per l'activitat turística, i que aquests serveis jurídics es personin en els locals acompanyats per la força pública. Diu que si és així, li sembla una ocurrència. Afirmar que, tal com ho entén, aquesta és una mesura innecessària.

Considera, altrament, que han de garantir que la guàrdia urbana i els serveis tècnics prestin un servei eficaç i eficient i que facin complir les ordenances, que és bàsic.

Quant a la necessitat que els visualitzadors sigui un servei que tingui continuïtat en el temps confirma que hi està d'acord, atès que és oportú per fer un control efectiu de l'oferta d'habitatges d'ús turístic. I considera que no hi poden haver reduccions ni retallades en la prestació d'aquest servei, i que l'Ajuntament ha d'exigir que no sigui temporal.

Conclou que el que hauria de ser una activitat econòmica regulada i controlada, que genera valor, ha passat a ser un problema per deixadesa de l'administració, per manca de control i de compliment de les ordenances municipals.

Es refereix a què en la proposició també es demana una campanya publicitària internacional per advertir els possibles usuaris que els habitatges turístics que ofereix la plataforma que s'ha esmentat han de tenir número de registre i, a més, i el Sr. Puig ho ha dit clarament, que amb aquests anuncis s'ha d'assenyalar les plataformes que no el posin. Apunta que el seu grup aposta més que per les campanyes publicitàries internacionals, que són difícils de coordinar, per les campanyes en els principals portals d'anuncis a fi de conscienciar de manera efectiva els possibles usuaris.

Tot seguit, demana al Sr. Puig que li aclareixi quin procediment creu que s'ha d'emprendre en aquesta qüestió, ja que de moment encara no sap com es posicionaran en aquesta proposició.

La Sra. Parera considera que aquesta proposició és un punt confusa i poc desenvolupada.

Dit això, manifesta que comparteixen la preocupació i la idea de fons que apunta la iniciativa de lluita contra un ús fraudulent dels habitatges. Així, confirma que estan d'acord amb establir un servei d'assistència legal als propietaris i als veïns afectats, i entén que fóra positiu que el servei s'estengués també als propietaris que pateixen ocupacions il·lícites.

Igualment, consideren que és correcte establir un servei de vigilància, perquè és evident que hi ha d'haver control per part de l'administració, així com una supervisió de què s'està complint la normativa i que no s'està cometent cap abús ni il·legalitat.

Tanmateix, assenyala que els genera alguns dubtes el punt tres de la proposta, que insta a endegar al més aviat possible una campanya publicitària internacional. Alerta que això podria generar un alarmisme de portes enfora que no seria real, atès que l'ús fraudulent de pisos turístics no és la manera de fer majoritària. Altrament, entenen que s'hauria de fer una campanya de projecció turística de Barcelona per atraure un turisme de qualitat. I alerta que amb una campanya de les característiques que proposa el grup d'ERC poden acabar perjudicant persones que viuen del turisme i que compleixen la normativa per destinar un pis en propietat a allotjament turístic.

Diu que amb això no nega que l'ús fraudulent d'habitatges per a allotjament turístic existeix i augmenta, i que és evident que cal treballar per buscar-hi solucions.

Acaba la seva intervenció reiterant que comparteixen l'esperit de la proposició però no la literalitat i, per tant, avança que faran una abstenció.

La Sra. Sanz confirma que el govern comparteix aquesta proposició, el seu esperit, les preocupacions que expressa, i les alertes que destacava el Sr. Puig en la seva intervenció.

Considera que ha quedat palès el compromís del govern municipal des del moment que ha posat tots els recursos, serveis i competències al seu abast per acostar el màxim possible a zero l'activitat de pisos turístics il·legals. Assenyala que han obtingut un balanç de dades que inclou més de sis mil ordres de cessament d'activitat il·legal, i comprovar que més del 50% han estat efectives i els habitatges no es tornen a posar en circulació; a més d'un seguit de sancions contundents a les plataformes turístiques, com Airbnb o altres, que no volen complir la normativa catalana.

Considera que el compromís ha quedat palès i que no han abaixat mai la guàrdia, ni tampoc han cregut que n'hi havia prou amb el que s'ha fet, ja que és una problemàtica que els ha de mantenir sempre alerta.

Entén que el cas dels veïns del barri de la Ribera que ha comentat el regidor Puig els ha d'alertar en el sentit que constata que encara fallen aspectes, ja que si tots els serveis tenien coneixement de les denúncies, s'havien tramitat a mossos d'esquadra, i Airbnb també sabia que havia de retirar l'anunci, però continuava funcionant com a activitat turística il·legal, és evident que alguna cosa falla. Per tant, apunta que la primera conclusió és que han de ser més àgils i disposar de més instruments.

Indica que aquestes normatives han de recollir aquestes situacions per poder fer acompanyament a persones que estan denunciant una situació greu. Diu que no estan parlant d'un acompanyament per molèsties per sorolls sinó d'agressions físiques, que hi ha persones que no poden tornar a casa seva perquè tenen por de ser agredides novament.

Considera que l'assumpte és molt seriós i s'ha d'abordar amb el conjunt de les administracions i de totes les competències. Entén que és d'això que parla aquesta proposició i, per tant, el govern hi està absolutament d'acord.

Remarca que han de parlar clar, i reconèixer que a la ciutat hi ha multiinfractors, que són xarxes organitzades que actuen amb pràctiques mafioses per fer fora veïns per aconseguir maximitzar el benefici i l'especulació amb els seus habitatges. Assigura que saben qui són, però que necessiten més eines i més recursos per poder actuar.

Confirma, doncs, la disposició de l'administració local a oferir acompanyament a les persones afectades per aquestes situacions, i que se'ls ha de garantir que hi ha algú que les escolta, que les rep i que es tramitaran les seves peticions.

Afegeix que no poden prescindir de cap persona dels equips de visualització actualment en actiu, i que en necessiten més; ni poden prescindir tampoc dels inspectors i inspectores que els han ajudat en aquesta tasca. En conseqüència, assenyala que es tracta d'anar millorant

aquests cossos, i que es puguin adaptar a la rapidesa amb què actuen les plataformes canviant sovint la seva manera d'actuar.

Expressa el compromís ferm, per tant, que aquest cos sigui cada vegada més fort i tingui major presència a la ciutat, desenvolupant també altres sistemes i propostes paral·lelament.

Comenta que amb el regidor de Turisme estan treballant intensament en les plataformes digitals, concretament amb Airbnb, i els han dit clarament que han d'escollir si volen estar al costat de l'administració o bé al costat de les xarxes organitzades que fan pràctiques mafioses i que els incorporen en les seves actuacions.

Finalment, confirma el vot favorable a la proposició, i diu al Sr. Corbacho que no es preocupi, que l'executaran al cent per cent.

El Sr. Puig agraeix els posicionaments favorables a la proposició. Tot seguit, respon al Sr. Corbacho que es compromet a fer el seguiment que ha demanat, compromís al qual també s'ha sumat la Sra. Sanz, perquè el considera un assumpte sagnant.

Considera, igualment, que el Sr. Bou ha entès perfectament el que pretén aquesta proposició; això no obstant, a tall d'il·lustració, posa l'exemple d'un propietari d'un sol habitatge, no pas un gran propietari, que l'ha llogat a un tercer, de bona fe, i descobreix pels veïns que el seu pis s'anuncia a Airbnb, sense que en tingués la menor idea. Entén que aquesta persona agrairà que, com a mínim, l'Ajuntament constati que té un problema greu que no es resoldrà en quatre dies, i li ofereixi un servei d'advocat que li digui què ha de fer.

Seguidament, s'adreça a la Sra. Parera i li reconeix que es tracta d'una proposició poc desenvolupada, i diu que confia que els tècnics municipals la desenvolupin com cal; entén, en aquest sentit, que la funció d'una proposició és llançar una idea clara que, en fer-se realitat, de ben segur que es podrà millorar.

Finalment, diu que celebra la contundència amb què parla la Sra. Sanz, però li retreu que quan van signar un acord amb Airbnb es van pensar que ja havien acabat la feina i no era cert.

La Sra. Sanz replica que mai no van creure això que acaba de dir el regidor. I recorda que ella mateixa va reconèixer en aquell moment que es tractava d'un pas important de col·laboració, però que en cap cas no era el final del camí. I remarca que també van dir que no abaixarien la guàrdia i que no deixarien d'insistir en què Airbnb ha de complir la norma; i atès que hi havia un procediment judicial obert amb la Generalitat respecte a la norma, farien tot els possible perquè es comencés a complir i es retiressin els processos judicials.

Afirma que sempre van ser molt clars al respecte, i que mai no han abaixat la guàrdia, i reitera que si totes les administracions van a l'una i aconseguen salvaguardar aquest precepte aconseguiran d'una vegada per totes que Airbnb no se senti impune i compleixi la legalitat.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb quatre abstencions –emeses pels Srs. Bou i Ramírez, i també per la Sra. Parera i el Sr. Valls–, i trenta-set vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Ciutadans:

2. (M1923/528) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. L'Ajuntament de Barcelona reivindicarà i respectarà el castellà als sistemes externs i interns de l'Ajuntament, conforme la Constitució i a l'ordenament jurídic, mostrant respecte a un principi bàsic en democràcia com és el veritable reconeixement de la cooficialitat de les dos llengües. 2. L'Ajuntament de Barcelona declararà el seu compromís amb la defensa dels drets lingüístics de tots els barcelonins i la cooficialitat del castellà i el català. 3. L'Ajuntament de Barcelona modificarà el Reglament d'ús de la llengua catalana en l'Ajuntament de Barcelona per a adequar-lo a dret. 4. L'Ajuntament de Barcelona posarà a disposició les ordenances municipals, formularis, impresos i qualsevol altre document de caràcter administratiu, sigui en format físic o digital, com a mínim, en les dos llengües oficials, per tal de preservar i garantir la lliure elecció o preferència d'ús lingüístic de la ciutadania de Barcelona. 5. L'Ajuntament de Barcelona respectarà les dos llengües oficials, català i castellà, com a llengües d'ús de ple dret a totes les licitacions, plecs de clàusules particulars i tècniques i execucions dels serveis, subministres i obres; eliminant qualsevol clàusula que contravingui o impedeixi la llibertat d'ús lingüístic. 6. L'Ajuntament de Barcelona no traduirà les iniciatives registrades ni les actes dels òrgans col·legiats quan les intervencions realitzades siguin en qualsevol de les dos llengües oficials; respectant sempre la literalitat de les mateixes o la llengua en que van ser formulades. 7. L'Ajuntament de Barcelona enviarà les comunicacions oficials a la ciutadania, com a mínim, en les dues llengües oficials. 8. L'Ajuntament de Barcelona dissenyarà i realitzarà totes les comunicacions públiques (cartells, fulletons d'informació, etc.), com a mínim, en les dues llengües oficials. 9. L'Ajuntament de Barcelona prepararà els programes de festes i activitats que organitzi, incloent els districtes, com a mínim, en les dues llengües oficials. 10. L'Ajuntament de Barcelona disposarà de la totalitat del contingut de les seves pàgines web, com a mínim, en les dues llengües oficials. 11. L'Ajuntament de Barcelona adaptarà totes les publicacions i mitjans de comunicació dependents per tal que les dues llengües oficials siguin utilitzades de manera equilibrada a la redacció dels seus continguts.

La Sra. Guilarte indica que el seu grup presenta aquesta proposició per reclamar al govern municipal aposti per la inclusió i la defensa dels drets fonamentals de tots els barcelonins, i exigeix que l'espanyol i el català estiguin al mateix nivell en aquest ajuntament, ja que ambdues són llengües oficials i, com a tals, patrimoni de tots.

Indica que l'article 3 de la Constitució espanyola diu clarament i rotunda que el castellà és la llengua oficial de l'estat, i que les altres llengües espanyoles seran també oficials en les seves comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts; i això és el que recull l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Constata que, no obstant això, aquest ajuntament incompleix sistemàticament aquest principi i discrimina els ciutadans que tenen l'espanyol com a llengua materna o d'ús habitual.

Puntualitza que qui té els drets d'escollir l'opció lingüística en les seves relacions amb l'administració no són els seus governs sinó els ciutadans que, entre totes les llengües oficials, poden decidir quina volen utilitzar, sense que això suposi fer un esforç addicional a l'hora d'accedir a determinats tràmits burocràtics, i una pèrdua de temps en haver de reclamar un dret que aquest govern, d'entrada, no acostuma a facilitar.

Recorda que fa poc el seu grup va denunciar els plecs de la licitació de la gestió de les xarxes socials, ja que una de les clàusules era que a Twitter les comunicacions s'havien de fer preferentment i majoritàriament en català. Constata que en la resta de plecs ocorre el mateix, ja que s'afavoreixen els licitadors que utilitzen el català en el compliment dels serveis que ofereixen i que, sense un criteri d'eficiència, se situa per sobre del de qualitat, que és el que hauria de prevaler.

Assenyala que les comunicacions oficials, gran part dels cartells, vídeos, fullets i continguts digitals que promociona aquest ajuntament no estan en català, i que com més s'acosten als barris i als Districtes, on aquesta comunicació hauria de ser més propera, directa, i reflectir molt més la realitat del territori, s'utilitza el castellà encara molt menys.

Igualment, retreu que també s'hagi gosat vetar l'espanyol en les oposicions que convoca aquest ajuntament, malgrat que els mateixos opositors han reclamat poder fer l'examen en espanyol. I remarca que, posats a discriminar, han vist campanyes, com sol passar a Ciutat Vella, on s'utilitzen cinc idiomes, cosa que els sembla molt bé perquè reconeix part de la diversitat lingüística de la ciutat, però no pas tota, ja que no hi apareix l'espanyol, com si en el districte no hi hagués gent castellanoparlant.

Avisa que allò que ha de fer aquest ajuntament és reconèixer d'una vegada la realitat i la pluralitat lingüística de la ciutat, i respectar i preservar el dret a la lliure elecció de l'ús lingüístic de la ciutadania de Barcelona. En conseqüència, manifesta que el seu grup exigeix que el govern es comprometi a defensar aquests drets lingüístics, i que modifiqui el reglament d'ús de la llengua catalana a fi d'adequar-lo a la sentència del TSJC, que reconeix que en aquest ajuntament no hi ha paritat entre ambdues llengües.

Anuncia que exigiran que s'elimini la prevalença del català per sobre del castellà que aquest ajuntament imposa; i assegura que els semblaria igual de malament si fos a la inversa. I afegeix que reclamaran que això sigui d'aplicació a totes les comunicacions, documents i relacions entre l'Ajuntament i els barcelonins.

La Sra. Almany posa de manifest que abans que nasqués Ciutadans no existia conflicte lingüístic a Catalunya, i que va ser arran de la seva irrupció que es va generar el conflicte on no hi era. Constata que aquesta formació ha portat la qüestió lingüística a ajuntaments, al Parlament, al Congrés referint-se als àmbits de l'educació, televisió o cossos de seguretat, i entén que ara comença l'etapa de l'administració pública.

Considera que aquesta proposta explica molt bé la gènesi de Ciutadans; que propostes com aquesta diuen, veladament, que el castellà es troba en una situació de menysteniment i d'inferioritat a Catalunya.

Entén que si algú creu que a Catalunya el castellà és una llengua perseguida, quan el català només té un 36% de parlants habituals, o bé és un ignorant o bé un cínic, o ambdues coses a l'hora.

Observa que amb aquesta proposició sobre la necessitat de protegir el castellà a l'administració no s'aporta absolutament res que no estigui contemplat en el reglament; i precisa que en els articles 5.1, 5.2, 5.3, 6, 7, 13 s'hi explicita que qualsevol ciutadà i

ciutadana que desitgi relacionar-se en castellà amb l'administració té els seus drets salvaguardats.

Assenyala que la qüestió és, doncs, per quin motiu el grup de Ciutadans porta aquesta proposta al ple; i entén que respon a la seva manera de fer d'ençà que va aparèixer aquesta formació en l'escena política. En aquest sentit, constata que la seva raó de ser ha estat carregar contra la normalització lingüística, que té un consens amplíssim polític i social al país des de fa trenta anys.

Constata que els proposen anar contra el sentit comú apel·lant als drets; i assegura que es creurà que Ciutadans defensa els drets lingüístics el dia que defensi que una llengua minoritària com és el català es pugui parlar al Congreso; o quan deixi d'estar en contra del requisit del català per als metges a les Balears, per exemple.

Opina que no cal que ho disfressin tant, perquè és evident que a Ciutadans la diversitat lingüística no li importa gens ni mica; i diu que, per ser un partit nou, ja comença a quedar molt antic. Entén que hauria de renovar l'argumentari i adaptar-lo al segle XXI, ja que a Barcelona, com a Catalunya, no existeixen, com pretenen, dues comunitats lingüístiques confrontades, sinó una única societat diversa, amb homes i dones de procedència diversa; i que Barcelona és una ciutat moderna, cosmopolita, que acull tres-centes llengües diferents.

Afirma, doncs, que les llengües a Barcelona no són cap problema, i que ni les empreses, les entitats i la ciutadania en general no tenen cap problema amb l'ús preferent del català que fa aquest ajuntament. Confirma que la societat barcelonina i la catalana és madura, cohesionada i que veu la diversitat lingüística com una riquesa i no pas com a motiu de conflicte. I reconeix que, el conflicte, només l'hi veu Ciutadans.

Fa notar la coincidència de la presentació d'aquesta iniciativa el dia que en el ple s'aprovarà el pressupost 2020, i apunta que la política només té sentit si és per millorar la vida de les persones. Altrament, amb propostes com aquesta, que tan sols pretén l'enfrontament entre la ciutadania per la llengua que parla, entén que Ciutadans no es fa cap favor.

El Sr. Martí Galbis considera que el grup de Ciutadans intenta avui, amb la presentació d'aquesta proposició, reobrir un debat que és inexistent tant a la ciutat com en aquest ajuntament.

Manifesta que així com la portaveu del grup d'ERC s'ha referit als orígens de Ciutadans, també volen recordar que un dels propòsits històrics de la formació va ser dinamitar i menystenir el procés de normalització lingüística, i especialment anar contra la immersió.

Considera que és un error intentar provocar un conflicte d'aquestes característiques, tal com aquest partit ha pretès en altres instàncies públiques i polítiques els darrers anys; i també que és un error traslladar aquest debat sobre un conflicte inexistent a aquesta cambra.

Avança, per tant, el vot en contra d'aquesta proposició, i assegura que tenen prou arguments per fer-ho. Així, apunta, en primer lloc, que no existeix cap problema lingüístic en aquest ajuntament, que compleix escrupolosament la legalitat, la normativa general de caire legal com és l'Estatut d'autonomia, la llei de política lingüística, la Carta Municipal i el reglament d'ús de la llengua catalana del 2010. Remarca, doncs, que ja tenen uns quants anys

d'experiència en bones pràctiques per garantir els drets de tots els ciutadans de Barcelona, parlin la llengua que parlin.

Alerta que cal parar compte a no malmetre la convivència, en general, d'aquesta ciutat, del país i, especialment, la convivència lingüística, que és un aspecte molt sensible.

Reitera que la normativa municipal està absolutament adequada a la general, i assenyala que si algú no hi està d'acord té els tribunals de justícia, que Ciutadans està tan acostumat a fer servir.

Conclou, en definitiva, que el català és la llengua pròpia de Catalunya, cooficial amb el castellà, i d'ús preferent; i remarca que tot això gaudeix d'un consens polític i social molt clar i amb molts anys de consolidació.

Aprofita per recordar que si alguna de les llengües cooficials a Catalunya i a Barcelona està amenaçada no és el castellà, i que la llengua minoritzada i amb problemes d'ús social a escala general és el català. Reitera que no és el castellà la llengua que té problemes de subsistència de futur.

Assegura, com ha expressat la Sra. Alamany, que també els agradaria que es pogués parlar català, gallec i èuscar al Congrés i al Senat.

El Sr. Ramírez anuncia que el seu grup votarà a favor de la proposició, atès que si algun grup ha reivindicat en aquest ajuntament la cooficialitat del castellà i del català i la defensa dels drets lingüístics ha estat el del PP.

Assenyala que el reglament d'ús de la llengua catalana d'aquest ajuntament es va aprovar el febrer de 2010, configurant el català com a idioma d'ús preferent. Indica que el grup del PP, en considerar que el reglament era contrari a l'article 3 de la Constitució espanyola que estableix la cooficialitat del castellà i del català, va presentar un recurs, gràcies al qual el TSJC va acordar en sentència dos aspectes importants: d'una banda, que el català no és l'idioma d'ús preferent a l'ajuntament de Barcelona; i, d'altra banda, la sentència recordava que els càrrecs de l'administració municipal no tenen per què expressar-se normalment en català en els actes públics, sinó que tenen el dret d'expressar-se en l'idioma que escullin. I afegix que la sentència també deia que els ciutadans no han de demanar expressament que els documents, comunicacions o impresos es redactin en castellà, sinó que el mateix ajuntament ha de fer les comunicacions en ambdós idiomes.

Igualment, diu que el grup del PP també ha denunciat en diverses ocasions, inclosa la sessió del novembre passat de la comissió de Presidència, que era inadmissible que determinades informacions municipals en alguns Districtes, com és el cas de Ciutat Vella, es facin en diferents llengües estrangeres, entre les quals l'àrab, l'urdú o el tagal i, òbviament, el català, però que s'exclouï el castellà per norma.

En conseqüència, el seu grup demana que es respecti el castellà, que també és llengua pròpia de Catalunya, i que no és aliena als barcelonins, perquè no es pot oblidar que és la llengua materna de, com a mínim, la meitat de la població, a més de la seva oficialitat reconeguda. Apunta que en l'enquesta del Gesop encarregada pel PP el 2017 el 93,7% dels barcelonins es posicionen a favor d'un ajuntament bilingüe.

Afegeix que també van demanar que l'Ajuntament es dirigeixi de manera habitual als ciutadans en castellà i en català, ja que en la primera ho fa excepcionalment.

Diu que no pot ser que l'Ajuntament sigui bilingüe quan li interessa, per cobrar multes i fer-los pagar impostos, però que no utilitzi les dues llengües per oferir serveis i beneficis a la ciutadania.

El Sr. Valls anuncia que aproven aquesta iniciativa, i remarca que Barcelona té la gran sort de ser una ciutat cosmopolita i bilingüe, que viu i que sent en català i en espanyol. I entén que no cal recordar que ambdues llengües són reconegudes com a oficials a Catalunya; i que el castellà, la llengua comuna de tots els espanyols, els uneix, no només a la resta d'Espanya, sinó també a tota Amèrica Llatina.

Remarca que la més de la meitat dels conciutadans de Barcelona tenen l'espanyol com a llengua materna i d'ús quotidià; i l'espanyol és la llengua majoritària de la ciutat.

Posa en valor que Barcelona és el bressol de grans escriptors en castellà, de premis Nobel de literatura com Mario Vargas Llosa o Gabriel García Márquez i de molts altres.

Entén que el problema rau en què el govern de la ciutat no reconeix i no valora prou aquesta riquesa cultural històrica i humana. Afirma que el bilingüisme no només s'ha de predicar sinó que també s'ha de practicar per part de les institucions, que és el que proposa aquesta iniciativa de Ciutadans. Altrament, diu que el govern municipal sembla que entén la diversitat lingüística com una oportunitat més per discriminar i relegar el castellà.

Lamenta, doncs, que el llegat del pujolisme i el seu pla enverinat Catalunya 2000 continuï instal·lat en el marc mental de molts dels presents en aquesta cambra i de part de la societat. Considera que la Sra. Alamany s'equivoca quan afirma que va ser Ciutadans el primer que va plantejar el debat, ja que va ser a iniciativa, a finals dels noranta, de gent que venia de l'esquerra i de la dreta, gent molt diferent i intel·lectuals com Boadella, Ovejero, de Azúa, Espada, o Francesc de Carreras, que venia del PSUC, que va considerar que part de l'esquerra anava amb una deriva perillosa amb el nacionalisme, i per mitjà de la llengua.

Remarca que el debat és ara, a escala europea també, més actual que mai, i que allò que demana aquesta iniciativa, a la qual se suma el seu grup, és que es valori com un fet d'orgull que en aquesta ciutat es parli català i castellà, espanyol. I constata que això és un fet potent per a la cultura, l'economia i la projecció de Barcelona com a gran ciutat espanyola.

Reitera que és aquí on està el debat, sense amargar-se darrere de cap argument més.

La Sra. Ballarín indica que es posicionaran sobre aquesta proposició partint de dues premisses que volen creure que comparteixen al cent per cent. Assenyala, en primer lloc, que parteixen del respecte profund i de l'amor que senten per la llengua catalana i la castellana, ambdues oficials, que es parlen majoritàriament a Barcelona, i que haurien de servir per bastir ponts entre la ciutadania i no pas com a arma llancívola com pretenen alguns.

Indica que la segona premissa per al seu posicionament també parteix del respecte per les normes aprovades democràticament i validades per resolucions judicials.

Afirma que aquest govern estima les dues llengües i respecta el dret d'emprar-les, per això els preocupa que es plantegi un assumpte tan sensible com aquest abonant la confusió entre dos conceptes elementals en matèria de llengua, i que estan perfectament diferenciats en la normativa de política lingüística d'aquest ajuntament. Puntualitza que estan creant confusió sobre el règim jurídic de l'ús de la llengua per part de l'Ajuntament quan es comunica internament o de manera institucional; i alhora estan sembrant confusió sobre el dret d'opció lingüística per part de la ciutadania en la seva relació amb l'administració municipal.

Quant al règim jurídic de l'ús de les llengües oficials per part de l'Ajuntament, indica que el català és la llengua pròpia i d'ús normal, com estableix l'Estatut d'autonomia plenament vigent; i així ho ha transposat el reglament lingüístic d'aquesta ciutat.

Pel que fa al dret d'opció lingüística de la ciutadania quan es relaciona amb l'Ajuntament, posa de manifest que també està reconegut per l'Estatut, i implica que tot ciutadà o ciutadana té el dret a rebre notificacions o comunicacions individualitzades de l'Ajuntament en la llengua que esculli.

Reitera, per tant, que el reglament municipal reconeix aquesta distinció i totes les conseqüències que se'n deriven; i afirma que no poden modificar un reglament per adequar-lo a dret com demana el grup de Ciutadans quan aquest reglament va ser aprovat democràticament, i el TSJC, amb nombroses sentències, ha delimitat quina és la part actualment vigent.

La Sra. Guilarte pregunta si s'han aturat a pensar com se senten els ciutadans que tenen els mateixos drets que els seus veïns, que paguen els mateixos impostos, que depenen de la mateixa administració i que tenen al dret a rebre els mateixos serveis, que pel motiu que avui exposa el seu grup es veuen en desigualtat de condicions.

Replica que si tenen les mateixes obligacions, aquest ajuntament no garanteix els mateixos drets a tota la ciutadania. Qüestiona per quin motiu s'haurien de sentir ciutadans de segona, i retreu que fins i tot es tradueixin les seves mateixes intervencions en les actes del ple; també les propostes que presenten i que, en molts casos, fins i tot els canvien la literalitat.

Constata que l'ajuntament d'una ciutat oberta i cosmopolita, global, no pot tancar-se en el monolingüisme identitari, com el que practica la formació de la Sra. Alamy. Afirma que això és propi de governs de retrocés, sectaris, tancats, que veuen una única societat; i que l'únic que reconeixen com a divers és allò que els convé, fins a on volen i permeten.

Altrament, assenyala que la seva formació aspira al trilingüisme, com a europeistes convençuts que són. Però remarca que allò fonamental és que aquí es garanteixin els drets lingüístics a la ciutadania; i l'únic que fan és exigir-los que es compleixin.

Adverteix que no intentin fer passar per consens allò que en realitat és una vulneració de drets, als quals els separatistes estan molt acostumats. En conseqüència, diu que no pretenen que ho entenguin, sinó que apliquin la legalitat.

Conclou que el seu grup vol enderrocar les barreres lingüístiques que construeixen, fent dels idiomes de tots una riquesa cultural, un avantatge competitiu i un element de cohesió social.

La Sra. Ballarín diu que no neguen que hi hagi aspectes de la política lingüística que es poden millorar, i es comprometen a treballar-hi si escau. Això no obstant, confirma que no poden acceptar de cap manera aquesta proposició, que diu que l'Ajuntament està incomplint la legalitat vigent i que està vulnerant els drets lingüístics de la ciutadania perquè és una falsedat.

En aquest sentit, recorda que la Carta Municipal, aprovada per consens, estableix en l'article 4 que el català és la llengua pròpia de l'ajuntament de Barcelona, i que ha de normalitzar el seu ús en l'àmbit de les seves competències, garantint l'ús del castellà dins del marc estatutari i constitucional.

Confirma que el que acaba d'apuntar és el que va fer precisament el reglament d'ús lingüístic, aprovat democràticament el 2010 en el Plenari, i que en diferents ocasions ha passat pel TSJC, que va anul·lar el caràcter preferent de l'ús del català i la necessitat que, de manera expressa, la ciutadania hagués de demanar relacionar-se en castellà amb l'administració. Remarca, però, que la resta, que té a veure amb la comunicació, campanyes, informació i plecs de condicions, l'esmentat tribunal va considerar que era absolutament legal; i, per tant, protegeix els drets lingüístics dels barcelonins amb totes les garanties que exigeix l'ordenament vigent.

Afegeix que tampoc no és cert que les webs hagin d'estar traduïdes, sinó que l'aposta és que estiguin en les dues llengües. I reconeix que encara tota la normativa, com és el cas de totes les ordenances, no està en castellà. Tanmateix, indica que s'està acabant una plataforma de Consulta ciutadana y de gestión de normativas municipales que acabarà amb aquesta omissió.

I confirma que no es repetirà, de cara al futur, el fet que en alguna ocasió s'hagi fet alguna publicació en diferents llengües i no s'hagi inclòs el castellà.

Tanmateix, reitera que no poden donar suport a una proposició que els demana complir la normativa quan ja ho fan absolutament, i es garanteixen els drets que propugna.

Es rebutja aquesta Proposició / Declaració de Grup amb trenta-tres vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Rabassa, Martín, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcè i Alarcón, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis–, i vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Partit Popular:

3. (M1923/537) El Plenari del Consell Municipal acorda instar al govern municipal a que en el termini de dos mesos es posicioni de manera clara i definitiva respecte el desenvolupament del projecte de l'Hermitage a la nostra ciutat, adoptant, si s'escau, les mesures adients.

La Sra. Alcaldessa anuncia que, per acord de la Junta de Portaveus, les proposicions presentades pels grups del PP i Barcelona pel Canvi es tractaran conjuntament, mentre que la votació es farà per separat, atès que els enunciats no són idèntics.

El Sr. Ramírez assenyala que la proposició que presenta el seu grup insta el govern municipal per a què, en el termini de dos mesos, es posicioni definitivament sobre el desenvolupament de l'Hermitage a Barcelona, adoptant, si escau, les mesures necessàries.

Posa de manifest que darrerament s'ha parlat molt d'aquest projecte, però sense que hi hagi encara una posició definida per part del govern de la ciutat.

Assegura que la pretensió d'aquesta proposició no és tant entrar en el projecte museístic i cultural que significa l'Hermitage com sí en la posició política mantinguda pel govern, que es caracteritza per la indefinició i la inconcreció, que palesa, a més d'una manca d'interès, la falta d'un projecte cultural per a la ciutat.

Constata, per tant, que el govern municipal no té les idees clares, i que diu no per sistema a noves iniciatives per millorar l'oferta cultural de Barcelona. Aprofita per remarcar que d'ençà que la Sra. Colau és alcaldessa la ciutat ha perdut ambició per acollir nous projectes que prestigiïn Barcelona, augmentin l'oferta cultural i que suposin creació d'ocupació. Així, han dit no a l'Hermitage, a treballar per aconseguir una delegació d'El Prado; i de forma passiva va acceptar la proposta del PP per fer una ruta barcelonina per la vida de Picasso; tot això per no parlar de l'escàs entusiasme que va mostrar per aconseguir l'Agència europea del medicament; o els mateixos trenta projectes hotelers que es van veure perjudicats per la moratòria hotelera, entre els quals el Hyatt o el Four Seasons.

Remarca que el de l'Hermitage ha estat un projecte d'inversió privada que fa més de set anys que espera per qüestions ideològiques. I adverteix que no apostar per iniciatives d'aquest tipus no afavoreix la ciutat, més encara quan aquest projecte en concret no té cap cost per a Barcelona.

Afirma, doncs, que l'herència de l'alcaldessa Colau serà una Barcelona devaluada i sense ambició arran dels cinc anys que porten de des govern populista; i diu que podria presumir de projectes paralitzats si la ciutat, altrament, funcionés en altres aspectes, però la realitat és que està en situació d'emergència quant a la seguretat, l'habitatge i l'economia.

Reconeix que el problema ultrapassa l'acceptació del projecte de l'Hermitage o no, i esdevé un problema de fons. Així, retreu al govern que apliqui un sentit ideològic a tot; i constata que en aquest cas la situació és la mateixa que en altres qüestions de ciutat, i que es caracteritza pel desinterès, la desídia, cap proactivitat i una política cultural dubitativa que transita entre les necessitats de la ciutat, la turismofòbia i el segrest d'aquest àmbit del turisme per part d'associacions de veïns.

Entenen que dir que es buscaran altres ubicacions a la ciutat per a l'Hermitage a fi de descartar la de la nova bocana al·legant únicament motius de mobilitat és una excusa sense recorregut, que demostra la nul·la voluntat de l'alcaldessa per concretar aquest projecte.

Posa en relleu que el projecte de l'Hermitage ve de la mà del reconegut arquitecte japonès Toyo Ito, i es convertiria en una nova icona de la ciutat i s'afegiria a l'skyline de Barcelona.

Afegeix que l'Hermitage suposa, a més, un equipament cultural i una atracció turística de qualitat que hauria de situar Barcelona com a referent de les rutes museístiques internacionals i europees. Subratlla que Barcelona guanyaria un museu d'art i una peça

arquitectònica, i entenen que no poden deixar passar aquesta oportunitat. I assenyala que consideren normal que Madrid s'interessi per l'Hermitage arran del rebuig del govern de Barcelona, fet que ha suscitat certa polèmica darrerament. Valora, altrament, que és una bona oportunitat per al país tenir una seu de l'Hermitage, i assegura que el seu grup no veu una guerra entre Madrid i Barcelona al respecte, sinó que la qüestió és no deixar escapar l'oportunitat.

Recorda que els responsables de l'Hermitage fa més de set anys que esperen per poder concretar aquest gran projecte museístic i cultural a Barcelona.

Precisa, també, que hi ha qui pretén traduir les ofertes de la presidenta de la comunitat de Madrid, com la d'acollir el Mobile World Congress o la de la regidora de Cultura per l'Hermitage com una guerra de Madrid amb Barcelona, cosa que entén que no és real, sinó que es tracta d'una qüestió de responsabilitat enfront de projectes que beneficien i creen ocupació, que atorguen prestigi. I apunta que passaria exactament el mateix si fos Madrid qui desestimés –per biaix ideològic com Barcelona– d'acollir determinats esdeveniments o equipaments, i seria ben lícit que Barcelona ho recollís.

Finalment, fa notar que el govern de la ciutat s'empara en moltes ocasions amb les associacions de veïns per implementar els seves polítiques, però en el cas de l'Hermitage aquesta empara depèn de l'associació o de l'interès del govern; en aquest sentit, diu que ha arribat a tots els grups municipals el comunicat de l'Associació de Veïns de la Barceloneta que s'ha posicionat molt favorablement sobre el projecte com a factor dinamitzador i de millora del barri, i el govern els ha ignorat completament.

Afirma que volen un ajuntament que governi, i per això demanen amb la seva proposició un posicionament clar d'aquest ajuntament en aquest cas, i en possibles noves alternatives. Posa de manifest que d'ençà que es van iniciar les gestions perquè l'Hermitage es pogués instal·lar a Barcelona i es va presentar el projecte fa set anys, mai no hi ha hagut un posicionament clar del govern de la ciutat i, per tant, avui presenten una iniciativa en aquesta línia. I afegeix que la denegació que s'instal·li en museu en l'espai de la nova bocana comporta unes propostes alternatives que no són ni viables ni reals, i tan sols signifiquen dilatar l'assumpte.

Finalment, anuncia que votaran favorablement la proposició del grup Barcelona pel Canvi.

El Sr. Valls enceta la seva intervenció fent un repàs breu dels fets que ha constatat com a regidor els darrers tres mesos en relació al projecte Hermitage Barcelona.

Indica que la proposta que van presentar a la comissió de Drets Socials, Cultura i Esport el novembre passat que instava el govern municipal a extremar la diligència en la tramitació del projecte va obtenir un suport molt majoritari, i tan sols el grup d'ERC s'hi va abstenir. Precisa que aquest posicionament va ser condicional, però, als informes que havia encarregat el govern municipal, que havien d'estar disponibles abans de final d'any.

Indica que a fi d'agilitar aquest procés, el seu grup va presentar en la darrera sessió de l'any del Plenari un prec reclamant aquests informes, i el Sr. Subirats va acceptar-lo i va explicar que trigarien unes setmanes més del previst.

Assenyala que el 15 de gener el seu grup va reclamar novament aquests informes, i la resposta del gabinet del regidor va ser que la seva intenció era, abans d'acabar el mes, de donar-los a conèixer i prendre una decisió. Afegeix que la darrera notícia la van tenir divendres passat per la tarda, quan la tinenta d'Alcaldia Janet Sanz els va convocar a una reunió el dilluns pel matí per lliurar-los els famosos informes. Explica que van assistir a la reunió i, contràriament al que se'ls havia anunciat, els autors dels informes no hi eren presents, i els van donar algunes explicacions així com els quatre documents, que amb prou feines van tenir temps de llegir en diagonal.

Retreu l'escassa socialització de la informació, i diu que tot apuntava a una decisió ja presa per part del govern abans de disposar dels esmentats informes.

Continua relatant que la sorpresa la va tenir pocs minuts després de tornar al seu despatx d'aquella reunió, en constatar que la Sra. Sanz i el Sr. Subirats anunciaven a la premsa el veto de l'Ajuntament al projecte de l'Hermitage.

Qualifica aquesta successió de fets com una falta greu de respecte, tenint en compte la importància del que està en joc, i envers les persones responsables del projecte, presents en la roda de premsa, que després de vuit anys de treball es devien sentir humiliades públicament.

Tot seguit, se centra breument en el contingut dels informes. I, en primer lloc, vol deixar clar que l'Ajuntament no estava obligat a encarregar-los perquè no els necessitava i, de fet, no són vinculants. Igualment, fa notar que no es van encarregar als tècnics municipals sinó fora de l'Ajuntament i, òbviament, van generar un cost. I està convençut que es van encarregar, només, per intentar justificar un posicionament adoptat amb anterioritat.

Remarca que, arribats a aquest punt, aquests informes només hauran servit per anunciar el veto a l'Hermitage en una compareixença davant de la premsa.

Precisa que una vegada els han pogut llegir, aquests informes, han comprovat que no contenen res que realment justifiqui un veto al projecte Hermitage; i, com a màxim, expressen opinions i plantegen dubtes que es podrien haver resolt. Altrament, constata que intenten donar rellevància a allò que no en té, i amaguen allò que en té. Entén que tal vegada per això el govern municipal no ha formalitzat el veto anunciat.

Assenyala que l'informe econòmic, per exemple, observa que la xifra de visitants pot estar sobrevalorada, tot i que està molt en la línia amb la de la resta dels museus de la ciutat. Igualment, també s'hi diu que els costos d'inversió poden augmentar en tractar-se d'un equipament singular; i apunta que estan parlant d'una inversió inicial amb fons propis de cinquanta-un milions d'euros, més que suficient, i d'una inversió total acumulada de cent cinquanta milions.

Afegeix que l'informe qualifica de remarcable l'efecte econòmic que pot tenir el projecte, amb la creació de 377 llocs de treball entre directes i indirectes.

Quant a la conclusió de l'informe de mobilitat, comenta que s'hi diu que l'entorn és, en línies generals, apte per a l'absorció de tota la mobilitat generada; i que el volum de desplaçaments és reduït en comparació amb altres tipus d'activitat que es poden desenvolupar a la peça,

especialment de tipologia comercial. Remarca, en aquest sentit, que cal tenir clar que en la parcel·la hi cap un ús comercial, i sense necessitat de conformitat de l'Ajuntament.

Apunta l'informe cultural oblida el fet que l'edifici ha estat dissenyat pel gran arquitecte japonès Toyo Ito; i constata que Josep Ramoneda, l'autor de l'informe, els dóna lliçons, des de la primera línia fins a la darrera, però ni tan sols esmenta l'arquitecte, i no fa cap valoració del projecte arquitectònic. Afegeix que tampoc no n'ha fet cap la Sra. Sanz en la seva compareixença davant de la premsa, tot i que es va permetre qualificar de bolets els edificis de la zona com és el cas de l'hotel Vela.

Considera que el govern demostra una visió petita i provinciana de Barcelona i, el que encara més greu, una visió de la cultura amb biaix ideològic.

Entén que tot aquest assumpte ha estat només una obra de teatre, una mala performance en què han intentat col·locar-los de figurants. Replica, però, que aquest no és el seu paper, no l'accepten, i no es resignen a què Barcelona torni a perdre una excel·lent oportunitat per culpa dels responsables municipals o dels seus amics.

Conclou que la tesi de Ramoneda és la del govern, i és que Barcelona no necessita l'Hermitage, i afirma que ell està convençut de tot el contrari. Destaca que l'Hermitage era, i és encara, una bona oportunitat perquè Barcelona torni a refermar la seva vocació de lideratge cultural internacional com a ciutat oberta, plural i avantguardista.

Confirma que el projecte compleix la normativa que aquest Plenari va aprovar, compta amb totes les benediccions dels tècnics municipals, ha superat el procediment per obtenir la concessió del port, i és l'esperança dels veïns. Qüestiona, doncs, amb quin dret el govern municipal pretén fiscalitzar ara el projecte cultural de l'Hermitage; quin poder es pensa que té. I es pregunta qui és Josep Ramoneda per decidir si Barcelona necessita l'Hermitage o no.

Entén, però, que la forma d'actuar de l'equip de govern pot haver salvat el projecte de certa manera; o tal vegada ha estat la consciència que no hi havia cabuda per a un veto que hauria tingut conseqüències molt dures. Considera que sigui quina sigui la raó, la conformitat de l'Ajuntament és un fet per silenci administratiu, ja que han passat més de tres mesos. Li demana, doncs, que ara faci la feina que li pertoca, el conveni que preveu el PEU perquè la ciutat no hi perdi més, que treballi per assegurar un impacte positiu dels projectes d'iniciativa privada; i, per una vegada, li demana que deixi fer.

La Sra. Sendra entén que en el moment en què està aquest projecte caldria, en primer lloc, posar calma i una mica de temps, i establir criteris que la ciutadania entengui.

Considera que el projecte de l'Hermitage neix contaminat de bon principi, i que a mesura que s'ha anat avançant s'ha anat contaminant més. Per aquest motiu, justifica l'abstenció del seu grup en la proposta que Barcelona pel Canvi va portar a la comissió de Drets Socials, Cultura i Esport a què ha al·ludit el regidor Valls, i que ho van fer a l'espera de disposar dels informes i l'espai de debat per poder-ho contrastar, ampliar i opinar.

Constata que no ha estat així, atès que els informes es van lliurar tard i, gairebé immediatament, l'Ajuntament va sortir a anunciar en roda de premsa el que dubta que fos el seu posicionament oficial, però sí el seu posicionament envers els informes.

Creu que la confusió que van acumulant d'ençà del 2012 ha perjudicat tots els actors del projecte; així, d'una banda, neix un projecte amb voluntat pública amb la signatura de la Generalitat i de Sant Petersburg, i l'objectiu de seguir i d'impulsar el seu desenvolupament. Confirma, però, que això no té continuïtat tant per una banda com per l'altra. Assenyala que a partir d'aquest moment el projecte es transforma en una iniciativa bàsicament privada i, també, canvia la seva naturalesa.

Entén que a partir d'aquest punt la confusió es va instal·lant en tots els actors; en els impulsors perquè continuen parlant-ne com si es tractés d'un projecte públic, quan en realitat estan parlant d'una iniciativa que té un fons cultural, i una voluntat comercial. Precisa que hi ha uns inversors que arrisquen amb el projecte i que tenen l'expectativa de recuperar la inversió al cap de deu anys i generar beneficis.

Reconeix que si bé el projecte pot ser molt significatiu per a la ciutat, no és directament l'Hermitage i no és públic. Observa, igualment, que la relació amb l'Hermitage també queda estroncada amb aquest procés. Precisa que l'Hermitage de Sant Petersburg estableix un acord amb una fundació creada expressament, a la qual cedeix les obres, que al seu torn són cedides a una SL que és qui gestiona el projecte museístic, qui l'explota. Concreta que la SL és el patronat nat de l'esmentada fundació.

Aclareix que no es posiciona respecte a tot plegat, ni tampoc diu que sigui negatiu, ja que moltes fundacions tenen patronats nats, privats, que impulsen projectes de rellevància, però cal conèixer clarament de què estan parlant. Puntualitza, en aquest sentit, que no es tracta d'una seu de l'Hermitage, que no té responsabilitat sobre el discurs artístic que desenvoluparà aquest museu, sinó que es limitarà a cedir les obres a la fundació i una SL en gestionarà l'exhibició.

Insisteix, doncs, que no serà l'Hermitage qui programarà, ni marcarà el discurs expositiu, no decidirà els comissariats, ni l'equip directiu que portaran el projecte.

Opina que han de ser conscients que es troben davant d'una iniciativa que pot ser important, però que s'ha de tractar en funció de la seva naturalesa: un projecte privat que es vol instal·lar a Barcelona.

Indica que d'ençà de les trobades institucionals que es van produir el 2012 no n'hi ha hagut cap altra, perquè la via institucional s'ha estroncat, i l'alcalde no ha parlat amb l'alcalde de Sant Petersburg per mirar de millorar el projecte i que s'ancorés a la ciutat.

Recapitula, doncs, que actualment la naturalesa del projecte és privada, i així els ho deien clarament ahir els promotors. Entén que seria positiu aclarir que el fet que sigui un projecte públic o sigui privat té conseqüències en molts aspectes. Assenyala, en aquest sentit, que l'informe de Josep Ramoneda parla del projecte com si s'hagués d'inserir en un teixit cultural, i respondre a unes expectatives pròpies de la política municipal, cosa que, al seu parer, és errònia. Indica que Barcelona té projectes culturals molt importants que són privats.

Precisa que el projecte se situa en l'àmbit del port, inclou un procediment administratiu i se'n desprenen unes obligacions, i com a projecte privat haurà de pagar un cànon per l'ocupació i per l'activitat; i reconeix que en tot plegat hi ha hagut negligència per part de l'equip de

govern municipal; així, en primer lloc, aprova un PEU per instal·lar un equipament cultural, i diu que s'ha de fer un conveni amb l'Ajuntament i el port, sense especificar quins requeriments ha de tenir el projecte cultural, com s'ha desenvolupar o quines exigències caldran perquè es faci possible.

Afegeix que l'opció del port avança i que, a més, implica canviar la mobilitat; i el port demana a l'Ajuntament que especifiqui les bases del conveni –cosa que encara no tenen a dia d'avui-. Per tant, creu que els manquen elements per treure l'entrellat de quin és el posicionament d'aquest ajuntament.

Finalment, fa referència a la justificació del govern per desestimar la ubicació del projecte en el port al·legant que és un espai fràgil que no pot assumir l'activitat que generarà, posa en dubte el PEU i si realment es podrà instal·lar una activitat cultural en aquell indret, o altrament s'està plantejant de buscar un nou escenari.

Finalment, anuncia que el seu grup es posicionarà a favor de la proposició del grup del PP i en contra de la del grup de Barcelona pel Canvi.

El Sr. Mascarell comenta que en el debat del pressupost han tingut ocasió d'escoltar al Sr. Martí Grau referir-se a l'esperit de Barcelona, a una determinada manera de fer les coses, i entén que és una bona forma de sintetitzar una tradició que té la ciutat davant d'unes determinades coses importants, i fer-hi front des de la col·laboració i l'acord, des del coneixement i el pacte.

Recorda, tot i que ja s'ha dit, que van conèixer el posicionament del govern de la ciutat el dia 27 de gener, quan va dir que no donava suport a la instal·lació del museu de l'Hermitage, ni al port ni a Barcelona, tot i que no va quedar clar. Assenyala que, dos dies després, el Sr. Collboni va dir en una conferència que el projecte de la ciutat des del punt de vista del govern es definia pel paràmetre de l'ambició, i va mencionar l'Hermitage com un símptoma d'ambició possible sempre que, des del punt de vista cultural, s'ho valgués.

Observa que o bé parlen d'una ambició diferent entre els dos socis de govern, o bé donen a l'ambició un sentit molt retòric. Tanmateix, confirma que allò que queda clar és que, ara com ara, el govern de la ciutat no sembla ambicionar un museu privat, sense costos públics, amb col·leccions procedents de l'Hermitage; i està dient al món que no té l'ambició de tenir a Barcelona un bon acord amb el museu de Sant Petersburg, que recorda que disposa d'un fons de tres milions de peces, algunes de les quals de ben segur que poden ser interessants per a Barcelona.

Considera que sobre la manera com s'ha portat aquesta qüestió convé fer un retret principal, i és que no és l'expressió d'un bon govern, sinó més aviat de mala governança. Apunta, en aquest sentit, que no poden trigar més de quatre anys a donar resposta a una iniciativa privada com aquesta. I considera que no poden justificar per mitjà de quatre informes, que no són concloents, l'actitud més aviat indecisa del govern municipal. Insisteix que no poden dir que no sense oferir propostes als promotors, ja siguin els privats o el mateix Hermitage, sense que cap responsable municipal hagi parlat mai amb el director del museu de Sant Petersburg, que ell sàpiga.

Afirma que no poden prendre una decisió com aquesta sense saber quina és la col·lecció que es podia oferir per a la ciutat. I entén que no s'adiu amb l'esperit que definia el Sr. Collboni menystenir una iniciativa privada que pretén instal·lar a la ciutat part d'una de les col·leccions millors del món.

Diu que, si no ho té mal entès, els responsables d'aquesta iniciativa han parlat al llarg dels darrers quatre o cinc anys amb disset persones diferents del govern de la ciutat, al seu parer un nombre excessiu per poder treure una conclusió i desenvolupar una iniciativa en positiu.

Lamenta que aquest cas sigui expressió de mal govern i, també, d'un cert prejudici contra el sector privat, al qual entén que se li han de donar respostes coherents i clares; i si el projecte que proposa no és bo s'ha de rebutjar, però no amb ambigüitats.

Considera que també poden fer un altre retret, i és que allò que hi ha al darrere de la negativa a aquesta iniciativa és una falta de convicció en el projecte museístic de la ciutat de Barcelona, tant del públic com del privat. Així, constata que el projecte públic no avança, i hi ha molta indecisió sobre alguns aspectes importants com és el cas de l'Illa dels Museus, o en algunes de les iniciatives cabdals com el MNAC i el MACBA. I afegeix que el missatge que s'està donant en aquest cas que els ocupa tampoc no és positiu.

Proposa, en conseqüència, que en el context del pacte per la cultura es restitueixi un pla de museus veritablement ambiciós; i d'asseure's en una taula per decidir quina és la resposta adient a un projecte com el de l'Hermitage de Barcelona que, a parer seu, no s'ha de rebutjar de mala manera. Observa que si l'Hermitage no ve a Barcelona ha de ser per la raó simple que el projecte no és bo; altrament, si és bo, s'ha de tirar endavant, a la bocana o en qualsevol altre lloc de la ciutat.

Insta tots plegats, i inclou el seu grup, a ser responsables, ambiciosos i precisos per donar una resposta adient a aquest projecte.

Finalment, anuncia que votaran a favor de la proposició del grup del PP, que urgeix a l'Ajuntament a posicionar-se de forma clara, i ho faran en contra de la Barcelona pel Canvi perquè fa una diagnosi prèvia que no comparteixen.

La Sra. Barceló afirma que Barcelona no pot perdre una altra oportunitat com ha estat el cas de l'Agència del medicament, o els hotels Four Seasons i Hyatt, i ara, no pot perdre l'Hermitage.

Recorda que aquest assumpte fa vuit anys que roda pels despatxos, vuit anys buscant una ubicació; i assenyala que tot va començar el 2012, quan el Sr. Mascarell, en aquell moment Conseller de Cultura, va arribar a un acord amb els diversos responsables culturals de Sant Petersburg que va posar les bases per a l'arribada de l'Hermitage a Barcelona, i des del primer moment es va acordar que la inversió fos privada.

Indica que el 2015, el Sr. Asens, com a responsable de cultura d'aquest ajuntament, va fer unes declaracions molt desafortunades sobre l'Hermitage en definir-lo com un McDonald's cultural. Considera que va ser desafortunat, però alhora sincer, ja que deixava ben clar que al govern no li importava gens ni mica i que palesava la certa al·lèrgia a la inversió privada per part del govern de la ciutat.

Seguidament, fa referència a què el Sr. Wagensberg, el juny de 2016, va presentar el projecte museogràfic de l'Hermitage, rebatent les afirmacions que no n'existia, de projecte museogràfic, que té l'objectiu clar d'explicar la condició humana per mitjà de les obres d'art, i pensant que s'inauguraria el 2019. Consta que, finalment, semblava que s'havia trobat un lloc per ubicar-lo al port de Barcelona, en la modificació que es va fer a la bocana, que deixava un espai que permetia ubicar-hi un equipament d'ús cultural i docent.

Destaca que quan semblava que tot estava resolt, el govern de la ciutat, en una roda de premsa i sense parlar prèviament amb els promotors de l'Hermitage, només amb els grups municipals mitja hora abans de la compareixença, torna a dir novament que no a l'equipament. I pregunta directament a la Sra. Sanz si troba normal que l'Ajuntament convoqui una roda de premsa sense que hi hagi la resolució administrativa, i quan el projecte que s'ha presentat compleix tots els requisits.

Afegeix que, juntament amb la roda de premsa, es presenten quatre informes totalment esbiaixats –aprofita per tornar a preguntar quant han costat–, el primer dels quals és sobre el projecte cultural; el Sr. Josep Ramoneda presenta un document que no és ni clar ni transparent, i en què la conclusió és el títol i que, per tant, predisposa. Qüestiona que una única persona pugui determinar si l'ús cultural de l'Hermitage de Barcelona és adequat, sobretot tenint en compte que el govern es proclama com l'adalil de la participació. En aquest sentit, posa com a exemple el cas de l'Hermitage d'Amsterdam, on es va fer una consulta a la ciutadania, que va avalar el projecte.

Continua referint-se als informes, i al fet que es plantegen altres emplaçaments que la bocana per a l'Hermitage, i demana al govern que no enganyi i sigui seriós. Fa avinent que l'alternativa d'ubicar-lo a les Tres Xemeneies es va descartar fa molt de temps; i també el del Poble Espanyol, on es pretenia disgregar l'equipament.

Quant a l'informe econòmic, rebat que existeixi cap obstacle que no sigui salvable. I subratlla que l'impacte econòmic directe a la ciutat suposa vint-i-un milions d'euros a l'any, una despesa directa de trenta milions que revertiria directament en la ciutat, i 377 llocs de treball.

Confirma que el seu grup votarà a favor de les dues proposicions, i reitera el retret al govern pel fet que estigui emprant excuses maquillades amb informes per evitar la discrepància que existeix entre els dos grups socis de govern.

La Sra. Sanz, que intervé com a tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, indica que, com ja van expressar en la reunió que van fer amb els grups municipals, que aquest assumpte el porta conjuntament amb el tinent d'alcaldia Joan Subirats i per això es repartiran la intervenció.

Posa de manifest que en aquest consistori hi ha alguns regidors que formaven part de l'anterior, i que deuen tenir present que és des de l'abril 2018 que es pot començar a considerar fer el projecte cultural de l'Hermitage, si és que volen ser rigorosos, atès que amb anterioritat no hi havia cap mena de proposta de planejament que el permetés.

Assenyala que a partir d'aquest moment van entendre que existia una petició per part del Port, i també municipal, per transformar un espai públic –reconeix que fràgil com ha dit la Sra. Sendra–, i que requereix adaptar la normativa urbanística vigent i futura. Indica que,

partint d'aquest fet, van incorporar la necessitat de reactivar econòmicament i educativament aquell espai, incorporant la proposta que l'edifici de l'Hermitage podria tenir usos educatius i culturals.

Recorda, igualment, que van deixar ben clar que no farien una modificació urbanística ad hoc per a un determinat projecte. Puntualitza que parlen d'un sòl públic, ja que l'Autoritat portuària és una administració pública; així doncs, van establir que amb el mateix projecte de planejament treballarien per valorar quin ha de ser l'equipament; de la mateixa manera que han fet en la resta de peces, entre les quals els tinglados, o la facultat i l'institut de Nàutica. I puntualitza que, en cas de l'edifici de l'Hermitage, van dir que si el projecte era cultural s'analitzaria conjuntament.

Confirma que l'ús està reconegut, i a partir d'això valoraran si el projecte s'inscriu en la lògica d'un sòl públic i una concessió pública, en definitiva, si s'adequa a l'interès general i no pas del mercat privat.

Assenyala que posteriorment a l'abril de 2018 van rebre la sol·licitud del Port, que els informava que havia rebut la proposta de l'Hermitage. Reitera que en aquella data, i per analitzar la posició d'aquest ajuntament, van encarregar els informes esmentats a un seguit de persones expertes i de reconegut prestigi en els seus camps respectius, entre els quals la mobilitat, l'urbanisme, cultura i economia.

Justifica que van actuar d'aquesta manera perquè hi ha precedents d'altres ciutats, com ara Las Vegas, que va inaugurar una sucursal de l'Hermitage el 2001 i que es va tancar el 2008; Londres, que la va inaugurar el 2000 i la va tancar el 2007; Ferrara, oberta el 2007 i tancada el 2013, totes per manca de visitants, per inviabilitat econòmica i per un problema vinculat amb el projecte. En referència a l'Hermitage d'Amsterdam, que ha posat com a exemple la Sra. Barceló, assegura que és un altre dels projectes que han estudiat detingudament.

Assegura que aquest ajuntament té molt clares dues qüestions, i així ho ha manifestat des del principi. En primer lloc, apunta que cal garantir la viabilitat del projecte i que s'adapti a la ciutat, no pas a l'inrevés; i diu que el govern no vol córrer cap risc, i que no està disposat a rescatar projectes privats fallits.

Així doncs, atès que estan parlant d'una concessió pública en un solar públic, demanen, per rigor i responsabilitat, uns informes, la conclusió dels quals pel que fa a l'àmbit de l'urbanisme són molt clares. Concreta que s'hi tracta el fet que l'espai escollit és un cul-de-sac, i vincula les afluències, la mobilitat i que la parada de metro més pròxima està a dos quilòmetres. Afegeix que també s'hi tracta la saturació que pateix el passeig de Borbó; la relació amb la resta de la xarxa cultural de la ciutat; i si cal construir un nou edifici o no.

Remarca que hi ha molts elements que cal tenir en compte en aquest àmbit, i segons els informes, cap dels quals es manifesta en sentit positiu a la ubicació i al projecte en si, per responsabilitat han de plantejar com a conclusió que el projecte de l'Hermitage en l'emplaçament de la bocana no és idoni i hi ha el risc que s'acabi convertint en un problema per a la ciutat.

Insisteix que el govern està obert a parlar amb els promotors a fi de buscar possibles solucions a tot plegat; i apunta altres possibles ubicacions com la rambla Prim o les Tres Xemeneies, en l'àmbit de transformació del Besòs, entre altres. Conclou, doncs, que hi ha oportunitats a la ciutat, públiques i privades, i assegura que l'Ajuntament hi serà per fer l'acompanyament.

El Sr. Subirats precisa que, des del punt de vista cultural, les peticions que els van arribar van ser, en primer lloc, valorar la vàlua cultural del projecte i, en segon lloc, sobre la seva viabilitat econòmica valorant els precedents que hi havia, i que abans ha esmentat la Sra. Sanz.

Indica que el primer element a considerar és que s'ha d'atraure la gent a Barcelona pel que la ciutat és capaç de construir i d'oferir a escala internacional, i no pel fet d'allotjar franquícies que, en aquest cas sí que de manera provinciana, no són pròpiament resultat de la tasca cultural de la ciutat. Considera que Barcelona és diferent d'altres ciutats que han optat, ben legítimament, per aquest model; altrament, el model propi és diferent si es contempla la base de les institucions museístiques i la seva vàlua cultural, i assenyalava que és sobre aquesta base pròpia que volen exercir la capacitat d'atracció.

En conseqüència, entén que la idea d'ubicar una franquícia –en el fons no és altra cosa– no s'adequa al projecte cultural de la ciutat. Reconeix, tanmateix, la importància de l'Hermitage i la vàlua del projecte cultural que el Sr. Wagensberg va plantejar en el seu moment; observa, però, que el problema és que, lamentablement, la mort prematura del Sr. Wagensberg el març de 2018 va deixar el projecte sense ànima, tal com reconeix el mateix director de l'Hermitage en unes declaracions a La Vanguardia fa poc; i que subscribia el seu mateix conseller delegat, quan el va rebre fa uns dies amb el seu assessor artístic, que va expressar que no eren capaços de tirar endavant el projecte museístic del Sr. Wagensberg. Afegeix que li van presentar un document en què plantejaven cinc exposicions, ja que ells mateixos van reconèixer que la complexitat i la vàlua, que eren elements d'identitat propis del projecte, no eren capaços de tirar-los endavant.

Considera que si valoren aquests aspectes, i el mateix informe que va fer sobre el projecte la consultora cultural Hansel i Gretel, tindrien més elements que demostrin que no estan parlant pròpiament d'un museu, sinó d'una sala d'exposicions; que, com reconeix el mateix director del museu, es pot canviar tantes vegades com convingui, ja que el museu allò que vol és fer rendibles els seus fons.

Constata, doncs, que si no se tracta pròpiament d'un museu, altera i posa en qüestió les bases legals del mateix Hermitage, que estableixen que només tindrà relació amb entitats sense ànim de lucre, i la base de la llei de museus de ciència, que els defineix com a entitats sense ànim de lucre.

Reitera que en aquest cas estan parlant d'un projecte privat que es proposa, en deu anys, recuperar cinquanta milions d'euros d'inversió; que no comprarà una obra fins al 2032; i que no compta amb conservadors ni curadors entre el personal, només amb vigilants i personal que atén les botigues.

Remarca que és aquest el projecte que se'ls presenta, que en cap cas és el d'un museu, sinó de sala d'exhibicions d'una franquícia exterior.

Destaca que un segon element molt rellevant és la viabilitat i, en aquest sentit, entén que el Sr. Valls ha fet una lectura esbiaixada quan situa en 850.000 visitants el primer any pagant el cent per cent d'entrades. Apunta que, a dia d'avui, aquesta xifra de visitants només la té a Barcelona el Museu Picasso –la Fundació Miró té tres vegades menys visitants–; i la mitjana de pagament d'entrades als museus a tota Europa és del 37%.

Així doncs posa de manifest que, segons diu l'informe, uns efectes econòmics tan positius només serien possibles si fos certa l'opció, que gosaria qualificar de temerària, dels números que planteja el Sr. Valls.

Entén, doncs, que la viabilitat econòmica està clarament en qüestió, que juntament amb el model són els aspectes que cal tenir en compte a l'hora d'avaluar –no posant en qüestió la iniciativa privada– el projecte.

Confirma que dimecres passat va parlar amb els promotors i els va exposar que estaven disposats a discutir les seves xifres, i mirar si hi ha algun altre espai a la ciutat que pugui allotjar el projecte.

El Sr. Ramírez entén que ha quedat prou clar que més enllà del projecte de l'Hermitage, el problema del govern és la ideologia, que ho paralitza tot.

Fa referència a què el govern defineix el projecte com el d'una franquícia, i remarca que l'Hermitage és un museu, amb un fons pictòric molt important i que pot generar una gran oferta cultural per a la ciutat de Barcelona. I afegeix que no veuen cap problema en que la iniciativa sigui privada, i que no costi res a la ciutat, ja que és el privat qui ha d'assumir el risc, i els consta que hi està ben disposat.

Retreu al govern, també, que quan li convé doni suport als veïns i a la participació ciutadana, però quan no li va bé, es tanqui per complet a la possibilitat, com és el cas. En aquest sentit, reitera l'exemple de l'associació de veïns de la Barceloneta, que s'ha posicionat molt favorablement en aquest projecte perquè l'entenen com a dinamitzador i com un element de millora del seu barri, que ha romàs certament oblidat.

Constata que el govern es torna a escudar en els informes que va encarregar, i que no és cert que estiguin elaborats per persones o entitats independents, ja que els autors, més enllà del seu prestigi reconegut, formen part d'entitats que mantenen alguna mena de vinculació amb l'Ajuntament; i repeteix que els utilitzen per justificar la negativa ideològica al projecte de l'Hermitage. Concreta que els informes tenen vinculació amb la Fundació Miró, el CCCB i el MACBA.

Reconeix, per tant, que es tracta d'una decisió més política que no pas tècnica, ja que la vàlua cultural del projecte no admet discussió. I afegeix que si realment existeix un problema de mobilitat, entén que es pot resoldre si hi ha interès per tenir l'Hermitage a la zona de la bocana.

Demana que es posicionin de manera clara, que s'hi repensin i que no deixin escapar un projecte com aquest, ja que, altrament, la ciutat novament pot quedar molt danyada en la seva imatge.

Acaba la seva intervenció manifestant que el seu grup també està en contra del títol de l'informe del Sr. Ramoneda, i diu que ells n'hi haurien posat un que deixés clar que Barcelona necessita l'Hermitage perquè és una iniciativa positiva per a la ciutat; i reclama al govern que abandoni la posició política caracteritzada per la inconcreció i la manca de definició, també en l'àmbit cultural, i que doni una resposta clara en el termini de dos mesos.

El Sr. Valls diu que després d'haver escoltat els dos tinentes d'Alcaldia, una explicant les raons urbanístiques, i l'altre les culturals, creu que cal que assumeixin que mantenen una posició clara en contra i sense donar alternatives.

Apunta, quant a la possibilitat d'emplaçament alternatiu de l'equipament, que els que es van considerar abans del de la bocana no eren viables, i ara estan fora de termini, per tant no creu que hi hagi alternatives.

Pel que fa a l'impacte de l'Hermitage en els museus de la ciutat, entén que seria positiu, com ho ha estat, encara que no siguin ciutats comparables, el Guggenheim a Bilbao per al Museu de Belles Arts. Entén que el regidor Mascarell ha parlat molt clarament de la situació actual dels museus públics a Barcelona, de la qual no en poden estar satisfets.

I considera, a més, que s'està potenciant la contraposició entre el que és públic i allò privat, cosa que al seu parer és molt perillosa en l'àmbit de la cultura; i creu que tot el govern municipal ha d'assumir que el missatge de cara al món serà que Barcelona no ha volgut un projecte cultural com l'Hermitage perquè és privat.

El Sr. Mascarell observa que no és bona la contraposició entre fer les coses pròpies i la pretesa sucursalitat. Posa de manifest que en el món actual els projectes de la ciutat són essencials, i recollir bé aquells projectes que vénen de fora, també, ja que no poden donar al món el missatge que rebutgen allò que no és propi sense bons arguments.

La Sra. Barceló fa notar que en el primer torn d'intervenció del govern ha faltat la intervenció del PSC, que tant defensava el projecte de l'Hermitage el mandat passat.

Diu a la Sra. Sanz que encara té temps per respondre la seva pregunta sobre el cost dels informes, que són externs i triats pel govern.

Pel que fa a l'Hermitage d'Amsterdam, puntualitza que l'ajuntament d'aquella ciutat no l'ha hagut de rescatar i que el govern provincial ha fet una col·laboració publicoprivada. Quant a l'Hermitage de Ferrara, assenyala que ha canviat d'ubicació a Venècia, i es dedica majoritàriament a la investigació i a l'intercanvi de professionals de l'art.

Assegura al govern que se li nota l'estratègia, que allò que pretén és que sigui l'Hermitage qui abandoni voluntàriament el projecte a Barcelona arran de les traves que contínuament li posen.

Insisteix que fa vuit anys que l'Hermitage, una inversió privada, busca localització a Barcelona; i els demana que deixin de tenir al·lèrgia a les inversions privades i que creguin, de debò, en la col·laboració publicoprivada. I reitera que Barcelona necessita l'Hermitage.

La Sra. Sanz replica que no tenen al·lèrgia al sector privat, i constata que el govern hi ha desenvolupat molts acords, com amb el Barça, amb la Sagrada Família, o amb el Mobile World Congress.

Considera, doncs, que el seu plantejament respecte a l'Hermitage és prou clar, i que es basa en què la ciutat necessita posicions que defensin l'interès públic i general, no pas que facin lobbies.

Diu que escoltant la regidora Barceló, no sap ben bé si l'ha contractat l'Hermitage perquè expliqui les grans bondats del seu projecte, com també fan amb vehemència els Srs. Ramírez i Valls.

Considera que la seva obligació és establir posicions serioses en aquest ajuntament amb arguments com els que s'han posat damunt la taula.

Finalment, anuncia que votaran a favor de la proposició del grup del PP i en contra de la de Barcelona pel Canvi.

El Sr. Subirats aclareix que no estan dient no al projecte de l'Hermitage, sinó a un projecte cultural que no té els requeriments necessaris per tirar endavant, sempre que estigui plantejat en un terreny en què aquest ajuntament hi tingui alguna cosa a dir; i, si es plantegés en un altre àmbit seria una iniciativa privada que no tindrien per què considerar.

Comenta que actualment estan discutint amb els promotors que tenen un projecte per al Teatre Principal de la Rambla de caràcter privat, i assegura que ho fan sense cap problema. I aprofita per oferir-se a parlar personalment amb els promotors del projecte de l'Hermitage per veure de quina manera poden modificar determinats aspectes i valorar les possibles alternatives.

Insisteix que no tanquen la porta al projecte de l'Hermitage, sinó que allò que diuen és que, en base a les dades del projecte presentat, no hi veuen viabilitat econòmica, ni vàlua cultural suficient per a la ciutat.

El Sr. Ramírez agraeix els vots favorables a la proposició del seu grup, i confia que en el termini de dos mesos puguin definir la ubicació definitiva i el projecte del museu Hermitage, que Barcelona no es pot deixar perdre.

El Sr. Valls intervé per demanar de retirar la proposició del seu grup.

Arran de les protestes del grup d'ERC, la Sra. Alcaldessa dóna la paraula al Sr. Coronas, que es queixa perquè una proposició que ha estat debatuda i sobre la qual els grups han expressat el seu posicionament, no té cap sentit que ara es retiri. I suggereix de fer una consulta al Sr. Secretari sobre la qüestió.

La Sra. Alcaldessa diu que, malgrat que pot semblar xocant i que hi poden discrepar, el grup que presenta la Proposició té el dret de retirar-la, i que aquest dret s'ha de respectar.

I confirma que encara no ha dit el resultat de les votacions a les dues proposicions i, per tant, el punt encara no s'ha donat per tancat i, en conseqüència, es pot retirar la proposició de Barcelona pel Canvi.

S'aprova per unanimitat aquesta Proposició / Declaració de Grup.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

4. (M1923/536) El Plenari del Consell Municipal acorda instar el Govern municipal a donar la conformitat de l'Ajuntament al projecte Hermitage Barcelona.

Es retira

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/526) Amb motiu del 80è aniversari de l'afusellament del president de la Generalitat Lluís Companys i Jover, el 15 d'octubre de 1940, que el Govern municipal insti el Govern espanyol a anul·lar la sentència del Consell de Guerra que va condemnar el president Companys a mort, com a punt de partença per a l'anul·lació dels milers de judicis polítics dels tribunals franquistes; que organitzi un seguit d'activitats culturals que reivindiquin la vida, l'obra i el llegat polític de qui és un dels referents i ha esdevingut un símbol de la lluita per les llibertats socials, polítiques i nacionals del nostre país; i que inclogui, com a víctima que fou el president Companys de la Gestapo, la reivindicació de la seva figura, la repressió patida i, finalment, el seu assassinat en el marc de la commemoració del 75è aniversari de la derrota nazi-feixista.

La Sra. Sendra indica que amb el prec proposaven que els grups de govern instin el govern espanyol a anul·lar la sentència del consell de guerra que va condemnar el president Companys a mort, i que ho fan com a advertiment per a l'anul·lació dels milers de judicis polítics dels tribunals franquistes.

Assenyala que ja fa molt de temps que es pronuncien sobre aquesta qüestió, i que ho han demanat en diverses ocasions al Congrés, on el grup d'ERC va presentar una proposta de modificació de la llei de memòria.

Posa en relleu que enguany se celebra el setanta-cinquè aniversari de l'obertura dels camps de concentració de la segona Guerra Mundial, i el vuitantè aniversari de l'afusellament del president Companys. Entenen, per tant, que és moment de fer una reparació absoluta, i en aquest cas insten el govern a liderar la iniciativa que plantegen, i manifesta que els faran costat perquè sigui efectiva.

Observa que quan hi ha voluntat les coses poden ser possibles, i posa com a exemple que va viure de primera mà la negociació per al retorn dels Papers de Salamanca, que malgrat que semblava impossible es va aconseguir. Per tant, afirma que cal anar tancant etapes i ferides a fi d'entrar en una normalitat democràtica i una visió de la història i de la memòria també en plena normalitat.

El Sr. Rabassa confirma que accepten el prec, i apunta que, com a societat democràtica, tots tenen un deute amb Lluís Companys, però també amb totes les víctimes dels feixismes.

Assenyala, doncs, que des de la regidoria de Memòria Democràtica s'esforcen i es preocupen per evitar la jerarquització de les víctimes i dels resistents, ja que tots i totes són igual d'importants i mereixen la mateixa atenció, si bé és cert que la figura del president Companys agafa una gran dimensió política, ètica i simbòlica.

Diu que estan d'acord amb què cal anar més enllà, i esmenta que l'article tercer de la Llei de memòria històrica declara la il·legimitat dels tribunals durant la guerra civil i dels anys posteriors, i dels consells de guerra, però remarca que és evident que han d'anar més enllà i treballar-ho amb el govern de l'estat, i instar-ho com a corporació municipal.

Coincideix amb què Companys pot ser políticament i simbòlicament un punt de partida per endegar l'anul·lació dels milers de judicis polítics de tribunals franquistes. Fa referència que ERC també demana que es commemori el vuitantè aniversari de la seva mort, i recorda que en el setanta-cinquè aniversari es van fer un seguit d'actes, entre els quals el més important va ser el que se va celebrar en el Born Centre de la Memòria; i afegeix que també s'han instal·lat diversos faristols en record de la seva figura.

Recorda, igualment, el lideratge municipal en la xarxa de ciutats contra la impunitat franquista, en la querella per crims de lesa humanitat en l'àmbit LGTBI durant el franquisme, i en la retirada de milers de plaques franquistes, o l'anul·lació d'expedients de depuració de funcionaris i funcionàries municipals.

Afegeix que fa un parell de mesos es va demanar al Plenari una iniciativa semblant amb motiu del centenari de l'assassinat de Francesc Layret, i confirma que trobaran la manera de fer actes culturals que recordin la insistència a conjugar catalanisme, republicanisme, drets socials i laborals que formen part de les dues biografies.

La Sra. Sendra agraeix l'acceptació del prec, i reitera que sorgeix d'una proposta de la modificació de la Llei de memòria històrica que ja ha estat plantejada diverses vegades al Congrés; i com bé ha dit el regidor Rabassa, no només afecta el president Companys, sinó que en aquesta modificació de la llei demanaven l'anul·lació de les sentències dictades pels consells de guerra des del juliol de 1936, i també les dictades pel TOP, pel tribunal de responsabilitats polítiques, pel tribunal especial de la repressió a la maçoneria i al comunisme, entre altres que consten a la documentació que ho acompanya.

Valora, per tant, que aquesta actuació afecta no només els milers de casos de Catalunya sinó els que es van produir a tot l'estat, i contribueix a la recuperació de la república.

S'accepta amb el redactat següent:

Amb motiu del 80è aniversari de l'afusellament del president de la Generalitat Lluís Companys i Jover, el 15 d'octubre de 1940, que el Govern municipal insti el Govern espanyol a anul·lar la sentència del Consell de Guerra que va condemnar el president Companys a mort, com a punt de partença per a l'anul·lació dels milers de judicis polítics dels tribunals franquistes; i organitzi un seguit d'activitats culturals que reivindicuin la vida, l'obra i el llegat polític de qui

és un dels referents i ha esdevingut un símbol de la lluita per les llibertats socials, polítiques i nacionals del nostre país.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

2. (M1923/530) Que l'Ajuntament de Barcelona sigui molt més proactiu en la catalogació dels edificis de la ciutat i que les actualitzacions siguin més nombroses en les unitats inspeccionades i continuades en el temps. Que l'Ajuntament, per evitar que accions d'aquest tipus es tornin a produir, estableixi una protecció de caire genèrica per a qualsevol element amb més de 30 anys d'antiguitat i automàticament per edificis premiats, i que sigui en el moment de fer la intervenció que es faci la valoració tècnica de la seva desprotecció motivada. Que l'Ajuntament, dediqui més recursos a la valoració patrimonial per fer el sistema més àgil i que no s'alenteixi el procés d'atorgament de llicències.

El Sr. Martí Galbis justifica la presentació d'aquest prec pel problema greu que fa temps que arrossequen de capacitat, d'instruments legals, tècnics i pressupostaris per garantir la protecció del ric patrimoni arquitectònic, urbanístic i cultural en general de la ciutat.

Reconeix que tenen instruments legals, lleis del Parlament, normes municipals de protecció, entre les quals el Catàleg, però que a la pràctica resulten insuficients per mantenir aquest patrimoni, i darrerament han tingut alguns exemples de pèrdues patrimonials, algunes d'irreparables, majoritàriament de béns i peces que no estan catalogats. Alerta, per tant que les garanties són minses, fins i tot pel que fa a peces incloses en el Catàleg, que els consta que fa temps que està sent actualitzat.

Precisa que s'han desmantellat o perdut peces importants com ara recentment el mural de Josep M. Subirachs de l'edifici Mercuri; la destrucció d'una peça no catalogada, però important històricament, com l'antiga capella de la clínica Sant Jordi a Sant Andreu; el palau Desvalls, al parc del Laberint, que amenaça d'esfondrar-se; i edificis de la Ciutadella amb projectes pendents de consolidació.

Recapitula, doncs, que es tracta de patrimoni públic i privat especialment catalogat, però també sense catalogar, i remarca que no poden continuar d'aquesta manera; i apunta que no es tracta d'un assumpte polític sinó de ciutat i de país.

Per tant, demana al govern amb aquest prec que incrementi els recursos i la voluntat de posar al dia els instruments que tenen actualment per garantir la preservació del patrimoni de la ciutat; així com que els elements patrimonials amb més de trenta anys d'antiguitat en edificis premiats, amb motiu d'alguna intervenció es faci una valoració tècnica de la seva desprotecció motivada si és el cas.

La Sra. Sanz celebra que es presenti aquest prec, i matisa algunes de les observacions del Sr. Martí Galbis, en el sentit que no considera que es tracti només d'una qüestió de recursos i sí d'una altra mirada sobre el patrimoni.

Assenyala que no té sentit que per demanar una llicència s'hagin de justificar els enderrocs que es faran i no pas el valor dels elements que es tracten; constata que aquesta és una anomalia dels procediments administratius i, a més, en un context en què determinats

sectors demanen que se simplifiqui encara més el tràmit, i que els enderroc es puguin fer per mitjà de comunicat; és a dir, sense cap mena de control per part de l'administració.

Per tant, precisa que es tracta de disposar recursos econòmics i humans, però també d'un canvi legislatiu que promoció un seguit d'elements que canviïn la situació actual. Indica que en l'àmbit de la legalitat han començat a fer-ho amb el pla de Gràcia, en què s'incorpora el concepte de protecció prèvia a partir d'una antiguitat concreta. Comenta que aquest és un dels aspectes que van treballar amb la lògica d'avançar en un pla patrimonial de ciutat diferent al que hi havia fins ara.

Precisa que la línia de treball és, doncs, valorar la ciutat i els seus edificis no només com a elements aïllats sinó inserits en un territori global, amb visió paisatgística, que té teixits i construccions tradicionals que tenen nous valors.

Afegeix que també s'incorpora el criteri que l'antiguitat varia, atès que hi ha elements que són relativament nous que tenen un valor ciutadà i subjectiu.

Conclou que es funció d'aquestes reflexions que estan treballant, i que volen tirar endavant en els nous documents de planejament, que probablement acabaran amb la redacció d'una nova ordenança.

El Sr. Martí Galbis agraeix la perspectiva que acaba d'apuntar la Sra. Sanz, així com la voluntat política d'anar més enllà, ja que és evident que va passant el temps i es van perdent patrimonis molt importants.

Diu que si es redacta una nova ordenança comptin amb el seu grup; i reitera la importància de dotar amb recursos humans els serveis de llicències que actualment en són tots deficitaris.

3. (M1923/541) Que el Govern Municipal insti al govern de l'Estat Espanyol per tal que procedeixi al tancament del Centre d'Internament per a persones Estrangeres (CIE) de Barcelona de forma imminent.

La Sra. Vila fa referència a diversos anuncis fets per Ada Colau, com el del gener del 2014 sobre l'aprovació de la desaparició del CIE de la Zona Franca; el de juny de 2015, en què declarava que el CIE vulnera drets humans, i confirmava que treballarien des del govern perquè Barcelona sigui una ciutat lliure de CIE. Igualment, comenta que la Sra. Sanz, el juliol de 2016, afirmava que sentien un orgull immens pel tancament del CIE.

Diu que el seu grup suposa que la voluntat de l'alcaldesa continua vigent respecte al tancament del CIE o, si més no, de canviar el model atesa l'existència d'un consens ampli que no ha de ser la manera d'atendre les persones.

Observa que el govern de coalició que forma Barcelona en Comú amb el PSC, que té un paper rellevant al govern de Madrid, ja no ha de tenir obstacles i excuses per poder, finalment, obtenir el tancament del CIE. Assenyala que per aquest motiu presenten aquest prec amb què demanen al govern municipal que insti el de l'estat perquè procedeixi al tancament d'aquest centre de forma imminent.

La Sra. Alcaldessa diu que la seva posició pel tancament del CIE és àmpliament coneguda atès que en aquest centre d'internament es vulneren els drets humans, tal com corroboren organismes internacionals, i aquest mateix Plenari, la mateixa majoria que avui ha aprovat els pressupostos, que s'ha posicionat a favor del seu tancament. Apunta, igualment, que l'acord d'una àmplia majoria en aquest sentit també s'ha manifestat en el Parlament, tret del PP i Ciutadans. Entén doncs, que amb el govern de la Generalitat, i amb nova via oberta de diàleg amb l'estat, aniran junts en la consecució d'aquest objectiu.

En conseqüència, anuncia que accepta el prec.

La Sra. Vila ratifica que al seu grup l'hi trobaran, ja que des del primer moment va mostrar el seu suport al tancament; això no obstant, considera que és l'alcalde qui ha de liderar el tancament d'aquest equipament.

Posa de manifest que desconeixen què opinen al respecte els seus socis de govern, que tenen un pes molt destacat en el govern central; però a l'alcalde tampoc no li ha sentit dir res, més enllà d'encoratjar-los a fer-los costat, sense dir concretament què pensa fer.

Retreu a l'alcalde que faci la sensació que s'ha acomodat en aquest segon mandat en un govern de coalició amb l'establishment, i que aquelles reivindicacions de fa uns anys de defensa aferrissada dels drets fonamentals, dels drets humans, que el seu grup comparteix, ja no són tan rellevants per a l'alcalde. Igualment, comenta que la situació de l'habitatge a Barcelona tampoc sembla que li preocupi tant com abans.

I pel que fa concretament al CIE, diu que no han rebut més notícies, i voldria saber si és perquè la qüestió incomoda els governs de coalició de Barcelona i de Madrid.

Insisteix a preguntar, per tant, què en pensa l'alcalde, els seus socis de govern i si hi ha algun calendari establert per al tancament, sobre el qual ja s'ha dit que hi ha un consens molt ampli en aquest ajuntament.

La Sra. Alcaldessa diu que ha volgut posar èmfasi en què estaven d'acord amb el tancament del centre d'internament, però no pot passar per alt és que la regidora, que prové de CiU, pretengui instrumentalitzar les persones migrants en situació de precarietat per fer-ne un ús partidista, cosa que considera del tot inacceptable i immoral.

Quant als posicionaments, confirma que la seva formació política mai no ha votat a favor d'endurir la llei d'estrangeria com sí que ha fet la formació de la regidora; recorda que CiU va votar conjuntament amb el PP en aquest sentit, i per impedir el reagrupament familiar, cosa que vulnera els drets humans i és abominable.

Afegeix que, aquesta, és l'única administració que des que hi governa Barcelona en Comú actua per tancar els CIE, i no només ho demanen a l'estat, sinó que a diferència del govern del qual la Sra. Vila va formar part, el de l'alcalde Trias, que no va fer res al respecte, han presentat iniciatives judicials, encara en tràmit, i mai no han deixat de batallar per tancar el CIE.

Remarca que també són l'única administració que estableix acords amb el Col·legi d'Advocats i amb entitats per proporcionar assessorament gratuït al CIE a fi que ningú es quedi sol, i perquè hi hagi servei de traducció.

Confirma, per tant, que estan actuant de totes les maneres possibles, en primer lloc perquè les persones que estan al CIE tinguin el màxim de drets garantits i, també, perquè s'acabi tancant de manera efectiva.

Tanmateix, reitera que els qui han votat amb el PP l'enduriment de la llei d'estrangeria i impedir el reagrupament familiar no estan en disposició de venir a aquesta cambra a instrumentalitzar les persones migrants per fer lamentables atacs polítics.

Del Grup Municipal Partit Popular:

4. (M1923/538) Que el Govern Municipal insti a l'ATM a modificar la T-casual per tal de convertir-la en un títol multipersonal i sense data de caducitat.

El Sr. Ramírez assenyala que d'ençà que es va presentar el projecte de tarifes per al 2020, es va eliminar el títol de transport públic més utilitzat, la T10, per convertir-la en la T-Casual, que va significar un increment encobert del preu de l'11%, ja que es va passar dels 10,20 euros de la T10 als 11,35; a més de convertir-la en un títol unipersonal, cosa que perjudica les famílies que compartien la targeta i que ara hauran de comprar-ne una per a cada membre.

Critica que, una vegada més, s'encareixi el títol de transport més utilitzat a Barcelona en perjudici de turistes i usuaris esporàdics i ocasionals. Assenyala que per problemes tècnics, segons han pogut saber per l'ATM, la T-Casual no podrà ser fins al març un títol unipersonal, i diu que aprofitant aquesta moratòria s'hauria de replantejar que sigui permanent.

Demana, en conseqüència, que el títol de transport T-Casual continuï sent multipersonal de manera definitiva, i que s'elimini la caducitat en acabar l'any, ja que en breu disposaran de la T-Mobilitat.

Posa de manifest que la improvisació en la implantació d'aquests títols es demostra perquè a pocs dies d'aprovar-los, el govern municipal va anunciar la posada en marxa de la T-Familiar, que no deixa de ser un pedaç perquè tampoc no ofereix cap solució, ja que són vuit viatges per 10 euros, el que significa un preu unitari per viatge molt superior que amb la T-10, i amb una validesa de trenta dies.

Conclou, per tant, que el seu grup defensa el manteniment dels avantatges que tenia la T-10 en la nova T-Casual, que sigui un títol multipersonal i que no caduqui en acabar l'any. I ho justifica, essencialment, perquè consideren que s'ha de fomentar l'ús del transport públic i no pas desincentivar-lo amb la imposició d'aquest tipus de tarifes aplicades a usuaris ocasionals, famílies i grups. Remarca que cal tenir en compte que per fomentar el transport públic no s'ha de pensar en els usuaris habituals, sinó també en els esporàdics.

La Sra. Sanz diu que aprofita la presentació d'aquest prec per donar algunes xifres que els semblen rellevants, i apunta que el canvi de tarifes funciona clarament. Així doncs, confirma

que ha augmentat el nombre d'usuaris habituals i es fa un ús del transport públic més intensiu que mai, i que es resultat d'aquest canvi de tarifes que es va implantar l'1 de gener.

Posa com a exemple que les vendes de la T-Usual dupliquen, en relació a l'any anterior, la suma de les vendes de la T-Mes, T-50-30 i la T-Trimestre, i la T-Jove ha triplicat les vendes en relació, també, a l'any anterior, i creixen per sobre del 6% les vendes de títols integrats.

Per tot plegat, confirma que a Barcelona i a l'àrea metropolitana es consolida el fet que molta més gent pot viatjar amb una tarifa plana, estalviant diners, i pot fer servir el transport públic en un context de descontaminació.

Respecte al plantejament que fa el prec, aclareix que la T-Casual no caduca, com tampoc caducava la T-10, més que quan es pugui produir un canvi de tarifes. Considera que és en aquest sentit que el prec és erroni. I puntualitza que sobre la multipersonalitat plantegen que la T-Casual no és nominal, de manera que la poden utilitzar diferents persones; allò que no es pot fer és marcar-la dues vegades seguides.

Afirma que consideren que aquesta tarifa recull, en termes generals, el que demanaven les principals entitats ecologistes i per la defensa del transport públic, i que era una tarifa més barata per assolir un ús més intensiu del transport públic i facilitar que la gent amb menys recursos que l'utilitza quotidianament tingués aquest benefici.

Entén que podrien parlar d'unes tarifes molt diferents si el PP, ja fa molts anys, hagués aportat el que havia de pagar per al finançament del transport públic a Barcelona, que pateix un dèficit històric.

El Sr. Ramírez diu que no té res a dir sobre la T-Usual i la T-Jove, que reconeix que tenen bona acceptació; això no obstant, entén que cal fomentar també una altra tipologia d'usuaris de transport públic, aquells que són ocasionals.

I replica que la T-Usual no és un títol de transport multipersonal, ja que no es pot validar dues vegades seguides. Per tant, considera que si es vol fomentar el transport públic per combatre el canvi climàtic, també han de fomentar un altre tipus d'usuaris.

No s'accepta

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

5. (M1923/533) Que el Govern municipal impulsi un pla i una campanya de difusió per informar, facilitar i incentivar, en col·laboració amb els propietaris que així ho desitgin, la segregació d'habitatges grans de la ciutat, amb l'objectiu de poder oferir de forma ràpida i econòmica nous habitatges a la ciutat, com a mínim 4.000 abans que acabi el mandat, especialment pensant en els més joves.

La Sra. Parera posa de manifest l'evidència que Barcelona pateix manca d'habitatge, un diagnòstic que comparteix tothom en aquesta cambra. Tanmateix, assenyala que, paral·lelament, existeix una altra realitat i és que Barcelona hi ha més de quaranta-cinc mil habitatges que superen els cent metres quadrats, especialment al districte de Sarrià-Sant Gervasi.

Posa en relleu que disposen d'una eina, a parer seu poc coneguda i menys utilitzada, que és la segregació dels habitatges que el seu grup considera que pot ser un element més a tenir en compte en les polítiques d'habitatge. Precisa que el sistema és més ràpid i més econòmic que la construcció de nova planta, i que pot ser una fórmula útil per tal de generar més habitatge, sobretot adreçades als joves.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquest prec a fi que es doni a conèixer aquest sistema una mica millor, i que es faciliti aquest recurs als propietaris d'habitatges grans que estiguin disposats a segregars-los, i així d'un de sol obtenir-ne dos i poder posar-ne un a lloguer, sense excloure el lloguer social.

La Sra. Martín reconeix que ampliar el parc d'habitatges de lloguer assequible a la ciutat és una de les prioritats del govern, i confirma que estan posant en marxa mecanismes nous, tot i que la tasca requerirà dècades. Això no obstant, posa en valor el canvi de cent vuitanta graus que s'ha fet en les polítiques de generació d'habitatge públic des del mandat passat, sobretot de lloguer, que s'hauran de mantenir en el futur per aconseguir un parc d'habitatge que s'assimili al d'altres ciutats d'Europa.

Pel que fa a la proposta de segregació d'habitatges que ha formulat la regidora Parera, no descarta que sigui una opció a estudiar perquè les necessitats han canviat, però com totes les mesures que es posen en marxa requereix un estudi profund i una anàlisi acurada per valorar la viabilitat i l'eficiència de la iniciativa.

Observa que quan es parla de partició d'habitatges cal que els nous pisos resultants compleixin uns requisits mínims d'habitabilitat, i adequar-se al marc legislatiu. Precisa que l'habitabilitat no significa només metres quadrats de superfície, que és el que s'ha tingut en compte a l'hora de fer els càlculs que fonamenten aquest prec, sinó que cal considerar altres qüestions referents a la configuració física dels habitatges com la ventilació o la il·luminació; i també cal tenir en compte si els habitatges que es parteixen estan buits o si hi viu algú, especialment per veure en quina situació queden les persones que hi habiten.

Afegeix que no poden oblidar que obres com aquestes requereixen despeses econòmiques, i l'establiment de subvencions. Per tant, diu que una cosa és que hi hagi un potencial de quaranta-cinc mil habitatges grans susceptibles de poder-se dividir, i una altra cosa és que tots compleixin les condicions per poder-ho fer.

Posa de manifest que el grup Barcelona pel Canvi inclou unes xifres i unes condicions que entenen que són de viabilitat dubtosa tal com estan plantejades i, per tant, no poden acceptar el prec tal i com està redactat, cosa que no significa que no sigui una via a estudiar.

Observa que la regidora també deia que els habitatges resultants de la partició es podrien adreçar al col·lectiu jove, i recorda que han recuperat la promoció d'habitatges específicament per a joves que es van començar a fer el 1999 i el 2000, i que el 2008 es van deixar de promoure, i que es van tornar a posar en marxa el mandat anterior. Confirma que ara tenen un potencial d'aproximadament vuit-cents cinquanta habitatges que es destinaran especialment als joves els propers anys, i que no treu que els joves també es puguin presentar a tota la resta de promocions en marxa.

La Sra. Parera diu que no entén la resposta de la Sra. Marín, ja que allò que demana el seu grup és que s'avaluï l'impuls d'una mesura, no pas que es posi en marxa d'immediat.

Assenyala que el seu grup ha fet uns càlculs al respecte, i que hi ha la possibilitat que siguin equivocats, però quan s'estudia impulsar una mesura poden anar sorgint complicacions que cal analitzar. Reconeix que una iniciativa com la que proposen s'ha d'avaluar i que és evident que els habitatges segregats han de complir totes les condicions d'habitabilitat.

Reitera que allò que demanen és que s'estudii una eina que pot ser útil i que la impulsin.

No s'accepta

d) Preguntes

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/527) Quin és el resultat de l'aplicació del Pla de Xoc aprovat per l'actual govern durant el 2018 al conjunt del Districte de Ciutat Vella?

El Sr. Coronas esmenta que el mandat anterior es va aprovar un pla de xoc a Ciutat Vella, una posada en escena amb l'exalcalde Trias i l'alcalde Colau; i, més endavant, hi va haver la presentació del pla Barcelona ciutat segura, on també es van escenificar, aquesta vegada amb l'alcalde i el Conseller Buch, un seguit d'acords, entre els quals l'increment d'efectius, la comissaria de la plaça de Catalunya –que sembla que ara com ara no és viable–, i un seguit de treballs en prevenció sense concretar.

Diu que més enllà de plans els agradaria avaluar resultats, així com saber quina és la valoració que fa l'alcalde de la seva aplicació a Ciutat Vella.

La Sra. Alcaldessa respon, a tall de resum, que el pla de xoc era absolutament necessari. Recorda que quan es va impulsar, més enllà de les polítiques estructurals en tots els àmbits, es va fer arran de la situació crítica al districte, especialment per la proliferació dels narcopisos, sobretot al Raval.

Manifesta que podria oferir moltes dades sobre l'aplicació del pla, però no disposa de temps per fer-ho ara; això no obstant, apunta que, en l'àmbit de la salut, es va fer una ampliació dels horaris del CAS Baluard, que assegura un consum en un entorn més controlat i saludable; es va incrementar el nombre d'educadors i educadores de salut a Ciutat Vella, i prioritàriament al Raval, de 10 a 23; i comenta que ahir mateix es va celebrar una sessió de la comissió de drogues amb l'assistència de més d'una vintena de veïns i veïnes, i tots els departaments municipals implicats i mossos d'esquadra a fi d'adaptar els serveis a la nova realitat del districte.

Precisa que l'àmbit de la seguretat s'han incorporat 70 nous agents i quaranta mil hores extraordinàries de guàrdia urbana; des del 2017 s'han produït 211 entrades en domicilis i locals per motius salut pública; s'ha procedit al tancament de desenes de pisos amb un macrooperatiu, amb el que implica quant a la col·laboració de la judicatura i de la Generalitat. Afegeix que també ha arribat el reforç de mossos d'esquadra a què es van comprometre després de l'estiu, que s'ha notat.

Diu que també podria parlar de mesures d'habitatge i espai públic, però atès el temps escàs de què disposa, ofereix al regidor de fer-li arribar per escrit totes aquestes dades.

Apunta, però, que amb totes les mesures que s'han posat en marxa en els àmbits de salut, espai públic, habitatge i seguretat la conclusió a què s'arriba és que s'han de mantenir aquestes actuacions perquè són necessàries ja que Ciutat Vella en general, i especialment el Raval, que respecte a altres punts de la ciutat té molta pressió afegida de turisme, d'especulació immobiliària i de desigualtat social que requereix mantenir l'esforç.

El Sr. Coronas admet que no es tracta de fer aquí un llistat de dades, però diu que sí haurien volgut una valoració més qualitativa dels resultats.

Manifesta que està indignat i enfadat, que són els sentiments que els traslladen els veïns i veïnes de Ciutat Vella, especialment quan senten declaracions com les del Sr. Batlle, que el 14 d'agost va afirmar que els narcopisos havien passat a ser residuals, però que ahir va reconèixer que estan repuntant i que és una crisi que mai no s'ha tancat; o quan el Conseller Buch aconsella a la ciutadania que s'autoprotegeixi dels furts, quan en realitat el 25,4% d'increment és a causa dels robatoris amb violència.

Afirma que tot això és indignant, ja que els fa la sensació que van perseguint contínuament la pilota i no són capaços d'atrapar-la, i entén que això passa perquè no hi ha una estratègia, que no hi és perquè no hi ha un model definit de ciutat i, molt concretament, en el cas de Ciutat Vella. I remarca que allò més preocupant és que no hi ha l'actitud per abordar la situació.

Posa en relleu que la realitat és tossuda, i es palesa quan els veïns del carrer Arc del Teatre, per exemple, els expliquen tots els problemes de seguretat que tenen, també de salut pública i de convivència, i que hi ha veïns que marxen; o els veïns del carrer Reina Amàlia, que fa mesos que denuncien i alerten que tenen un problema gravíssim de salut pública, d'higiene i de seguretat en l'accés al pàrquing, el propietari del qual és l'IM d'Habitatge.

Observa que el govern, que acostuma a denunciar la gentrificació, no s'adona que la realitat és que hi ha explosió per inacció.

Finalment, suggereix que el millor pla de xoc per a Ciutat Vella seria un que tingués projecte, ambició i actitud.

La Sra. Alcaldessa afirma que tenen total empatia amb els veïns i les veïnes, i reconeix que hi ha situacions difícils, molt dures en alguns carrers. Això no obstant, ratifica que l'Ajuntament sempre hi ha estat, també la presència de la guàrdia urbana, i diu al regidor que preguntí als veïns i veïnes del Raval, que li diran que durant molt de temps no hi han vist mossos d'esquadra, però sí la guàrdia urbana.

Manifesta que el Sr. Batlle també ha valorat que els esforços que s'han fet s'han començat a notar, ja que alguns indicadors han deixat de créixer i s'han començat a moderar. Tanmateix, assegura que no són autocomplaents i reconeixen que s'ha de continuar treballant, però remarca que no ho poden fer sols, que necessiten la Generalitat i la judicatura. I confirma que l'objectiu és que el Raval sigui un barri per viure-hi i que no se n'hagi de marxar.

Del Grup Municipal Ciutadans:

2. (M1923/529) Manté el Govern el compromís d'habilitar 1500 habitatges públics anuals, tal i com es va comprometre al seu programa electoral, i que un 70% d'aquestes siguin en règim de lloguer a preu assequible?

El Sr. Corbacho cita una declaració del Sr. Collboni el maig de 2019, i confia que no li reclami drets d'autor: "L'alcaldeessa Colau va guanyar les eleccions el 2015 prometent 8.000 habitatges, i només n'ha fet 800. La seva gestió ha estat un fracàs rotund."

Recorda que l'alcaldeessa va prometre en la darrera campanya electoral fer 1.500 habitatges anualment, el 70% de les quals en règim de lloguer assequible. En conseqüència, li pregunta si manté el compromís.

La Sra. Alcaldeessa confirma que manté el compromís del govern de fer el màxim possible, tal com s'està fent els darrers anys per aconseguir un parc suficient d'habitatge assequible i que no s'ha fet en quaranta anys.

Precisa que en arribar al govern el 2015 es van trobar amb un parc d'habitatge assequible inferior a un 1,5% del parc total d'habitatge, quan en altres ciutats europees el percentatge del parc públic d'habitatge assequible arriba al 20%. Afirmar que han posat la màquina a treballar al màxim per aquest objectiu, utilitzant tots els instruments que tenen a l'abast. Puntualitza que sempre han dit que la pretensió del govern per al 2023 és doblar el parc que es van trobar fa quatre anys, que estava entorn dels 7.500 habitatges públics, una xifra ridícula si es compara amb altres ciutats europees.

Assenyala que ja han mobilitzat més de set mil habitatges, perquè no es tracta només de fer habitatges –constata que la capacitat de construcció d'aquest ajuntament és limitada–, i han aconseguit la cessió de pisos que estaven en mans d'entitats financeres o fons d'inversió per gestionar-los en lloguer; han mobilitzat 1.100 habitatges del parc privat per mitjà de la borsa de lloguer i del programa de col·laboració amb Hàbitat 3; i han posat en marxa més de 4.300 habitatges en promocions d'obra pública.

Remarca que està parlant de més de set mil habitatges, cosa que demostra l'ambició del govern de doblar el parc en dos mandats.

El Sr. Corbacho observa que no ha esmentat una declaració de l'alcaldeessa, sinó al que consta en la pàgina 24 del seu programa electoral, i és que faran 1.500 habitatges assequibles a l'any. Afegeix, a més, una declaració de la regidora Martín, en què diu el 80% dels habitatges seran en règim de lloguer assequible.

Assenyala que la pregunta que formulen és molt concreta: si el govern manté el compromís o no. I pregunta, arran de la resposta de l'alcaldeessa, què significa fer el màxim possible, i li recorda novament que va prometre fer 6.000 habitatges durant el mandat. Igualment, precisa que no demanen que aquests habitatges hagin d'estar tots acabats el 2023.

Suposa que l'alcaldeessa, atès que manté el seu compromís, no tindrà inconvenient en facilitar als grups municipals informació sobre quants habitatges han iniciat obra a Barcelona, amb el certificat corresponent, que són promoguts directament per l'Ajuntament, o per un tercer

amb la característica que són habitatges de promoció pública, i que una part dels quals en règim de lloguer.

Posa de manifest que, segons el Sr. Collboni, el mandat passat el govern va fracassar en matèria d'habitatge; i fa avinent que el seu grup no s'esperarà al 2023 a veure si novament fracassa, sinó que farà un seguiment periòdic durant el mandat.

La Sra. Alcaldessa ratifica que aquest ajuntament està fent més habitatge que mai; i repeteix que entre habitatges adquirits a un preu inferior al de mercat, els promoguts directament per l'Ajuntament i els que s'han incorporat del mercat privat a la borsa d'habitatge de lloguer, estan parlant de més de set mil habitatges.

Observa que el regidor Corbacho parla de fer habitatge, i que el govern parla de mobilitzar-lo per al lloguer assequible. I ratifica que són tan ambiciosos com per tenir l'objectiu de doblar el parc que van trobar el 2015.

Afegeix que no s'acontenten amb això, per la qual cosa van posar en marxa la mesura del 30%, amb la que el grup de Ciutadans dissenteix, i que és obligar als privats a fer una reserva d'aquest percentatge per a habitatge assequible. Explica, igualment, que situen amb l'estat la prioritat de la regulació dels lloguers a fi que tots deixin de pujar de manera abusiva, expulsant veïns i veïnes.

Ratifica que el govern té tota l'ambició, i diu al regidor que si el seu grup realment vol treballar per l'habitatge assequible, de ben segur que es trobaran.

3. (M1923/532) Quines mesures té previst dur a terme el Govern Municipal per tal de garantir el dret a la mobilitat a la zona i ajudar els comerciants i restauradors que, degut als continus talls a l'avinguda Meridiana, estan patint una reducció de més del 40% de la seva facturació, segons les pròpies dades dels representants dels esmentats sectors?

La Sra. Guilarte fa referència a què fa més de cent dies que s'estan produint accions organitzades per part de col·lectius separatistes amb l'objectiu d'impedir, de manera forçosa, la lliure circulació a l'avinguda Meridiana.

Justifica la presentació d'aquesta pregunta a fi de conèixer quines mesures durà a terme el govern per garantir el dret a la mobilitat a la zona, i ajudar veïns i comerciants a qui es violenten els seus drets i pateixen perjudicis, en el cas dels comerciants una reducció de més del 40% de la seva facturació.

El Sr. Batlle recorda que han tingut ocasió de parlar d'aquest assumpte en la comissió de Presidència, de manera que la seva posició al respecte és clara. Remarca que la ciutat és un espai de dret i, també, d'equilibri de dret; i en aquest cas, considera sincerament que la ponderació d'aquests drets no està ben avaluada.

Indica que, en aquest sentit, l'Ajuntament no té massa res a dir respecte al dret de manifestació que es regula, segons la llei, per mitjà de comunicacions que s'han de fer en nom de la institució corresponent, que és la direcció general d'Administració de la seguretat del Departament d'Interior.

Constata que porten tres mesos i mig de manifestacions, i reconeix que han causat perjudicis importants, que han estat denunciats al Districte de Nou Barris per les diverses associacions de comerciants.

Posa de manifest que, durant el primer mes i mig, les concentracions no estaven comunicades, i eren, per tant, objecte d'aixecament d'actes per part del cos de mossos d'esquadra, fins que el 7 de desembre es va entrar una comunicació de la seva realització.

Precisa que aquest ajuntament ha fet tres informes negatius en relació a les característiques d'aquestes concentracions; i ha demanat que, sense perjudicar el dret de protesta, aquest dret es reguli de manera diferent de com s'està fent.

Fa avinent que, pel que en saben, aquestes concentracions tenen una previsió de durada fins al 28 de febrer, cosa que li sembla realment escandalosa; i constata que ja han causat perjudicis importantíssims pel pont de la Puríssima i la campanya de Nadal i de Reis, i continuen produint-se dia rere dia. Posa de manifest que, en ocasions, tan sols cinquanta persones han provocat cues de catorze quilòmetres en l'accés a Barcelona, a més del perjudici que s'ocasiona a l'activitat comercial de la zona.

Assenyala que els informes negatius emesos per aquest ajuntament no han rebut resposta, i que els han reclamat en diverses ocasions, l'última per mitjà d'una carta que va adreçar al Conseller Buch, que la setmana passada li va respondre que privava el dret de manifestació sobre altres.

Observa que la Sra. Guilarte ha demanat a l'alcaldeessa poder accedir als informes esmentats, i confirma que la setmana vinent ell mateix li lliurarà a fi que valori quina és la posició d'aquest ajuntament, a més de les reclamacions a la direcció general d'Administració de Seguretat.

La Sra. Guilarte recorda al Sr. Batlle que és el responsable de seguretat a la ciutat i, com a tal, considera que és inadmissible que entre el govern i els seus socis de la Generalitat continuïn donant allargues a un assumpte tan greu com aquest.

Addueix que el que està passat en aquest cas no s'allunya gaire del que han pogut veure a la plaça de la Universitat, quan el Sr. Batlle es va passar dies i dies dient que no hi tenia competències; tot i que va resultar que en només mitja hora de la intervenció de la guàrdia urbana arran d'uns fets molt greus, es va poder solucionar.

Insisteix a preguntar, doncs, per què permet imposicions disfressades de drets que els fan els seus socis de govern, i per què prevalen per sobre dels de la resta de la ciutadania.

Puntualitza que comunicar no significa autoritzar, i afirma que tots saben que el govern de la Generalitat serà connivent amb una acció d'aquest tipus. Això no obstant, creu que el Sr. Batlle sap que la solució és a les seves mans i que pot aplicar les sancions corresponents. Li pregunta si ho està fent.

Diu que voldria saber què diu als comerciants de la zona el Sr. Collboni; i retreu al Sr. Batlle la resposta que li acaba de donar després de cent dies que fa que dura la situació a la Meridiana, i que el seu grup formula des de fa mesos.

Torna a preguntar, per tant, si pensa restablir l'ordre a la zona, o bé esperarà que passi alguna cosa més greu, o fins que el PSC tanqui els acords que té pendents amb els partits que donen suport a les persones que tallen i cremen els carrers.

El Sr. Batlle considera que la regidora no ha volgut escoltar el seu argumentari i només ha deixat anar el discurs que portava preparat.

Confirma que s'ha vist amb tots els comerciants de la zona, que saben quina és la posició d'aquest ajuntament i el límit de la seva acció. Remarca que l'objectiu bàsic és garantir la mobilitat en el sector.

I puntualitza que el seu partit no és el PSC, sinó Units per Avançar.

Del Grup Municipal Partit Popular:

4. (M1923/539) Quins són els estudis de mobilitat i amb quines associacions de comerciants s'ha reunit l'alcaldeessa per tal de justificar el tancament al trànsit de carrers de la ciutat, un cap de setmana al mes, segons ha anunciat l'alcaldeessa?

El Sr. Ramírez assenyala que fa uns quants dies l'alcaldeessa va anunciar la mesura "Obrim els carrers", a fi de tancar el trànsit de determinats carrers el primer cap de setmana de cada mes, a partir del febrer. Posa de manifest que amb aquesta mesura també pretén que les vies principals de la xarxa bàsica de la ciutat no estiguin disponibles per circular-hi en vehicle.

Precisa que en la mesura s'apunta que deixarien de circular aproximadament cent mil vehicles per vies com Gran de Gràcia, Via Laietana, l'eix Creu Coberta-carretera de Sants, o la totalitat del carrer d'Aragó, des del carrer Tarragona a la Meridiana.

Afirma que el seu grup també subscriu l'objectiu d'una ciutat més amable, sostenible i amb els vianants com a protagonistes de la mobilitat i recuperar espai públic per reduir l'accidentabilitat, però sempre sabent quin és l'impacte de les mesures que s'apliquen i amb el rigor científic que cal.

Diu, en aquest sentit, que coneixen opinions de veïns i de comerciants, arran de les quals volen saber si es tracta d'una nova ocurrència de l'alcaldeessa o si, altrament, és una mesura estudiada i contrastada, i quins estudis de mobilitat l'avalen, així com amb quines associacions de comerciants i veïns s'ha reunit per justificar el tancament al trànsit d'aquests carrers, que pot tenir un impacte molt negatiu pel que fa a les vendes.

La Sra. Alcaldeessa confirma que "Obrim els carrers" és una proposta perquè la gent sigui la protagonista i empleni de vida els carrers de la ciutat, i demostrar que a Barcelona es pot viure d'una altra manera.

Remarca que han de tenir molt present que estan en una situació d'anomalia normalitzada, que és que el 20% dels desplaçaments es fan en cotxe i ocupen el 60% de l'espai públic, cosa que és una autèntica barbaritat i que requereix una actuació urgent i contundent.

Apuntada aquesta dada científica de mobilitat, confirma que la mesura es posa en marxa amb els preceptius informes tècnics de mobilitat, i també parlant-ne prèviament amb els comerciants, i fins i tot s'han ajustat horaris. Assenyala, com a exemple, que demà dissabte

la Via Laietana estarà oberta per la tarda a la ciutadania, i que s'han ajustat horaris a les demandes dels comerciants. Afegeix que l'experiència concreta que tenen a Gran de Gràcia, que ja s'ha obert diversos caps de setmana, és que els comerciants n'estan encantats, atès que passeja molta més gent pel carrer que també entra més als comerços.

El Sr. Ramírez, quant a l'anomalia de mobilitat que ha citat l'alcaldeessa que és que el 20% de desplaçaments ocupen un 60% de l'espai públic, comenta que fa uns dies va aparèixer un estudi que assenyalava que Barcelona ciutat és on es pateix més congestió respecte al seu entorn, i que els barcelonins van passar un 29% de temps extra als col·lapses de trànsit en cada viatge.

Reconeix que mesures com el tall de carrers afavoreixen la mobilitat dels vianants, però una conseqüència és que els vehicles aniran per altres carrers alternatius que, al seu torn, incrementaran el problema de congestió.

Reitera que, per aquest motiu, reclamen rigor en la implantació de la mesura i demana a l'alcaldeessa que els faci arribar els informes que l'acompanyen. I observa que de la mateixa manera que en altres qüestions s'exigeix un munt d'informes per justificar una decisió – esmenta el cas de l'Hermitage –, en algunes mesures que es posen en marxa hi troben a faltar rigor i els informes tècnics que les avalin.

La Sra. Alcaldeessa entén que el millor aval és experimentar el funcionament de la mesura, i ratifica que és ben clara la necessitat de treure cotxes de la ciutat perquè l'aire és irrespirable; i que aquest és un fet indiscutible i amb rigor científic, tal com constata el fet que centenars de persones moren prematurament anualment a la ciutat per aquesta causa, així com l'afectació del nivell cognitiu dels infants per la contaminació, i augment de les malalties associades a la qualitat de l'aire.

Confirma, per tant, que és indiscutible que cal actuar i amb urgència.

Addueix que el regidor tindria raó si només possessin en marxa aquesta mesura, que seria insuficient, però remarca que aquesta n'és una entre moltes altres com és el cas de les que acompanyen el Decret d'emergència climàtica, i les que sorgeixen del Consell de Mobilitat en el qual participen moltes entitats, experts i les formacions polítiques, que porta dècades treballant i acumulant experiència. Confirma que tot plegat porta a un reforç del transport públic, l'aposta per la connexió del tramvia, l'obertura de noves estacions de metro, doblar el nombre de carrils bici o, com en aquest cas, l'obertura periòdica de diverses vies de la ciutat.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

5. (M1923/534) Com explica el Govern municipal la davallada del 35% de projectes de rehabilitació visats al llarg de 2019? Quins són els objectius específics de rehabilitació d'habitatges a Barcelona per als anys 2020, 2021, 2022 i 2023 i quines mesures extraordinàries pensa adoptar el Govern municipal per corregir la situació?

La Sra. Parera indica que fa poc que han conegut un informe del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) que posava de manifest que la rehabilitació en tot Catalunya ha patit una davallada, que en l'àmbit de Barcelona la caiguda és major que a la resta de Catalunya, especialment en relació a l'àrea metropolitana.

Apunta que més de la meitat dels habitatges de Barcelona tenen més de cinquanta anys, per la qual cosa molts requereixen una rehabilitació per complir amb els estàndards d'accessibilitat, d'eficiència energètica i aïllament.

En conseqüència, indica que l'objecte de la pregunta que formula és saber quines mesures hi ha previstes per incentivar les rehabilitacions, i apunta que el Col·legi d'Arquitectes denuncia que hi ha moltes traves burocràtiques per aconseguir ajudes, cosa que fa que mai no s'esgoti el pressupost previst per a les rehabilitacions.

La Sra. Alcaldessa aclareix, en primer lloc, que les dades del COAC són parcials perquè no és l'únic organisme que visa projectes d'obres, ja que també ho fan altres col·legis professionals com el d'Arquitectes Tècnics o Enginyers.

Posa de manifest que segons les dades a què es refereix la regidora es constata que ha disminuït la rehabilitació però que ha augmentat la superfície d'obres globalment d'un 33%. Per tant, assenjala que no estan parlant de paràlisi o de retrocés.

Remarca que la rehabilitació és una política central del govern, també pel que fa a la seva promoció directa, amb l'objectiu de lluitar contra les desigualtats i el canvi climàtic, alhora que genera llocs de treball de qualitat. Posa de manifest que en el pressupost que avui han aprovat s'incrementa de cinquanta milions d'euros la dotació per a la rehabilitació energètica d'edificis, que el mandat passat es va incrementar d'un 40%, i conjuntament amb un estudi elaborat per la UPC van crear un sistema de detecció de les finques més vulnerables i més susceptibles de rehabilitació, i van fer una tasca molt precisa en les comunitats de veïns a fi de garantir que els arribin les ajudes per a la rehabilitació i que els tràmits no siguin un impediment. Precisa que ja s'han signat 148 convenis d'assessorament, s'han iniciat 103 convenis d'obres i 25 obres ja estan en marxa o finalitzades en els barris de Canyelles, Sud-oest del Besòs i Trinitat Vella.

Constata, doncs, que s'ha fet una intervenció no només per confrontar les dificultats burocràtiques sinó, sobretot, perquè no suposin traves a les finques més necessitades d'una rehabilitació.

La Sra. Parera celebra constatar que el govern comparteix la necessitat de fer créixer la cultura de la rehabilitació; i entén per la resposta de l'alcalde que han fet una diagnosi de les traves burocràtiques a fi de posar-hi una solució. Diu que confia que les partides per a rehabilitació s'esgotin, perquè realment són necessàries ja que contribueixen no només a l'activitat econòmica de la mateixa rehabilitació, sinó també a aspectes climàtics, aïllament i estalvi energètic.

La Sra. Alcaldessa reitera que la rehabilitació és prioritat del govern tant en el pressupost com en les actuacions; i confia que hi hagi una etapa d'estabilitat pressupostària a la Generalitat i a l'estat i que contribueixin en la part que els pertoca.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

1. (M1923/542) Que el Govern municipal informi de l'estat d'execució de la Proposició amb contingut de Declaració institucional aprova a la sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal de 5 d'agost de 2019, amb el contingut següent: (M1923/24) El ple municipal acorda: - Instar al Congrés dels Diputats a crear una comissió d'investigació per tal de tractar la relació de l'imam de Ripoll responsable dels atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils, Abdelbaki Es Satty, amb els cossos de seguretat i informació de l'Estat Espanyol i que paral·lelament impulsi un grup de treball d'experts independents i de representants dels cossos de seguretat i informació dels països amb víctimes en aquests atemptats. - Instar a les autoritats judicials i especialment a la Fiscalia la investigació dels dubtes generats a l'entorn de l'atemptat del 17 d'agost.

El Sr. Martí Galbis indica que formulen una pregunta de seguiment de la proposició presentada, i aprovada, en el ple extraordinari de 5 d'agost de 2019, que insta el govern municipal a demanar la constitució d'una comissió d'investigació sobre els atemptats del 17 d'agost de 2017 a Barcelona i Cambrils, en relació a la responsabilitat de l'imam Es Satty i a les seves possibles connexions amb les forces de seguretat de l'estat quant a l'atemptat esmentat i altres que es podrien haver donat.

Considera que es tracta d'un assumpte prou important per a la ciutat i per als familiars de les víctimes com perquè es doni una resposta política i institucional.

Precisa que demanen saber quin és el capteniment del govern, i què ha fet per intentar aconseguir la informació sol·licitada, especialment tenint en compte que l'actual govern de l'estat és de la mateixa formació que una part del govern de la ciutat.

El Sr. Serra fa referència al fet que han transcorregut dos anys i mig d'ençà del terrible atemptat que va acabar amb la vida de setze persones a Barcelona i a Cambrils, i que moltes vegades han dit que el fet va provocar molt de dolor i fa fer molt de mal a la ciutat, però que no va aconseguir encomanar-los l'odi.

Afirma que no renunciem a què Barcelona sigui una ciutat oberta, de pau i compromesa amb els drets humans; i posa de manifest que durant el temps transcorregut, la ciutat i el seu govern han tingut una actitud molt clara en tot moment, prioritant sempre les víctimes i els seus familiars, i per això els han estat acompanyant en tot moment.

En referència a la proposició esmentada pel regidor, indica que el seu posicionament com a grup quan es va debatre en el ple extraordinari va ser donar-li suport, en defensa justament de la transparència i de la protecció de les víctimes. Quant a la petició que incloïa la proposta, assenyala que no només s'ha instat les autoritats judicials a investigar, sinó que aquest ajuntament, de forma activa, s'ha personat en la causa judicial oberta en sumari de l'Audiència Nacional, i està impulsant la investigació. Precisa que recentment s'han adherit a una petició de prova sobre informacions que havien estat publicades en alguns mitjans de comunicació, així com als diferents recursos que s'han produït.

Confirma que els serveis jurídics de l'Ajuntament treballen, i treballaran, per esborrar qualsevol ombra de dubte davant de qualsevol error o negligència per part de qualsevol autoritat.

Respecte al primer punt que es plantejava en aquella proposició, fa avinent que han instat el Congrés dels Diputats a crear la comissió d'investigació, i correspon a la seva actual composició impulsar-la.

Admet que s'han creat comissions d'investigació parlamentàries en cassos semblants d'atemptats en altres ciutats europees, però remarca que també és important tenir en compte que aquest tipus d'investigacions en l'àmbit parlamentari no poden prejutar uns fets subjecte d'investigació judicial.

Per tant, demana al grup proponent que treballi aquest assumpte amb rigor i que defugui el partidisme. Reconeix que les víctimes, els seus familiars i la ciutadania de Barcelona tenen dret a saber la veritat, que es faci una investigació a fons i amb transparència, tal com s'està fent; però afegeix que també tenen dret a què no s'instrumentalitzin el seu dolor alimentant teories conspiratives.

El Sr. Martí Galbis replica que en cap moment han parlat de teories conspiratives, i allò que volen, i amb què coincideixen amb el govern, és que hi hagi transparència.

Afegeix que valoren les iniciatives jurídiques en els fronts judicials oberts, però reitera que no és incompatible intentar el compliment de la proposició per mitjà d'instar el govern de l'estat i el Congrés dels Diputats a crear una comissió d'investigació, i que en paral·lel hi hagi uns procediments judicials determinats. Precisa que hi ha hagut comissions d'investigació en altres ciutats europees arran d'atemptats terroristes que confirmen que no és incompatible.

Insisteix a demanar al govern de la ciutat que aprofiti la conjuntura política per disposar d'aquesta comissió, que és un instrument bàsic, independentment dels processos judicials. I confirma que els ho han demanat els familiars a fi d'esvaire ombres de dubte, i que ningú tapi la veritat.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

2. (M1923/535) Que el Govern municipal informi de l'estat d'execució de la proposició/declaració de grup aprovada a la sessió del Plenari del Consell Municipal de 29 de novembre de 2019, amb el contingut següent: (M1923/311) Instar el Govern municipal a proposar i aplicar de forma urgent un decàleg de mesures per pal·liar i revertir durant els propers mesos, especialment mentre duri la campanya de Nadal, la caiguda en la facturació de molts comerços, així com els desperfectes ocasionats al mobiliari comercial, durant les protestes i aldarulls que ha viscut la ciutat aquesta tardor. Aquestes actuacions haurien de tenir en compte els deu districtes de la ciutat, amb especial atenció a les zones més afectades pels aldarulls, les ocupacions il·legals de la via pública o els talls de carrers, amb l'objectiu de retornar a l'economia de la ciutat la confiança per revertir la tendència que està portant l'economia catalana, i especialment la de Barcelona, a perdre oportunitats, amb un fort perill de pèrdua d'ocupació. Aquestes mesures haurien d'incloure, entre d'altres, noves accions de promoció amb major dotació pressupostària, més jornades de comerç al carrer i una reconsideració de l'augment projectat de la taxa de terrasses per a 2020 en el marc de les negociacions de les ordenances fiscals, sense oblidar la importància del manteniment de l'ordre públic per garantir l'activitat econòmica i l'ocupació.

La Sra. Parera indica que el novembre passat el seu grup va presentar una proposició en comissió amb què demanaven que s'aprovés un decàleg de mesures urgents per ajudar al comerç de cara a la campanya de Nadal. Remarca que venien d'unes setmanes molt complicades, amb aldarulls i comerços que patien destrosses, o es veien obligats a tancar en horari comercial, cosa que provocava una caiguda evident en la seva facturació.

En conseqüència, justifica que van presentar l'esmentada proposició en considerar que l'Ajuntament els podia donar un cop de mà i que els ajudés a recuperar una mica les pèrdues d'aquelles setmanes.

Assenyala que allò que volen saber principalment, i que motiva la presentació d'aquesta pregunta de seguiment, és què s'ha fet, ja que entenen que si es va aprovar el decàleg que presentaven era amb la idea d'aprovar les mesures que proposava. Precisa, doncs, que demanen què s'ha fet més enllà de posar enllumenat de Nadal a la plaça Urquinaona, i si saben quins resultats ha tingut.

La Sra. Ballarín assenyala, en començar, que per al govern el comerç és una veritable prioritat atesa la seva funció en l'àmbit urbà.

Dit això, indica que en la proposició que van poder transaccionar, una de les demandes era la reducció de la taxa de les terrasses, i fa avinent que en el si de la negociació de les ordenances fiscals es va acordar la rebaixa de la taxa en un 33% respecte a la proposta inicial; i apunta que també s'ofereix als restauradors la possibilitat de pagar mensualment o trimestralment sense interessos.

Observa que en la proposta es posava molt l'accent en els aldarulls i el centre de la ciutat, i recorda que la campanya de Nadal, que té un abast de tota la ciutat, enguany es va incrementar del 20%; i com a actuacions més destacades esmenta la campanya de comunicació "Benvinguda a la màgia", i la distribució de díptics, tríptics i postals per tots els mercats i comerços de la ciutat; igualment, s'han fet accions de dinamització a la plaça de Catalunya entre el 20 i el 31 de desembre; s'han transferit 117.000 euros al Consorci de Turisme per a la campanya Christmas Days i City for sharing; s'han incrementat les hores d'enllumenat nadalenc, i se n'ha instal·lat en les zones afectades pels aldarulls com la plaça Urquinaona i la Via Laietana. Afegeix que també han contribuït a la campanya de restauració "Entre Tapes", i s'han destinat 100.000 euros a una campanya extraordinària de promoció de comerços, teatres i establiments culturals de la zona centre de la ciutat, que van acordar amb la Fundació Barcelona Comerç i l'associació d'empreses de teatre de Catalunya.

La Sra. Parera retreu a la Sra. Ballarín que faci una mica de trampa, ja que la rebaixa de la taxa de terrasses no era tant una mesura de suport al comerç com una decisió per aconseguir el suport d'ERC al pressupost, ja que la rebaixa era una esmena als pressupostos presentada per aquell grup. Això no obstant, diu que és benvinguda, tot i que continuen creient que és una rebaixa insuficient.

Demana si han parlat amb els comerciants a fi de comprovar els resultats de les campanyes que ha mencionat la Sra. Ballarín, i diu que dubta que estiguin massa satisfets i que les accions hagin estat suficients.

Afegeix que tampoc no li ha respost si han contrastat els resultats d'aquestes mesures.

La Sra. Ballarín confirma que han parlat amb el sector, i reconeix que mai res és suficient perquè consideren que sempre es pot fer més. Això no obstant, posa en valor que han fet un esforç important en la campanya de Nadal d'enguany.

Aprofita per destacar que una de les reivindicacions, quant a la campanya de Nadal, és establir un diàleg continuat per fer una actuació que veritablement la ciutat es faci seva, i per això han constituït la taula de treball de la campanya del 2020.

E) Mocions

F) Declaracions Institucionals

1. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Condemnar el règim dictatorial i genocida del Franquisme. Segon.- Instar el Govern de l'estat espanyol a prendre les mesures necessàries per a declarar extingida la Fundació Francisco Franco, per incompliment de la Llei de Fundacions i la Llei de Memòria Històrica de 2017, així com la vulneració la Declaració Universal dels Drets Humans. Tercer.- Rebutjar l'apologia del franquisme que es realitza des de determinats partits polítics.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Alamany, amb el posicionament favorable dels Grups municipals d'ERC, Barcelona en Comú, PSC, Junts per Catalunya, Ciutadans i Barcelona pel Canvi.

2. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Manifesta el seu suport i solidaritat a les víctimes de la violència policial a Xile, en particular a les persones que han patit violència sexual, tortures i mutilacions oculars per part de les forces de seguretat xilenes en el marc de les protestes. 2. Condemna la violència policial a Xile, que ha provocat almenys diversos morts i centenars de ferits des de l'inici de la crisi a l'octubre de 2019. 3. Reclama que les autoritats xilenes facin un ús proporcionat de la força, respectant les normes internacionals dels Drets Humans, i garanteixin el dret de manifestació. 4. Reclama que les autoritats xilenes duguin a terme investigacions imparcials i completes de les denúncies d'ús excessiu de la força, maltractaments, tortures i detencions il·legals per part de les forces de seguretat, com exigeixen les organitzacions de drets humans. 5. Insta a l'Estat espanyol a revisar la cooperació institucional, especialment la policial i les relacions comercials amb Xile fins a què estigui garantit el respecte dels drets humans. 6. Insta a la Unió Europea a revisar les seves relacions comercials amb Xile fins a què estigui garantit el respecte dels drets humans.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Pérez, amb el posicionament favorable dels Grups municipals d'ERC, Barcelona en Comú, PSC i Junts per Catalunya.

La Sra. Pérez agraeix la presència de l'assemblea Chile despertó, i de persones d'altres col·lectius de xilens i xilenes a la ciutat de Barcelona per a l'impuls d'aquesta Declaració Institucional.

3. El Plenari del Consell Municipal acorda: Que l'Ajuntament de Barcelona com a capital de Catalunya:- Expressa el seu condol per les persones que han perdut la seva vida com a conseqüència de la borrasca "Glòria", i transmet el seu suport a les seves famílies i amics. - Expressa la seva solidaritat amb les persones afectades i damnificades pels efectes del pas de la borrasca, així com amb els ajuntaments afectats i a les altres institucions del país. - Lamenta especialment les afectacions al fràgil patrimoni natural del Delta de l'Ebre així com a les activitats econòmiques a les diferents comarques afectades. - Insta al Govern de l'Estat, la Generalitat de Catalunya i a les altres administracions competents a fer un replantejament per tal de recuperar l'equilibri territorial i repensar els impactes de les activitats humanes. - Referma el seu compromís en la lluita contra la crisi climàtica que comporta un increment en la freqüència i la virulència d'aquesta mena de fenòmens meteorològics, per això és imprescindible assumir els postulats de la Declaració d'emergència climàtica i actuar tant en l'adaptació com en la mitigació dels seus impactes. - Expressa el seu compromís amb la reparació dels danys causats pel temporal a la ciutat de Barcelona, tant en l'espai públic com en escoles i equipaments de la ciutat per tal de mitigar els efectes immediats d'aquests aiguats sobre la vida de les persones, el patrimoni natural i el teixit productiu de Barcelona. - Subratlla, una vegada més, el valor i la professionalitat de tots els servidors públics, dels voluntaris i de tots els qui a títol individual i des de les institucions estan col·laborant en les tasques de prevenció, atenció, recuperació i de suport en aquestes hores de treball intens. - Insta al Govern de l'Estat a declarar zona greument afectada per emergència de protecció civil a tot el territori afectat per la borrasca "Glòria". - Considera necessària la constitució d'un grup d'experts per analitzar i definir el futur del litoral. - Demanem la implicació i la coordinació de totes les administracions per donar resposta a aquesta emergència, tot fent-ho no només amb criteris de reposició d'allò malmès, sinó d'implementar respostes i solucions davant dels efectes de la crisi climàtica.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Munté, amb el posicionament favorable dels Grups municipals d'ERC, Barcelona en Comú, PSC, Junts per Catalunya, Ciutadans i Partit Popular.

4. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: - El seu compromís per treballar per la sensibilització i la conscienciació sobre la mutilació genital femenina. - L'Ajuntament de Barcelona es compromet a coordinar-se amb el grup interdepartamental de la Generalitat de Catalunya i les altres administracions que treballen per prevenir la mutilació genital femenina. - L'Ajuntament de Barcelona es compromet a promoure, des dels serveis públics de la ciutat, el desenvolupament d'activitats preventives i educatives adreçades a famílies procedents dels països amb rics de pràctiques de mutilació genital femenina. - L'Ajuntament de Barcelona es compromet a fomentar propostes orientades al benestar de les dones i nenes, basades en la sensibilització, prevenció, lluita contra l'estigma i empoderament de les dones per a que la pròpia comunitat i societat civil siguin conscients del risc i conseqüències de la mutilació genital femenina.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Barceló.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores i cinquanta-cinc minuts.